

WIEŚCI AKADEMICKIE

**CZASOPISMO
UNIwersYTETU
PRZYRODNICZEGO
W POZNANIU**

**MARZEC 2022/1 (265)
ISSN 1429-3064**

TEMAT NUMERU

TEORIA W PRAKTYCE – DYDAKTYKA NA UPP

#UPPdlaUkrainy

Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu we współpracy z Fundacją Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu uruchomił zbiórkę pieniędzy. Zebrane środki przeznaczone zostaną na wsparcie studentów i naukowców oraz ich rodzin, którzy uciekając przed wojną, staną się członkami wspólnoty akademickiej Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu.

Darowizny prosimy dokonywać
na konto Fundacji UPP:

68114020040000310276885493

Fundacja Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu
ul. Wojska Polskiego 28
60-637 Poznań
KRS: 0000020962

→ puls.edu.pl/uppdlaukrainy

TEORIA W PRAKTYCE – DYDAKTYKA NA UPP

Co roku tysiące młodych ludzi kończących szkoły ponadpodstawowe zadaje sobie pytanie – co dalej? Podjąć studia czy iść do pracy, a może założyć własny biznes? A nawet jeśli wybór padnie na uniwersytet, to rodzi to kolejne pytania. Czy wiedza zdobywana w trakcie studiów będzie przydatna i na tyle praktyczna, że pomoże osiągnąć sukces zawodowy?

Trudno oceniać, czy w wieku dziewiętnastu lat właściwsza jest decyzja pójścia do pracy czy na studia. Pewne jest jednak, że studia pomagają się wszechstronnie rozwijać, a uniwersytety stanowią stymulujące i inspirujące otoczenie. „Nie ma nic bardziej praktycznego niż dobra teoria” powiedział austriacki fizyk Ludwig Boltzmann. Nie ma, ponieważ nie istnieje praktyka wolna od teoretycznych uwarunkowań. Jednak uniwersytet to nie tylko teoria, to chęć rozwijania się, nauki i otwarcia na to, co nowe. To relacje interpersonalne i pozyskiwanie ważnych kompetencji społecznych, i umiejętność pracy w zespole. To możliwości wyjazdów zagranicznych i czas zdobywania doświadczenia w kołach naukowych i organizacjach studenckich. A przede wszystkim to inspirujące kontakty z innymi ludźmi. Czyli to wszystko, co jest niezbędne w przyszłym życiu zawodowym. I co warto podkreślić, pomimo wszystkich postępów technologicznych nic nie zastąpi bezpośredniego uczenia się od nauczyciela i od innych uczestników procesu kształcenia. A przecież idea uniwersytetu opiera się na założeniu, że studenci w osobistym i bezpośrednim kontakcie z nauczycielami akademickimi, ale i we wzajemnych kontaktach, nabywają niezbędną wiedzę i umiejętności w studiowanej dziedzinie. Z oczywistych względów, takich jak rozwój technologii i zmiany na rynku pracy, krajobraz szkolnictwa wyższego (w tym relacja mistrz – uczeń) cały czas ewoluuje. Władze wydziałów, na których prowadzone są tak bogate i różnorodne kierunki studiów, zdają sobie sprawę, że nie wystarczy wyłącznie przekazywać teorii, potrzebne jest wskazanie jej praktycznego zastosowania. **Absolwenci mają opuszczać mury uczelni nie tylko wyposażeni w podstawową wiedzę z zakresu ogólnych pojęć i teorii, ale także posiadając umiejętność krytycznego myślenia, która jest jedną z najbardziej cenionych i poszukiwanych obecnie kompetencji.** Ucząc młodych ludzi krytycznego myślenia, dajemy im narzędzie o wiele potężniejsze od wiedzy. Narzędzie niezbędne i tak potrzebne w obecnych czasach, kiedy to zalewają nas informacje bardzo różnej jakości i sztuką jest ich właściwa ocena oraz umiejętność oddzielenia prawdy od fałszu. Zachęcam zatem do krytycznego myślenia, stawiania właściwych pytań, które pobudzą do głębszej refleksji i dyskusji też o tym, czy warto studiować...

Iwona Cieślík
Redaktorka naczelna

Co w numerze?

NAUKA I BADANIA

WYWIAD NUMERU

s. 8

Zapewnienie wysokiej jakości kształcenia to proces ciągły

– mówi w wywiadzie dr inż. Jarosław Uglis, pełnomocnik rektora ds. jakości kształcenia i odpowiadając na pytanie o to, jakie standardy w zakresie jakości kształcenia obowiązują na UPP, podkreśla dominujące poczucie odpowiedzialności za jakość kształcenia i poziom zajęć dydaktycznych wszystkich uczestników tego procesu.

UCZELNIA

s. 18

Jak zachęcić młodych ludzi do studiowania? Zamiast kłaść nacisk na utarte slogany, pokazywać perspektywy i korzyści. Nie chcemy, żeby młodzi uwierzyli nam na słowo. Dajemy im konkretny argument, pokazując, jak prędko absolwenci znajdują pracę po studiach lub kreśląc perspektywy rosnącej w siłę branży. O założeniach nowej kampanii promocyjnej Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu przeczytać można w materiale Katarzyny Leśnińskiej z Działu Marketingu i Komunikacji.

s. 13

Czy e-learning to przyszłość edukacji?

Rozwój e-learningu w kolejnych latach nie budzi wątpliwości, choć trudno tak naprawdę oszacować, z jaką intensywnością i na jaką skalę rozwinie się ten obszar. O tym, jaką przyszłość ma przed sobą e-learning na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu, rozmawiamy z kierownikiem Centrum E-Learningu, dr. hab. inż. Ireneuszem Laksem.

s. 33

Nauczanie języków obcych w zmieniającym się świecie

Anna Binczarowska, kierownik Studium Języków Obcych UPP, pisze, że nauczanie języków obcych podlega tym samym procesom ewolucji i przemian, co każda inna forma kształcenia. Dzieje się tak nie tylko na podstawie nowo powstających teorii i odkryć naukowych, ale przede wszystkim w reakcji na zmieniające się potrzeby i wymagania stawiane zarówno nauczycielom, jak i uczniom. Gdyż nauka i nauczanie języków obcych to proces nieustannego rozwoju intelektualnego, emocjonalnego i społecznego, który trwa całe życie.

s. 45

Lasy świata 2022

Projekt „Lasy Świata” to cykl wyjazdów naukowych organizowanych przez Wydział Leśny i Technologii Drewna UPP w różne regiony geograficzne, tak aby uczestnicy mogli poznać różnorodne formacje leśne, sposoby ich funkcjonowania, instytucje i organizacje zajmujące się gospodarowaniem i ochroną lasów, badaniami naukowymi oraz kształceniem kadr dla leśnictwa. Pokłosem wypraw są liczne publikacje, referaty, które były wygłaszane na konferencjach, seminariach, spotkaniach oraz wystawy fotograficzne. Gdzie odbywały się dotychczasowe wyjazdy oraz jak udział w wyprawie „Lasy świata” wpłynął na postrzeganie świata przez jego uczestników przeczytać można w artykule autorstwa organizatorów projektu Andrzeja i Jolanta Węgiel.

PRZYRODA
NA KAMPUSIE UPP

s. 56

Ogród dendrologiczny – dydaktyka i edukacja

Ogród Dendrologiczny Wydziału Leśnego i Technologii Drewna UPP różni się od pozostałych ogrodów i parków Poznania. Wynika to z faktu, że od początku swojego istnienia związany jest z kształceniem akademickim na kierunku leśnictwo. Dydaktyczna funkcja ogrodu realizowana jest przede wszystkim przez zajęcia organizowane dla studentów. Jednak oprócz tradycyjnej funkcji naukowej i dydaktycznej, pracownicy Ogrodu prowadzą i rozbudowują szeroko pojętą ofertę edukacji ogólnospołecznej, służącej kształceniu i wychowaniu młodszych pokoleń, zwiększeniu świadomości i wrażliwości, a przede wszystkim uczącej szacunku do otaczającej przyrody.

W tym numerze zapytaliśmy naszych absolwentów **DLACZEGO WARTO STUDIOWAĆ NA UNIwersYTECIE PRZYRODNICZYM W POZNANIU?**

Dziś wybrałabym dokładnie tak samo odpowiedziała jedna z byłych studentek. Czy wszyscy uważają tak samo?

WIEŚCI AKADEMICKIE – KWARTALNIK

WYDAWCA: Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu

REDAKTORKA NACZELNA: Iwona Cieślik
KOREKTA: Wydawnictwo Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu

ADRES REDAKCJI: ul. Wojska Polskiego 28, 60-637 Poznań, tel. 61 846 6759

wiesci@up.poznan.pl

WERSJA ELEKTRONICZNA:

www.up.poznan.pl

SKŁAD I ŁAMANIE: dobosz.studio
(ilustracje: Zosia Wawrzyniak)

DRUK: Zakład Graficzny Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu

RADA PROGRAMOWA: Piotr Goliński (przewodniczący), Grażyna Adamczyk, Bogdan Chojnicki, Elżbieta Goryńska-Goldmann, Anna Gramza-Michałowska, Piotr Tryjanowski, Anna Wierzbicka, Joanna Zeyland, Anna Zielińska-Krybus

4 Z ŻYCIA UCZELNI

8 WYWIAD NUMERU

8 ZAPEWNIENIE WYSOKIEJ JAKOŚCI KSZTAŁCENIA TO PROCES CIĄGŁY – dr inż. Jarosław Uglis, pełnomocnik rektora ds. jakości kształcenia

13 CZY E-LEARNING TO PRZYSZŁOŚĆ EDUKACJI? – dr hab. inż. Ireneusz Laks, kierownik Centrum E-Learningu

15 JAK UCZYĆ O ZMIANACH KLIMATU? – o nowo powstającym kierunku inżynieria ochrony klimatu rozmawiamy z prof. UPP dr. hab. Bogdanem Chojnickim

18 UCZELNIA

18 sUPPer PRZYSZŁOŚCIOWE STUDIA

33 NAUCZANIE JĘZYKÓW OBCYCH W ZMIENIAJĄCYM SIĘ ŚWIECIE

36 CZYM SĄ ADAPTACJE EDUKACYJNE I KTO MOŻE Z NICH SKORZYSTAĆ?

38 JAK WYGLĄDA MIESZKANIE W AKADEMIKU? CO WARTO WIEDZIEĆ?

40 UNIwersYTETY TRZECIEGO WIEKU PRZEDŁUŻAJĄ MŁODOŚĆ

43 PO CO DORADZTWO ZAWODOWE NA UNIwersYTECIE

45 NAUKA I BADANIA

45 LASY ŚWIATA 2022 VIII EDYCJA WYPRAW NAUKOWYCH STUDENTÓW I PRACOWNIKÓW WYDZIAŁU LEŚNEGO I TECHNOLOGII DREWNA UPP

52 ORNITOLOGIA NIEJEDNO MA IMIĘ

54 NOMINACJE PROFESORSKIE

56 PRZYRODA NA KAMPUSIE UPP

56 OGRÓD DENDROLOGICZNY – DYDAKTYKA I EDUKACJA

59 GŁOSEM EKSPERTA

59 JAK SIĘ PRZYGOTOWAĆ DO ROZMOWY REKRUTACYJNEJ ONLINE?

61 PYTANIE NUMERU

61 DLACZEGO WARTO STUDIOWAĆ NA UNIwersYTECIE PRZYRODNICZYM W POZNANIU?

67 Z KART HISTORII

67 NIE DANE NAM BYŁO WSPÓLNE ŚWIĘTOWANIE JUBILEUSZ 50-LECIA OTRZYMANIA DYPLOMÓW UKOŃCZENIA STUDIÓW

71 MŁODY UNIwersYTET

71 KOŁA NAUKOWE NA UPP I ICH DZIAŁALNOŚĆ

78 OSIĄGNIĘCIA

80 WIEŚCI SPORTOWE

80 SUKCESY SPORTOWCÓW UPP W SEMSTRZE ZIMOWYM 2021/2022

83 DZIAŁALNOŚĆ SPORTOWA NA UPP

86 WIEŚCI KULTURALNE

88 NOWOŚCI WYDAWNICZE

Fot. Jakub Wittchen

NOWY STANDARD W PROJEKTOWANIU MIEJSC WSPÓLNYCH – PRZESTRZEŃ OTWARTA DLA SENIORÓW I STUDENTÓW

W siedzibie Wydziału Leśnego i Technologii Drewna Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu udostępniono dwie unikalne przestrzenie dla studentów i seniorów – znalazło się w nich miejsce na szlachetne materiały, meble polskich producentów i na mnóstwo praktycznych rozwiązań służących bezpieczeństwu i wygodzie osób starszych. To przykład zupełnie nowego spojrzenia na projektowanie przestrzeni, w której odbywają się nieformalne interakcje. W sam raz na czasy, w których znów będziemy szukać możliwości spotkań.

Nowe sale Wydziału Leśnego i Technologii Drewna to pomieszczenia funkcjonalne, a zarazem wzorcowe, pokazujące, jak mądrze i adekwatnie do potrzeb projektować przestrzenie integracyjne w budynkach użyteczności publicznej. Sale zaprojektowane zostały z uwzględnieniem wniosków i wytycznych wygenerowanych w ramach projektów badawczych BaltSe@nioR i BaltSe@nioR 2.0 – rezultatów wieloletniej analizy branży meblarskiej oraz potrzeb osób starszych. W ten sposób powstała przestrzeń zorganizowana tak, żeby móc w niej swobodnie wypoczywać, czytać, prowadzić rozmowy – bez barier.

Decydując się na ten krok, Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu wskazał przyszły kierunek zmian w budowaniu

edukacji dostępnej dla wszystkich, bez względu na wiek czy ograniczenia wynikające z mobilności. Otwierając się na potrzeby seniorów i osób z niepełnosprawnościami, instytucje publiczne mogą wzmocnić poczucie zintegrowania grup szczególnie wrażliwych i wpłynąć na ich zwiększoną aktywność w życiu społecznym. Sale są dostępne na parterze budynku Wydziału Leśnego i Technologii Drewna (ul. Wojska Polskiego 38).

Projekt przyjaznych seniorom i studentom przestrzeni otwartych opracowany został przez naukowców z Katedry Meblarstwa Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, dr Beatę Fabisiak oraz dra inż. Roberta Kłosa, wspólnie z projektantami Warsztatu Wnętrz: Sylwią Nowak-Dylewicz oraz Katarzyną Nowak-Brychcy. Wykorzystano w nim produkty takich firm jak: Bejot, Fameg, Ikea, Paged Meble, Noti, Chairconcept.com, Retrowood. Całość uzupełniają rośliny, z dbałością dobrane przez dra Piotra Czuchaja z Katedry Roślin Ozdobnych, Dendrologii i Sadownictwa Wydziału Rolnictwa, Ogrodnictwa i Bioinżynierii Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu.

Fot. Jakub Wittchen

Fot. Jakub Wittchen

Fot. Jakub Wittchen

DR BEATA FABISIAK,
koordynator projektu
BaltSe@nioR 2.0.:

Naszym celem było stworzenie pomieszczeń, które dadzą pełen komfort i bezpieczeństwo użytkownika wszystkim studentom, w tym studentom Przyrodniczego Uniwersytetu Trzeciego Wieku. Jednocześnie wszystko tu ma opowiadać o nowych czasach i nowych wyzwaniach stojących zarówno przed branżą meblarską, jak i przed instytucjami publicznymi. Meble, które znalazły się w salach, to przykłady wykorzystania materiałów z recyklingu czy surowców odnawialnych. Mają

odpowiednie wymiary wysokości siedzisk i płyt roboczych stołów, co umożliwia komfortowe użytkowanie przez seniorów. Zadbaliśmy o detale: łagodnie wyprofilowane krawędzie mebli, dodatkowe źródła światła czy swobodny podjazd do stołów wózkami inwalidzkimi. Wykreowane przestrzenie prezentują trwałą i widoczną zmianę, jaka może zostać wdrożona w przestrzeniach publicznych regionu Morza Bałtyckiego. Co ważne, już służą jako przestrzenie wzorcowe, do których każdy ma dostęp, w których każdy może przetestować i odkryć prezentowane przez nas rozwiązania, a następnie zdobytą wiedzę zabrać ze sobą, by tworzyć kolejne przyjazne seniorom miejsca.

OTWARCIE UCZELNIANEJ PORADNI DIETETYCZNEJ

W lutym 2022 r. odbyło się otwarcie Uczelnianej Poradni Dietetycznej, działającej na Wydziale Nauk o Żywności i Żywieniu UPP. Celem działalności poradni jest umożliwienie studentom kierunku dietetyka, pod nadzorem wykwalifikowanej kadry i dietetyków, nabycia praktycznej wiedzy z zakresu szeroko pojętego poradnictwa dietetycznego w warunkach bezpośredniej pracy z pacjentem.

Pacjenci otrzymają kompleksową opiekę dietetyczną, uwzględniającą m.in.: ocenę dotychczasowego stylu życia, aktywności fizycznej i sposobu żywienia wraz z analizą najczęściej popełnianych błędów żywieniowych; ocenę parametrów antropometrycznych, w tym ocenę składu ciała; ocenę całodobowych wydatków energetycznych i podstawowej przemiany materii; dopasowaną do indywidualnych potrzeb pacjenta terapię dietetyczną oraz możliwość kontrolowania efektów wdrożonej terapii dietetycznej i jej ewentualnych modyfikacji.

W poradni podejmowane będą też inne działania edukacyjne związane z tematyką zdrowego żywienia i szeroko pojętej profilaktyki zdrowotnej (wykłady, szkolenia, warsztaty). Wielkość poradni pozwoli na przeprowadzenie niezbędnych analiz i swobodnej rozmowy z pacjentem. Ponadto pracownia posiada m.in. taką aparaturę jak: analizator

**PROF. DR HAB.
AGATA CHMURZYŃSKA,**
Kierownik Katedry Żywienia
Człowieka i Dietetyki:

Głównym bodźcem do powstania Uczelnianej Poradni Dietetycznej jest upracticznienie zajęć m.in. z przedmiotów poradnictwo dietetyczne i dietoprofilaktyka. Poradnia ma służyć studentom do realizacji ćwiczeń z tych przedmiotów, a także stwarzać możliwość odbywania tam praktyk zawodowych. Z drugiej strony poradnia ma też służyć studentom i pracownikom poszukującym konsultacji w zakresie poradnictwa żywieniowego i dietetycznego, którzy będą mogli otrzymać tam porady za darmo. W przyszłości poradnia ma być jednostką komercyjną otwartą dla wszystkich chętnych.

składu ciała, przenośny respirometr czy antropometr, niezwykle pomocne w gabinecie dietetyka. Poradnia znajduje się w pokoju 425 w budynku Wydziału Leśnego i Technologii Drewna i zakłada ścisłą współpracę z Centrum Wsparcia i Rozwoju UPP.

STOWARZYSZENIE STUDENTÓW OBCOKRAJOWCÓW

W związku z szybkim wzrostem liczby studentów zagranicznych na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu z inicjatywy prof. dra hab. Jeana Diatty powołane zostało Stowarzyszenie Studentów Obcokrajowców (International Student Association – PULS-ISA). Stowarzyszenie ma na celu aktywne reprezentowanie interesów studentów zagranicznych oraz zintegrowanie i zapewnienie współpracy pomiędzy studentami polskimi i cudzoziemcami. Inicjatywa zmierzać ma także do wykorzystania potencjału coraz większej liczby studentów zagranicznych na UPP oraz wsparcia organizacyjnego i promocyjnego Uczelni dzięki współpracy ze studentami. Spośród wszystkich studentów zagranicznych wyłoniona została w drodze konkursu grupa koordynatorów odpowiedzialnych za poszczególne obszary funkcjonowania na Uczelni, takie jak nauka, kultura, sport, komunikacja czy sprawy socjalne.

PROF. DR HAB. JEAN DIATTA,
pełnomocnik rektora
ds. współpracy z uczelniami
krajów afrykańskich

Funkcjonowanie całej struktury opiera się na interaktywnym współdziałaniu poszczególnych koordynatorów, co zapewnić ma sprawniejsze komunikowanie na linii studenci zagraniczni – koordynatorzy – administracja UPP. PULS-ISA wpisuje się także w społeczną odpowiedzialność Uczelni poprzez zapewnienie studentom zagranicznym wsparcia informacyjnego, emocjonalnego i społecznego oraz adaptacji kulturowej i integracji, co jednak ważne, przy wykorzystaniu zaangażowania i potencjału samych studentów zagranicznych. PULS-ISA ma w swym zamierzeniu również inspirować i motywować do dalszych działań na rzecz rozwoju Uczelni w obszarze studiów anglojęzycznych.

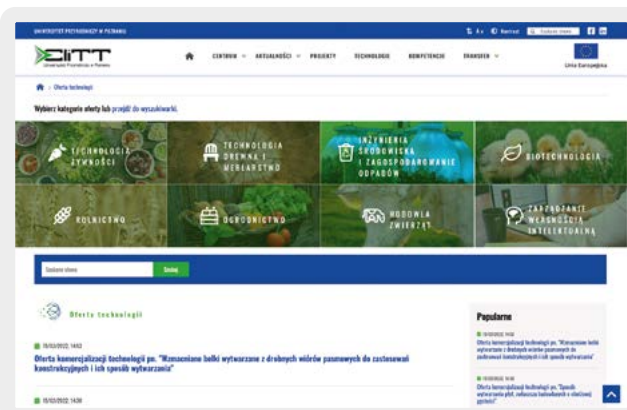
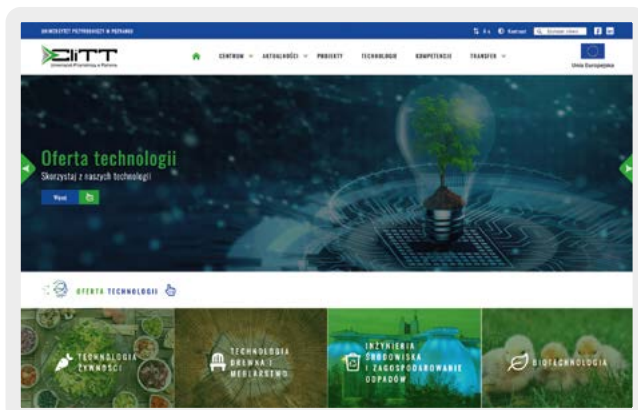
NOWA ODSŁONA STRONY INTERNETOWEJ CENTRUM INNOWACJI I TRANSFERU TECHNOLOGII UPP

Odświeżona szata graficzna, nowa jakość oraz przede wszystkim prosta i intuicyjna nawigacja strony, mająca umożliwić łatwe i szybkie dotarcie do najistotniejszych informacji na temat transferu wyników badań i ich komercjalizacji to najważniejsze cechy nowo uruchomionej strony internetowej Centrum Innowacji i Transferu Technologii. Serwis internetowy CiITT będzie sukcesywnie rozwijany, aby w pełni łączyć użytkowników uniwersyteckich oraz biznesowych, poszukujących dostępnych ofert technologicznych, działalności poszczególnych katedr Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu czy aktualnie realizowanych projektów.

JACEK WAWRZYNOWICZ,
dyrektor Centrum Innowacji
i Transferu Technologii UPP:

Zakres prac obejmował między innymi aktualizację systemu zarządzania treścią oraz zmian w strukturze serwisu. Nowa strona CiITT spełnia wszystkie wymagania WCAG 2.1 na poziomie AA, czyli obowiązującej ustawy o dostępności cyfrowej, dzięki czemu dostosowana jest do potrzeb wszystkich osób, w tym tych z niepełnosprawnościami. Dzięki przyjaznej i przejrzystej formie użytkownicy Internetu łatwiej odnajdą poszukiwane treści ze wszystkich wiodących wyszukiwarek, a pełna responsywność strony zapewni dostęp z każdego rodzaju urządzeń mobilnych czy urządzeń stacjonarnych. Zapraszam do odwiedzenia i korzystania z nowej strony ciitt.up.poznan.pl

Zapewnienie wysokiej jakości kształcenia

to proces ciągły

**dr inż. Jarosław Ugliś,
pełnomocnik rektora
ds. jakości kształcenia**

O tym, jak ważna jest kwestia jakości i doskonalenia kształcenia, nie musimy nikogo przekonywać. Ale czym tak naprawdę jest jakość kształcenia i jakie standardy w tym zakresie obowiązują na UPP?

Wielu naukowców zajmujących się tematyką jakości kształcenia uważa, że termin jakości jest niedefiniowalny. Niewątpliwie jakość kształcenia można określić jako stopień spełnienia wymagań dotyczących procesu kształcenia i jego efektów, formułowanych przez interesariuszy przy uwzględnieniu uwarunkowań wewnętrznych i zewnętrznych¹. Istotnym elementem procesu kształcenia są interesariusze, których można podzielić na dwie grupy. Są to interesariusze wewnętrzni i zewnętrzni. Interesariuszami wewnętrznymi są: studenci, doktoranci, nauczyciele akademicy, pracownicy administracyjni i obsługa techniczna uczelni, natomiast grupę interesariuszy zewnętrznych tworzą pracodawcy, władze regionalne i władze centralne.

Istotnym asumptem do doskonalenia jakości kształcenia są uwarunkowania zewnętrzne, wynikające z wymagań formalnoprawnych dotyczących warunków prowadzenia studiów. Gremium eksperckim działającym na rzecz doskonalenia jakości kształcenia jest Polska Komisja Akredytacyjna, która od ponad 20 lat ocenia jakość kształcenia na kierunkach studiów. W tym miejscu warto podkreślić, że wszystkie dotychczas ocenione kierunki na Naszym Uniwersytecie uzyskały ocenę pozytywną lub wyróżniającą.

Natomiast biorąc pod uwagę wewnętrzne uwarunkowania, należy podkreślić, że proces doskonalenia jakości kształcenia wynika wprost z wizji Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, który w myśl założeń Strategii rozwoju będzie:

„...atrakcyjnym miejscem zdobywania wiedzy, wyróżniającym się wysoką jakością kształcenia...” oraz z misji. „Misja kształcenia na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu jest ściśle związana z badaniami naukowymi, w których uwzględnia się nowe obszary wiedzy i zmieniające się potrzeby człowieka”.

Zmieniające się uwarunkowania formalnoprawne spowodowały konieczność wdrożenia systemu zapewnienia jakości kształcenia. Taki system został wdrożony Uchwałą nr 194/02 Senatu Akademii Rolniczej im. Augusta Cieszkowskiego w Poznaniu z dnia 26 czerwca 2002 r. w sprawie wprowadzenia systemu wewnętrznej oceny i doskonalenia jakości kształcenia, z późniejszymi zmianami. System ten w kolejnych latach ewaluował w uczelniany system zapewnienia i doskonalenia jakości kształcenia (Uchwała nr 21/2012 Senatu UPP). Aktualnie prawną podstawą funkcjonowania systemu jest Zarządzenie nr 154/2021 Rektora UPP w sprawie uczelnianego systemu zapewnienia i doskonalenia jakości kształcenia na studiach I i II stopnia oraz jednolitych studiach magisterskich. System opiera się na procedurach przygotowanych przez Radę Dydaktyczną Uniwersytetu. Jego prawidłowe funkcjonowanie zapewniają rady programowe kierunków studiów (RPKS), których obecnie jest 35. System jakości kształcenia odnosi się do wszystkich etapów i aspektów procesu dydaktycznego, a obejmuje w szczególności:

- 1 analizę programu studiów, w szczególności efektów uczenia się i sposobów weryfikowania osiągnięcia ich przez studentów;
- 2 ocenę nauczyciela akademickiego i prowadzonych przez niego zajęć dydaktycznych dokonywaną przez studentów po zakończeniu każdego ich cyklu;
- 3 wnioski z monitorowania kariery zawodowej absolwentów;
- 4 wnioski z badania oczekiwań pracodawców i zgodności efektów uczenia się z potrzebami rynku pracy;
- 5 ocenę infrastruktury wykorzystywanej do realizacji programu studiów;
- 6 analizę warunków i sposobów podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia;

7 analizę wsparcia, jakie otrzymują studenci w procesie uczenia się.

Nadzór nad doskonaleniem uczelnianego systemu zapewnienia jakości kształcenia sprawuje Rektor, który określa procedury i wzory dokumentów używanych do oceny systemu, w tym opracowanych przez Radę Dydaktyczną Uniwersytetu. Podsumowaniem prac na rzecz doskonalenia systemu jakości kształcenia jest opracowanie rocznego sprawozdania z działania systemu jakości kształcenia, które Rektor przedstawia Senatowi. Sprawozdanie to powstaje na podstawie raportów z funkcjonowania systemu zapewnienia i doskonalenia jakości kształcenia na kierunku studiów, które przygotowują RPKS.

Odpowiadając na pytanie o to, jakie standardy w zakresie jakości kształcenia obowiązują na UPP, należy podkreślić, że przede wszystkim dominuje poczucie odpowiedzialności za jakość kształcenia i poziom zajęć dydaktycznych wszystkich uczestników tego procesu.

Jak już wcześniej wspomniałem, ważnymi uczestnikami systemu jakości kształcenia są interesariusze wewnętrzni i zewnętrzni. Warto podkreślić, że w procesie tworzenia nowych programów studiów i modyfikacji już obowiązujących istotną rolę odgrywają pracodawcy (interesariusze zewnętrzni), których przedstawiciele wchodzi w skład RPKS. Ich udział stanowi cenne źródło wiedzy na temat oczekiwań w stosunku do przyszłych absolwentów danego kierunku. Dodatkowo RPKS organizują cykliczne spotkania z pracodawcami w celu poznania oczekiwań w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, którymi powinni legitymować się nasi absolwenci. Organizowane są również spotkania studentów z pracodawcami w ramach prelekcji czy seminariów, których celem jest spotkanie nauki z praktyką.

Odpowiadając na pytanie o to, jakie standardy w zakresie jakości kształcenia obowiązują na UPP, należy podkreślić, że przede wszystkim dominuje poczucie odpowiedzialności za jakość kształcenia i poziom zajęć dydaktycznych wszystkich uczestników tego procesu. Przejawem tej odpowiedzialności jest szeroka współpraca kadry akademickiej z otoczeniem społeczno-gospodarczym oraz ze studentami. Potwierdzeniem wysokiej

jakości kształcenia na Naszej Uczelni są pozytywne i wyróżniające oceny przyznawane przez Polską Komisję Akredytacyjną.

Warto wspomnieć, że w przypadku kształcenia na kierunku weterynarii obowiązuje standard kształcenia w postaci rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu lekarza weterynarii. Obecnie kierunek weterynarii jest jedynym kierunkiem kształcenia na UPP realizowanym na podstawie standardu kształcenia. Przyznana w ubiegłym roku pozytywna ocena tego kierunku o profilu ogólnoakademickim potwierdziła, że jakość prowadzonego kształcenia

spełnia przyjęte przez PKA kryteria oceny programowej.

Jakie działania i projekty są podejmowane lub przewidziane w celu zapewnienia wysokiej jakości kształcenia na Naszej Uczelni?

Zapewnienie wysokiej jakości kształcenia to proces ciągły, u podstaw którego leży doskonalenie procesu dydaktycznego. Jednym z podejmowanych działań jest dostosowanie i doskonalenie procedur tworzących system jakości kształcenia do obowiązujących aktów prawnych. Obecnie na bieżąco aktualizujemy wszystkie obowiązujące w naszym systemie procedury. Na bieżąco RPKS analizują programy studiów pod względem możliwości osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się i sposobów weryfikowania osiągnięcia ich przez studentów. Ważnym elementem tych działań jest współpraca z pracodawcami, których przedstawiciele są członkami RPKS. Dzięki tej współpracy możemy lepiej dopasować nasze programy studiów do potrzeb współczesnego rynku pracy.

Nauczyciele akademicki pracujący na UPP mają możliwość podnoszenia swoich kompetencji dydaktycznych w ramach Programu PKD – Programu Podnoszenia Kompetencji Dydaktycznych Kadry Uczelni realizowanego

w ramach projektów „Najlepsi z natury! Zintegrowany Program Rozwoju Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu” oraz „Zintegrowany Program Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu na rzecz Innowacyjnej Wielkopolski” współfinansowanych ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój. Program ten to doskonała okazja do zdobycia nowych kompetencji dydaktycznych lub doskonalenia już posiadanych. Z informacji otrzymanych z Działu Projektów od koordynatorki zadania Darii Pawelskiej, wynika, że z tego programu na dzień 3 marca 2022 r. skorzystało 208 nauczycieli akademickich. Zorganizowanych zostało blisko 1600 godzin szkoleń w ramach 60 kursów. Przeprowadzono 650 godzin konsultacji z career coachem (wstępny i końcowy bilans kompetencji, coaching, superwizja). Realizowane są również zajęcia z lektoratów języka obcego, w których bierze udział 100 dydaktyków w celu podniesienia kompetencji dydaktycznych w zakresie prowadzenia zajęć w języku obcym. Zajęcia prowadzone są w języku angielskim (10 grup), niemieckim (2 grupy) i rosyjskim (3 grupy). Bez wątpienia nabyte kompetencje wykorzystane zostaną podczas realizacji zajęć na kierunkach przeznaczonych dla studentów zagranicznych.

Oprócz kursów z lektoratów w ramach programu realizowane są np. Grywalizacja, Blended Learning, Design Thinking, kursy statystyczne, z obsługi programów do prezentacji multimedialnych (PowerPoint, Prezi, Emaze) czy wykorzystania mediów społecznościowych w procesie dydaktycznym. Proponowane przez Dział Projektów kursy cieszą się dużym zainteresowaniem, wolne miejsca szybko znikają podczas rekrutacji. Sam się o tym przekonałem, próbując zapisać się na kolejne kursy w ubiegłym roku. Gorąco polecam udział w oferowanych szkoleniach, gdyż dają one możliwość wzbogacenia stosowanych metod i technik kształcenia podczas realizacji prowadzonych zajęć. Zdobyta wiedzę i umiejętności miałem możliwość wykorzystać, prowadząc zajęcia ze studentami, jak również podczas zajęć na studiach podyplomowych.

Co się tyczy planowanych działań mających na celu zapewnienie

wysokiej jakości kształcenia na Naszym Uniwersytecie, dotyczą one wykorzystania potencjału dydaktycznego drzemącego w nauczycielach akademickich (np. tych, którzy ukończyli szkolenie Szkoła Tutorów) i wdrożenie programu tutoringu. Tutoring to indywidualny proces wsparcia studenta

Gorąco polecam udział w oferowanych szkoleniach, gdyż dają one możliwość wzbogacenia stosowanych metod i technik kształcenia podczas realizacji prowadzonych zajęć. Zdobyta wiedzę i umiejętności miałem możliwość wykorzystać, prowadząc zajęcia ze studentami, jak również podczas zajęć na studiach podyplomowych.

bądź studentki w rozwoju ścieżki edukacyjnej (tutoring rozwojowy) lub naukowej (tutoring naukowy). Metoda ta stosowana jest na wielu uczelniach zagranicznych i polskich, dlatego trwają prace nad wprowadzeniem tej formy rozwoju naszych studentów.

Kolejną inicjatywą zgłoszoną przez Centrum Wsparcia i Rozwoju, w strukturach którego powołano stanowisko specjalisty ds. jakości dydaktyki i kompetencji kadr, jest wdrożenie procedury wsparcia nauczycieli akademickich programem coachingu, którego głównym celem ma być rozwój kompetencji dydaktycznych. Wsparciem tym mogą być objęci nauczyciele akademicy, którzy uzyskali niskie oceny w procesie hospitacji lub uzyskali słabe oceny w ankietach oceny zajęć dydaktycznych przyznawanych przez studentów po zakończeniu zajęć dydaktycznych. Wprowadzenie coachingu w postaci indywidualnych warsztatów z coachem niezwiązanym z realizowanym przedmiotem umożliwi uczestnikowi uzyskanie konstruktywnej informacji zwrotnej w zakresie metod i technik dydaktycznych stosowanych przez danego nauczyciela akademickiego.

A jak pandemia wpłynęła na jakość kształcenia?

Niewątpliwie pandemia wywołała zmiany w zakresie kształcenia. Przejście na kształcenie zdalne w 2020 r. spowodowało konieczność wdrożenia narzędzi do kształcenia online i współpracy zdalnej.

Powołanie przez Rektora Zespołu ds. wdrożenia kształcenia zdalnego na UPP w związku z pierwszym zawieszeniem zajęć dydaktycznych

w marcu 2020 r. sprawiło, że proces kształcenia zbyt niecierpiał. Udośćnione nauczycielom i studentom platformy i programy do pracy zdalnej umożliwiły szybkie przystąpienie do kontynuacji kształcenia w nowej formie. Oczywiście niecodzienna sytuacja wymagała dodatkowej pracy

zarówno po stronie nauczycieli akademickich, jak i studentów. Największym wyzwaniem w kształceniu zdalnym była organizacja zajęć laboratoryjnych, których specyfika wymaga odpowiedniego wyposażenia w infrastrukturę. Studenci w ankietach oceniających zajęcia dydaktyczne realizowane w sposób zdalny zwracali również uwagę na nieodpowiednie przygotowanie prezentacji i materiałów dydaktycznych do prowadzonych zajęć online. Niewątpliwie mierząc się z nowymi wyzwaniami zdalnego kształcenia, nauczyciele akademicy starali się przenieść dotychczasowe formy kształcenia do Internetu, co oczywiście nie mogło się udać ze względu na różnice między kształceniem stacjonarnym a zdalnym, w szczególności w zakresie realizowanych ćwiczeń.

Jakość kształcenia to również odpowiednie przygotowanie studentów do życia zawodowego, tak aby wiedza teoretyczna szła w parze z praktyką. Czy prowadzone na UPP kierunki spełniają te wymagania? Czy rynek pracy z otwartymi ramionami przyjmuje naszych absolwentów?

Tak, dbałość o wysoką jakość kształcenia to odpowiednie przygotowanie studentów do życia zawodowego. Jak już wspominałem wcześniej, w procesie tworzenia nowych kierunków studiów lub w procesie modyfikacji programów studiów uwzględniamy uwagi otoczenia społeczno-gospodarczego. Zgłaszane postulaty stanowią cenne źródło wskazówek na temat oczekiwań w stosunku do absolwentów Naszego Uniwersytetu.

Cennych informacji na temat tego, czy prowadzone na UPP kierunki spełniają wymagania rynku studiów, dostarcza monitoring losów absolwentów (który prowadzi Biuro Karier UPP) oraz ogólnopolski system monitoringu Elektronicznych Losów Absolwentów (ELA) szkół wyższych. Biuro Karier stosuje w tym celu elektroniczną ankietę absolwentów po roku i po pięciu latach od ukończenia studiów. Natomiast monitoring ELA jest przygotowywany na podstawie danych z ZUS-u i z systemu POL-on.

Analiza ankiet zbieranych przez Biuro Karier wskazuje, że zdecydowana większość absolwentów znajduje zatrudnienie zgodne z ukończonym kierunkiem studiów. Obecnie żyjemy w czasach, w których raz wyuczony zawód nie wystarcza, by z powodzeniem utrzymać się na rynku pracy. Mają tego świadomość nasi absolwenci, którzy dodatkowo uczą się, aby podnieść swoje kompetencje. Dlatego UPP poszerza swoją ofertę w zakresie studiów podyplomowych i kursów dokształcających. Należy podkreślić, że w styczniu tego roku uruchomiono pierwsze na UPP studia podyplomowe MBA – Menedżer gospodarstwa leśnego.

Na Naszej Uczelni coraz więcej jest kierunków w języku angielskim. Jakie szanse, a może również zagrożenia stwarza umiędzynarodowienie procesu kształcenia?

Bez wątpienia wzrost umiędzynarodowienia uniwersytetów jest pożądanym trendem w polskim szkolnictwie wyższym. Obecnie stopień umiędzynarodowienia postrzegany jest jako jeden z najważniejszych czynników prestiżu danej uczelni. Proces ten zawsze przebiega stopniowo i tak było również na Naszym Uniwersytecie.

Na początku utworzone zostały specjalności angielskojęzyczne na studiach drugiego stopnia (magisterskich) w ramach prowadzonych przez poszczególne wydziały kierunków studiów. Oferta ta została przychylnie przyjęta przez studentów zagranicznych, którzy chętnie wybierali Nasz Uniwersytet. Kolejnym krokiem było przekształcenie tych specjalności w samodzielne kierunki studiów drugiego stopnia. Równocześnie powstały nowe kierunki angielskojęzyczne.

Obecnie studenci zagraniczni kształcą się na następujących kierunkach: Agri-food Economics and Trade, Agromony, Animal Production Management, Biotechnology, Environmental Engineering and Protection, Forestry, Geoinformation Science, Earth Observation and Spatial Management, Horticulture: Seed Science and Technology, Wood Science oraz na kierunku technologia żywności i żywienia człowieka (studia II stopnia). Bogata oferta przygotowana przez wszystkie wydziały umożliwia szerokie wykorzystanie potencjału kadrowego i zaplecza dydaktycznego.

Warto podkreślić, że oprócz angielskojęzycznych kierunków studiów Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu ma bogatą ofertę kursów w ramach programu Erasmus+ skierowaną do studentów zagranicznych. Z programu Erasmus+ mogą skorzystać również nasi studenci (rocznie w ramach programu za granicę wyjeżdża 30–40 studentów UPP), a także nauczyciele akademicki, którzy wyjeżdżają w ramach prowadzenia wykładów (około 30–40). Niestety, okres pandemii COVID-19 miał znaczący wpływ na mobilność w ramach programu Erasmus+. Ograniczenia w przekraczaniu granic i niepewność co do rozwoju sytuacji spowodowały rezygnację z zaplanowanych wyjazdów zarówno studentów, jak i pracowników.

Zwiększająca się liczba studentów zagranicznych wymaga działań zmierzających do doskonalenia systemu jakości kształcenia. Przede wszystkim konieczne jest udostępnienie obowiązujących procedur w zakresie kształcenia w języku angielskim. Należy poprawić oznakowanie budynków i pomieszczeń, na bieżąco aktualizować angielskojęzyczne strony internetowe i usprawnić komunikację elektroniczną, która w czasie pandemii odgrywa istotną rolę w procesie kształcenia i organizacji życia studenckiego.

W procesie kształcenia należy również brać pod uwagę różnice kulturowe, gdyż społeczność studentów zagranicznych tworzą osoby aż z 35 państw. Wnoszą oni interesujące pomysły i inne podejście do wielu zadań, co sprzyja podnoszeniu wiedzy i rozwojowi umiejętności dydaktycznych nauczycieli akademickich.

Dopełnieniem obecnej oferty studiów obcojęzycznych powinny być

studia I stopnia oraz tworzenie programów wspólnie z podmiotami z zagranicy.

Żyjemy w bardzo niepewnych czasach, w warunkach dynamicznie zachodzących zmian, które wymagają nieustannego dostosowywania działań do zmieniających się realiów. Jaki to ma wpływ na jakość kształcenia na UPP? Jakże wyzwania przed nami stoją?

Dynamiczne zmiany zachodzące w obecnym otoczeniu Uczelni wpływają na jakość kształcenia. Rosnąca konkurencja na rynku edukacyjnym wymaga szybkich działań. Dodatkowo wybuch pandemii koronawirusa wprowadził nowy czynnik niepewności, którego wcześniej nie znaliśmy. Niepewność co do rozwoju sytuacji epidemiologicznej powoduje, że ciężko jest budować scenariusze doskonalenia jakości kształcenia w dłuższej perspektywie. Niewątpliwie proces e-learningu powoli wkroczył do procesu kształcenia, były realizowane pojedyncze przedmioty z wykorzystaniem platform online. Konieczność przejścia na kształcenie zdalne w wyniku wprowadzonych ograniczeń epidemiologicznych przyspieszyło ten proces. Zajęcia z wykorzystaniem narzędzi i platform umożliwiających kształcenie na odległość z pewnością zagoszczą na stałe nawet w okresie po pandemii. Dlatego też należy wykorzystać zdobyte doświadczenie i udoskonalić je w przyszłości. Biorąc pod uwagę zmieniające się oczekiwania przyszłych studentów i pracodawców, należy na bieżąco monitorować ich oczekiwania. Dopasowanie oferty do zainteresowań kandydatów na studia oraz wpisanie sylwetki absolwenta w oczekiwania rynku pracy stanowić będą przepis na sukces naszych absolwentów.

ROZMAWIAŁA
Iwona Cieślak

1 Grudowski P., Lewandowski K. (2012). Pojęcie jakości kształcenia i uwarunkowania jej kwantyfikacji w uczelniach wyższych. Zarządzanie i Finanse, R.10, nr 3, cz. 1, 394–403.

Czy e-learning to

PRZYSZŁOŚĆ EDUKACJI?

Rozwój e-learningu w kolejnych latach nie budzi wątpliwości, choć trudno tak naprawdę oszacować, z jaką intensywnością i na jaką skalę rozwinie się ten obszar. Jaką przyszłość ma przed sobą e-learning na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu – rozmawiamy z kierownikiem Centrum E-Learningu, dr. hab. inż. Ireneuszem Laksem.

To jak to jest z tą nauką zdalną? Studenci ją polubili?

Nauka zdalna stała się formą nauczania, która została na pewno zaakceptowana przez studentów i przez wykładowców. Dla wielu studentów jest to preferowana forma prowadzenia zajęć ze względu na oszczędność czasu (nie muszą dojechać na zajęcia) oraz finanse – krótszy czas przebywania poza miejscem stałego zamieszkania. Ten czas mogą spożytkować zarówno na naukę, jak i dodatkowe aktywności. Generalnie studenci są bardziej przyzwyczajeni do świata wirtualnego, w którym funkcjonują codziennie, i który rozwijał się razem z ich rozwojem. Jest to jednak również pewna pułapka, w którą łatwo wpaść – wszystko wydaje się proste i łatwe, osoba taka nie pracuje w sytuacji stresogennej, którą na pewno spotka w realnym świecie. Stąd też nauka zdalna musi być uzupełnieniem nauki w trybie bezpośrednim. To staramy się przekazywać na każdym kroku i w każdej dyskusji.

Jak obecnie wygląda e-learning na UPP? Jak rozwinął się od czasu pierwszych zajęć zdalnych w roku 2020?

Na dzisiaj zasadniczo nie występuje problem technologiczny. Dysponujemy trzema platformami e-learningowymi, tj. Moodle, MS Teams oraz Google for Education. Nauczyciele akademicy mają możliwość wyboru platformy w zależności od swoich preferencji. Bardzo upowszechniło się wykorzystanie platformy videokonferencyjnej Zoom, zasadniczo nie ma już pytań o jej funkcjonalność i sposób prowadzenia zajęć. Można stwierdzić, że rok 2020

był swoistym poligonem doświadczalnym, przez który wszyscy przeszliśmy, i który oswoił nas zarówno z technologią, jak i metodyką prowadzenia zajęć. Warto zauważyć, że kolejne przejście na tryb zdalny w zasadzie nie wywołało większych emocji i zostało przyjęte jako coś normalnego. Świadczy to o akceptacji środowiska akademickiego dla tej formy edukacji.

Co sprawia największy problem w nauczaniu zdalnym?

Problemem, z którym będziemy zawsze się borykać, jest skupienie studentów w trakcie zajęć i ich aktywizacja. Na sali wykładowej czy ćwiczeniowej widzimy reakcje studentów i jako nauczyciele możemy reagować w taki czy inny sposób. Nauka zdalna wzmacnia poczucie anonimowości – nawet jeśli w trakcie zajęć włączone są kamery, prowadzący nie widzi, czy student koncentruje się na nauce czy też robi zupełnie coś innego. Oczywiście można w trakcie zajęć wprowadzać formy sprawdzania i aktywizacji, takie jak np. szybki test z omawianego dotychczas materiału, wywoływanie do odpowiedzi, sprawdzanie postępów itd. Wymaga to jednak sporego nakładu pracy prowadzącego, który nie zawsze jest gotowy, aby poświęcić dodatkowy czas na przygotowanie się do zajęć. Drugim istotnym problemem jest obiektywna weryfikacja wiedzy. Musimy zdawać sobie sprawę, że nie można w trybie zdalnym odwzorować warunków z sali wykładowej. Egzaminowanie w tym trybie, nawet w formie rozmowy bezpośredniej, obarczone jest ryzykiem wykorzystania przez zdającego niedozwolonych form wsparcia. Stąd też zachęcam do przeprowadzenia kolokwium i egzaminów w trybie bezpośrednim. Tutaj weryfikacja będzie pełniejsza, a student będzie miał świadomość, że jego wiedza zostanie obiektywnie zweryfikowana.

A jakie korzyści i pozytywne zmiany przyniosła nam nauka zdalna?

Nauka zdalna z pewnością zwiększyła umiejętności wykorzystania technologii informacyjnych

w procesie nauczania i w organizacji pracy jednostek Naszego Uniwersytetu. Powszecznym zjawiskiem stały się wideokonferencje zespołów zajmujących się różnymi aspektami działalności, od edukacyjnej przez organizacyjną do naukowej. To, co jeszcze dwa lata temu wydawało nam się czymś trudnym, przeznaczonym dla wąskiej grupy specjalistów, nagle stało się czymś powszechnym i naturalnym.

Z pewnością w niedalekiej przyszłości edukacja zdalna będzie coraz szerzej wykorzystywana w edukacji. Powinniśmy też pracować nad zwiększaniem jej efektywności. Co zatem czeka e-learning na UPP? Jakie kierunki rozwoju są planowane?

Kolejnym etapem, który nas czeka, jest dalsze pogłębianie wiedzy o metodyce prowadzenia zajęć oraz opracowanie materiałów dydaktycznych w formie dostosowanej do edukacji zdalnej. Tutaj już nie wystarczy prezentacja Power-Point czy plik pdf. Musimy zacząć budować bazę materiałów dydaktycznych, które będą atrakcyjne

Co jeszcze przed nami w nauce zdalnej? Jakie trendy pojawiają się na horyzoncie?

Trendem powiązany z e-learningiem jest wykorzystanie jego trzech podstawowych zalet, którymi są: dowolność czasu, miejsca i treści (anytime, anywhere, anything). Wiąże się to z dostosowaniem programów studiów i organizacji procesu dydaktycznego. Wraca tendencja opracowania współdzielonych materiałów dydaktycznych, które mogą być wykorzystywane na różnych uczelniach, kierunkach studiów i specjalizacjach. Taka baza wiedzy znacząco może obniżyć koszty prowadzenia kierunków studiów z wykorzystaniem technik kształcenia na odległość.

Oczywiście istnieje wiele uczelni oraz kierunków, które prowadzą zajęcia całkowicie w trybie zdalnym z materiałami dydaktycznymi udostępnionymi na platformach e-learning. Nie jest to nic nowego. Podstawowy problem stanowi tu jednak ocena jakości kształcenia oraz odbiór osoby kończącej takie studia na rynku pracy.

Być może w przyszłości dyplom uzyskany w trybie zdalnym będzie równoważny temu uzyskanemu w trybie stacjonarnym. Taka tendencja wydaje się pojawiać. Zadawane jest pytanie:

„Czy to ważne, jak zdobyłem wiedzę, czy ważniejsze jest, co wiem i umiem?” Jeśli uczelnie zdecydują się na duży udział edukacji zdalnej, a będą jednocześnie chciały utrzymać renomę, muszą zapewnić zarówno studenta, jak i jego przyszłego pracodawcę o tym, że program studiów został zrealizowany na tym samym poziomie, co na studiach realizowanych w trybie bezpośrednim. To może być elementem swojej przewagi rynkowej danej uczelni, a co za tym idzie – przyciągania zainteresowania przyszłych studentów.

ROZMAWIAŁA
Iwona Cieślak

Nauka zdalna nie musi być naszą szalupą ratunkową w sytuacji pandemii, ale rozwiązaniem na trwałe wpisującym się w proces dydaktyczny.

dla studenta pod względem merytorycznym, ale również wizualnym. Materiały takie w pewnym sensie muszą podlegać procedurze recenzji i oceny, co nie zawsze jest akceptowane. Nie jest to łatwe ani tanie. Czekają nas na pewno także opracowanie procedury formalnego wpisania w program studiów nauki z wykorzystaniem e-learningu. Nauka zdalna nie musi być naszą szalupą ratunkową w sytuacji pandemii, ale rozwiązaniem na trwałe wpisującym się w proces dydaktyczny. Nauczyciel akademicki musi mieć pewność, że przygotowując proces dydaktyczny zgodnie z wymogami e-learningu, nie będzie musiał dublować zajęć w trybie stacjonarnym. Z drugiej strony osoby odpowiedzialne za jakość kształcenia muszą mieć pewność, że nauczanie jest prowadzone na odpowiednim poziomie.

JAK UCZYĆ O ZMIANACH KLIMATU?

**o nowo powstającym kierunku
inżynieria ochrony klimatu
rozmawiamy z prof. UPP
dr. hab. Bogdanem Chojnickim**

Informacje o zachodzących zmianach klimatu bombardują nas każdego dnia. Jednak odnośzę wrażenie, że temat powoli nam powszednieje. Do tego dla większości ludzi skutki nadal są mało odczuwalne. W związku z tym niektórzy wręcz negują zachodzące zmiany. Co może zrobić nauka i naukowcy zajmujący się tym tematem, aby podnieść świadomość ekologiczną społeczeństwa? Jak rozmawiać o zmianie klimatu, żeby zaczęto słuchać naukowców?

Rozmowy na temat zmiany klimatu są dość sporym wyzwaniem, albowiem skutki zmian klimatycznych już odczuwamy w Polsce, są one jednak bardzo powolne. Chociaż często słyszymy o stratach wywołanych ekstremalnymi zjawiskami pogodowymi, zdarzenia takie jak burze czy tornada mogą być w pewnym sensie nieodczuwalne dla przeciętnego mieszkańca naszego kraju, ponieważ mają one zwykle lokalny charakter. Jeśli ktoś nie znalazł się w zasięgu tego zjawiska, może błędnie uznać je za nieistotne. Trochę inaczej jest z suszami, albowiem w tym przypadku wzrost temperatury i brak opadu przekładają się na niekorzystne warunki produkcji rolniczej czy leśnej w stosunkowo dużej skali przestrzennej, jednak pojawienie się deficytu wody nie jest nagłym zjawiskiem. Wygląda jednak na to, że nasze wysiłki muszą się koncentrować na zachęcaniu do długoterminowego postrzegania środowiska. Jednym z narzędzi naszego działania jest oczywiście edukacja.

Czym jest lub czym powinna być edukacja klimatyczna?

Uważam, że kształcenie proklimatyczne nie powinno się ograniczać tylko do opisu wyzwań, jakie niesie ze sobą zmiana klimatu. Powinno obejmować także popularyzację sposobów rozwiązywania tych problemów. Dlatego edukacja klimatyczna powinna się składać zarówno z wiedzy dotyczącej procesów zachodzących w środowisku, jak i znajomości metod zaradczych, które można wykorzystać w walce ze zmianą klimatu oraz w celu adaptacji do nowych warunków. Na Naszym Uniwersytecie wielu naukowców pracuje nad zagadnieniami dotyczącymi wpływu zmiany klimatu na gospodarkę i środowisko, dlatego mamy silny potencjał ludzki do realizacji kierunku służącego edukacji

Dlatego edukacja klimatyczna powinna się składać zarówno z wiedzy dotyczącej procesów zachodzących w środowisku, jak i znajomości metod zaradczych, które możemy wykorzystać w walce ze zmianą klimatu oraz adaptacją do nowych warunków.

klimatycznej. Naszym wielkim atutem jest fakt, iż Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu od zawsze działał na styku teorii z praktyką. Z tego powodu jest bardzo dobrym miejscem do zdobycia wykształcenia, które w efektywny sposób będzie łączyć zrozumienie procesów oraz działania służące ochronie klimatu oraz adaptacji do jego zmiany.

Dla kogo powstaje nowo tworzący się kierunek inżynieria ochrony klimatu? Czym będzie się wyróżniał?

W erze wysiłków związanych z przeciwdziałaniem zmianie klimatu oraz adaptacją do nowej sytuacji potrzebni są fachowcy, którzy będą umieli zidentyfikować zagrożenia oraz umieścić je w kontekście globalnych działań na rzecz ochrony środowiska. Należy tu wspomnieć o Europejskim Zielonym Ładzie, który w perspektywie najbliższych dziesięcioleci będzie kształtował rozwój Polski, a do realizacji celów wyznaczonych przez ten program niezbędna jest szeroka wiedza teoretyczna i praktyczna, którą dysponować będą nasi absolwenci. Cały proces kształcenia to grupa ścieżek, po przejściu których student będzie miał wiedzę niezbędną do rozumienia procesów w skali globalnej oraz działań w skali lokalnej. Możemy tu wspomnieć np. o adaptacji miast oraz terenów pozamiejskich do zmiany klimatu, ale również o zarządzaniu

procesami transformacji, jakim podlegać będą zarówno duże, jak i małe przedsiębiorstwa w naszym kraju. Ta zmiana będzie musiała być zrealizowana w racjonalny sposób, a nasi absolwenci będą dysponować odpowiednią wiedzą oraz umiejętnościami w tym zakresie.

Jak będzie wyglądał proces kształcenia na kierunku inżynieria ochrony klimatu? Wiem, że bazować będzie na interdyscyplinarności, ale co to oznacza w praktyce? Kto będzie prowadził zajęcia?

Zmiana klimatu dotyka wielu obszarów naszego życia, dlatego kształcenie będzie miało wieloaspektowy, ale także integrujący charakter. Studenci kierunku inżynieria ochrony klimatu zdobędą wiedzę w zakresie wpływu zmiany klimatu na takie dziedziny naszego życia jak: rolnictwo, leśnictwo, energetyka czy gospodarka wodna terenów zurbanizowanych i pozamiejskich. Ten profil kształcenia wymaga zaangażowania specjalistów z różnych dziedzin i w tym przypadku przyrodniczy charakter Naszej Uczelni możemy spożytkować w wyjątkowo efektywny sposób. Nie brak na Naszym Uniwersytecie specjalistów w wyżej wymienionych dyscyplinach. Kierunek będzie realizowany na Wydziale Inżynierii Środowiska i Inżynierii Mechanicznej, jednak kadry dydaktyczne

będą pochodzić prawie ze wszystkich wydziałów Naszej Uczelni. W ten sposób wiedza i zaangażowanie naszych pracowników stworzy ścieżkę kształcenia, której wynikiem będą wiedza i umiejętności niezbędne do skutecznej realizacji wysiłków w kierunku ochrony i adaptacji społeczeństwa, środowiska i gospodarki do nowych warunków klimatycznych.

Na koniec chciałam zapytać, czy faktycznie nasze codzienne nawyki mają rzeczywisty wpływ na środowisko?

Oddziaływanie ludzkości na klimat odbywa się w różnych skalach. Duże struktury organizacyjne, takie jak państwa czy firmy, mogą i kształtują standardy, które w systemowy sposób determinują to, jak oddziałujemy na środowisko i klimat. Jednak każdy z nas może odegrać rolę w działaniach na rzecz ich ochrony. Z jednej strony wpływamy bezpośrednio na otoczenie np. przez dbałość o nie, a z drugiej strony nasze decyzje konsumenckie czy obywatelskie to jeden z najlepszych sposobów osobistego oddziaływania na wyżej wspomniane struktury. Należy też pamiętać, że fundamentami zrównoważonego rozwoju są: umiar, oszczędność oraz długofalowe myślenie.

ROZMAWIAŁA
Iwona Cieślík

Jaką ciekawą pracę mogę po tym znaleźć? Ile różnych kierunków rozwoju mogę realizować po wejściu na rynek pracy? Czy wybór tej branży pozwoli mi zachować w przyszłości work-life balance? – to tylko niektóre z wątpliwości, jakie mają obecnie ludzie, decydujący o swojej ścieżce rozwoju. Chcą, żeby studia dawały im szerokie możliwości i żeby pozwoliły im rozwijać ich naturalne talenty i predyspozycje.

„Czasy się zmieniły. Wielu ludzi ma świadomość, że studia nie są konieczne, żeby robić to, co kochają i mieć z tego pieniądze” – mówi jeden z przedstawicieli Gen Z w kampanii portalu pracy przyszłości Rocket Jobs. Jak zatem zachęcić młodych ludzi do studiowania?

Pokazując perspektywy i korzyści!

Na **UP** robimy to
EKO-nomicznie

NA SILNYCH FUNDAMENTACH

Tegoroczna kampania jest kontynuacją działań rozpoczętych w 2021 roku. Zamiast kłaść nacisk na utarte slogany np. „profesjonalną kadrę naukową” i „proces dydaktyczny”, pokazujemy potencjał rynku pracy za 10, 20, 30 lat... Opisujemy trendy przyszłości, opracowane przez instytuty badawcze i wskazujemy, jak w tej przyszłości będą wyglądać branże, związane z naszą działalnością dydaktyczną.

NAJWAŻNIEJSZY JEST ARGUMENT

Komunikaty podzielone zostały na dwie części:

1. Ogólne – utrwalające wizerunek całej Uczelni jako fachowej i nowoczesnej,

2. Kierunkowe – wspierające te kierunki studiów, które w ostatnich latach cieszyły się mniejszym zainteresowaniem.

Dlaczego kandydaci powinni wybrać UPP? Nie chcemy, żeby młodzi uwierzyli nam na słowo. Dajemy im konkretny argument, pokazując jak prędko absolwenci znajdują pracę po studiach lub kreśląc perspektywy rosnącej w siłę branży. W określeniu mocnych stron tych branż pomagali nam przedstawiciele wydziałów. Stworzone hasła są wielowymiarowe, można je interpretować dosłownie lub w przenośni, co sprawia, że zwracają uwagę i lepiej zapadają w pamięć.

Na **UP** masz
pole do popisu

STAWIAMY NA ASPEKT WIZUALNY

Mając mocne argumenty merytoryczne, chcieliśmy się wyróżnić także wizualnie, dlatego postawiliśmy na zabawne, nowoczesne i lekkie grafiki, wybrane przez naszych studentów. Budujemy własny styl, odchodząc od używanych powszechnie zdjęć i stuprocentowej dosłowności. Autorskie ilustracje są dopasowane do danego kierunku i w zabawny sposób przedstawiają jego hasło przewodnie. W tym

samym stylu powstaną także animacje, które wesprą naszą komunikację video online.

Na zoo-rientuj się na przyszłość

KOMUNIKATEM DO CELU!

Gdzie znaleźć nastolatków? Jakim mówić językiem, żeby zdobyć ich zainteresowanie? Powadziliśmy badania i analizy, pytaliśmy studentów, śledziliśmy trendy i wertowaliśmy najnowsze raporty. Mówimy do ludzi młodych i są to roczniki, którym telefon, Internet oraz media społecznościowe towarzyszą od urodzenia. Tam ich znajdziemy, i tam musimy być, aby precyzyjnie trafić z naszymi komunikatami. W kwietniu rusza zatem specjalna strona rekrutacyjna <https://rekrutacja.up.poznan.pl>, na której prosto i przejrzysto przedstawimy wybrane kierunki studiów i pokażemy nowoczesny wizerunek Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu. Przygotowaliśmy także precyzyjne, angażujące komunikaty do mediów społecznościowych (facebook, instagram, youtube), które dotrą dokładnie do tych użytkowników, których chcemy zachęcić do aplikowania na Naszą Uczelnię.

Na wyznaczamy nurty

SKORO JUŻ PADŁO SŁOWO „APLIKOWAĆ”...

Uczelniane hasła polegają na zabawie słowem i skrótem UPP. Obecny świat rządzi się skrótami, ikonami i hashtagami. Nasi studenci już wcześniej zaczęli się bawić konwencją, rozwijając skrót UP jako Uniwersytet Przyjemności. Poszliśmy dalej tym tropem i dziś zapraszamy kandydatów na sUPPerprzyszłościowe studia oraz zachęcamy ich do UPPlikowania na wybrane kierunki.

Na nauka idzie w las

PROMO W „REALU”

Powoli opadają już emocje po marcowych Targach Edukacyjnych, podczas których nasze stoisko odwiedziła bardzo duża liczba potencjalnych kandydatów. To zasługa także wspaniałych i zaangażowanych pracowników oraz przedstawicieli społeczności studenckiej, którzy wspierali przyszłych młodszych kolegów wyczerpującymi odpowiedziami oraz pozytywnym nastawieniem. Dziękujemy! Przygotowaliśmy już kolejne komunikaty, które skierujemy bezpośrednio do szkół średnich. Numer „Więści Akademickich”, który trzymasz w rękach, wraz z plakatami promocyjnymi powędruje do lokalnych placówek oświatowych. Nie zabraknie nas też w przestrzeni miejskiej. Kierując się strategią precyzyjnego docierania z precyzyjnym komunikatem, pojawimy się na przystankach i billboardach w pobliżu wielkopolskich szkół średnich, z których co roku pozyskujemy najwięcej kandydatów.

Na posmakuj przyszłości

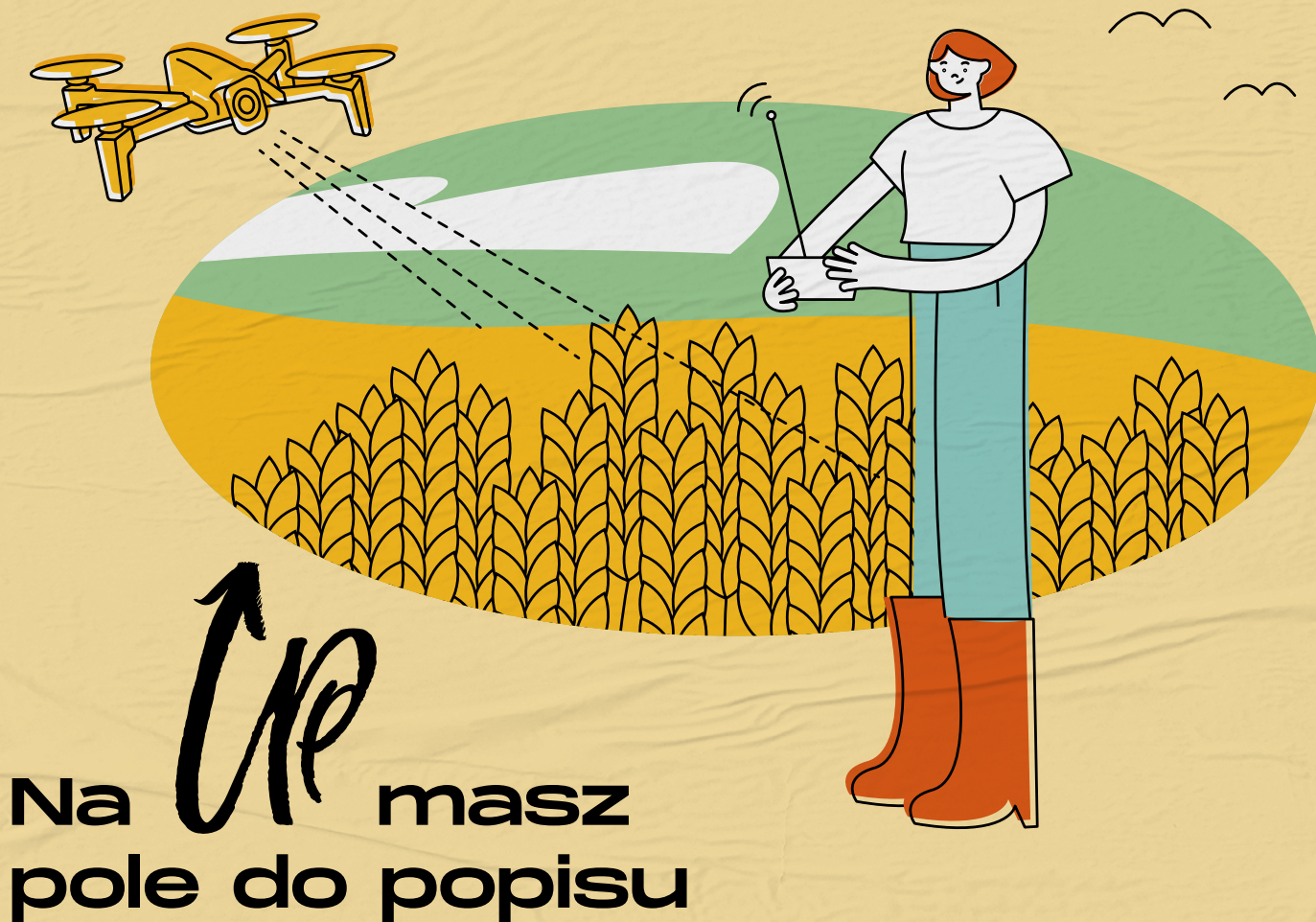
PUNKT STARTOWY DO DALESZEJ DROGI

Tegoroczna kampania informacyjna, której towarzyszą stworzone wraz z wydziałami opisy kierunków i chwytliwe hasła, będzie podstawą, na której będziemy budować kolejne działania. Dalsza strategia zakłada wykorzystywanie nowych kanałów digitalowych oraz reklamy ambientowej. Stosowanie rozwiązań niestandardowych pozwoli pokazać naszą Uczelnię jako tworzącą nieszablonowo, wyprzedzającą teraźniejszość i myślącą „out of the box” – a zatem atrakcyjną dla pokolenia Z.

Katarzyna Lesińska

Dział Marketingu i Komunikacji

Kampania powstała we współpracy z Chigo Agency

Wydział Rolnictwa, Ogrodnictwa i Bioinżynierii

Tradycja obecnego Wydziału Rolnictwa, Ogrodnictwa i Bioinżynierii i studiów rolniczych w Wielkopolsce sięga prawie 150 lat. Wydział jest ośrodkiem o znaczącym oddziaływaniu na rozwój wielkopolskiej gospodarki, dostosowującym się do oczekiwań społecznych, potrzeb gospodarki i rynku pracy. Wśród uczelni rolniczo-leśnych w Polsce Wydział zajmuje jedno z czołowych miejsc, zarówno w sferze naukowej, dydaktycznej, kadrowej, jak i materialnej. Dbamy o zachowanie tradycji, jednak z dawnych czasów pozostały jedynie – jako wspomnienie – stare woluminy w naszej świetnie wyposażonej bibliotece. Reszta jest supernowoczesna – budynki uniwersyteckie, wyposażenie pracowni, zaplecze techniczne i socjalne. Wychodząc naprzeciw potrzebom rynku pracy, Wydział stale poszerza swoją ofertę dydaktyczną. Aktualnie na naszym Wydziale kształcimy studentów na pięciu kierunkach: architektura

krajobrazu, biotechnologia, ochrona środowiska, ogrodnictwo oraz rolnictwo. Daje to kandydatom na studia duże możliwości wyboru swojej drogi kształcenia. Nasi absolwenci są konkurencyjni na rynku pracy. Pracownicy Wydziału, mając do dyspozycji polowe stacje doświadczalne, szklarnie oraz nowoczesne laboratoria, prowadzą multidyscyplinarne badania, współpracując z naukowcami z wielu dziedzin. Znajduje to odzwierciedlenie w aktywności publikacyjnej, pozyskiwaniu kolejnych projektów badawczych krajowych i międzynarodowych, kontaktach z instytucjami międzynarodowymi oraz współpracy z szeroko rozumianym otoczeniem gospodarczym w regionie i daleko poza nim. Absolwenci, charakteryzując nasz Wydział, mówią, że „tu rośnie wiedza, dojrzewają śmiałe plany, kwitnie życie”.

KIERUNKI STUDIÓW

- Architektura krajobrazu
- Biotechnologia
- Ochrona środowiska
- Ogrodnictwo
- Rolnictwo
- MSc in Agronomy
- MSc in Biotechnology
- MSc in Horticulture: Seed Science and Technology

WYRÓŻNIKI I CIEKAWOSTKI

- Rozbudowana i różnorodna oferta dydaktyczna dająca szerokie możliwości wyboru kandydatom.
- Łączenie teorii z praktyką, duży udział zajęć laboratoryjnych i terenowych oraz uczestnictwo w programach stażowych.
- Sprawnie działające koła naukowe są dodatkową możliwością na rozwój zainteresowań studentów.
- Jeden z dwóch najstarszych Wydziałów na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu.
- Topowe stacje doświadczalne.
- Rozbudowana współpraca z praktyką.
- Przyjazna atmosfera, mili ludzie, fachowa wiedza.

Prof. dr hab. Anna Kryszak, Dziekan Wydziału Rolnictwa, Ogrodnictwa i Bioinżynierii

Wydział Rolnictwa, Ogrodnictwa i Bioinżynierii to miejsce, w którym – ogromnym wysiłkiem kilku pokoleń profesorów i studentów – możemy dziś legitymować się osiągnięciami, z których jesteśmy dumni, a rozmach i dynamika, z jaką nasz Wydział się rozwija, odważnie podejmując wyzwania XXI wieku, zapewniają mu uznanie w środowisku i szacunek w kontaktach międzynarodowych. Tutaj można rozwijać swoje pasje i zdobywać wiedzę związaną z architekturą krajobrazu, biotechnologią, ochroną środowiska, ogrodnictwem oraz rolnictwem. Dobrze wyposażone sale i laboratoria oraz dostęp do stacji doświadczalnych dają szerokie

możliwości poznawania, zarówno wiedzy teoretycznej potrzebnej do zrozumienia różnych procesów, jak i praktycznych aspektów poszczególnych dziedzin nauki. Należy jednak pamiętać, że za słowem „Wydział” kryją się głównie ludzie. Nauczyciele akademicki to specjaliści, którzy wynikami swoich osiągnięć naukowych dzielą się ze studentami i naukowcami na całym świecie. Studenci to fundament działalności Wydziału. Ich pasja i zaangażowanie są motorem do podejmowania wielu inicjatyw. Odzwierciedla się to m.in. w funkcjonowaniu kół naukowych, w których poszerzają swoją wiedzę, zdobywają nowe umiejętności i znajomości. Społeczność Wydziału dba o to, aby osiągnięcie kolejnych celów przebiegało w dobrej atmosferze. Wyjątkowe kontakty z naszymi absolwentami świadczą o tym, że jest to miejsce, do którego chętnie wraca się wspomnieniami po zakończeniu studiów.

Wydział Leśny i Technologii Drewna

Wydział Leśny i Technologii Drewna Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu może poszczycić się jednym z najstarszych rodowodów w dziejach kształcenia uniwersyteckiego w Wielkopolsce. Jest on spadkobiercą i kontynuatorem jednego z pierwszych wydziałów Uniwersytetu Poznańskiego, utworzonego w 1919 r. Wydział tworzą ambitni i kreatywni ludzie, pracuje tu 196 pracowników, w tym 21 profesorów i 48 doktorów habilitowanych. Na Wydziale studiuje

około 1700 studentów. Atuty Wydziału: kategoria naukowa A, dwukrotne z rzędu wyróżnienie jakości kształcenia na kierunku leśnictwo przez Polską Komisję Akredytacyjną, wyróżnienie kierunku studiów technologia drewna przez Polską Komisję Akredytacyjną, dwukrotne z rzędu – w latach 2018 i 2019 – pierwsze miejsce w Rankingu Perspektywy wśród kierunków rolniczych i leśnych oraz 2 miejsce w roku 2020, nagroda SYMBOL NOWOCZESNEGO KSZTAŁCENIA 2020.

KIERUNKI STUDIÓW

- Leśnictwo
- Ochrona przyrody i edukacja przyrodniczo-leśna
- Projektowanie mebli
- Technologia drewna
- MSc in Forestry
- MSc in Wood Science

WYRÓŻNIKI I CIEKAWOSTKI

- Prężnie działający Samorząd Studencki Wydziału Leśnego i Technologii Drewna oraz studenckie koła naukowe, takie jak: Studenckie Koło Naukowe Leśników (w kole działają sekcje: Sekcja Biometryczna, Sekcja Botaniczna, Sekcja Edukacji Przyrodniczo-Leśnej, Sekcja Entomologiczna, Sekcja Etnobotaniczna, Sekcja Geomatyczna, Sekcja Łowiecka Koła Leśników, Sekcja Łucznicza, Sekcja Muzyczna, Sekcja Ornitologiczna, Sekcja Sokolnictwa i Ochrony Ptaków Szponiastych, Sekcja Techniki Leśnej, Sekcja Teriologiczna, Sekcja Użytkowania Lasu), Studenckie Koło Naukowe Technologów Drewna, Studenckie Koło Naukowe Projektantów Mebli, Studenckie Koło Naukowe Chemii Stosowanej „Spectrum”.
- Zespół Trębaczy Myśliwskich „Venator”.
- Ogród Dendrologiczny Wydziału Leśnego i Technologii Drewna, w którym znajduje się Narodowa Kolekcja Jeżyn.
- Dwukrotnie w historii podjęto próby likwidacji Sekcji Leśnej Wydziału Rolniczo-Leśnego: w 1920 r. i w latach 1926–1933 roku przez ówczesne ministerstwa, którym podlegały wyższe uczelnie.
- Prof. Józef Rivoli, leśnik, pierwszy prodziekan Wydziału Rolniczo-Leśnego, jako pierwszy pracownik Uniwersytetu Poznańskiego otrzymał tytuł doktora honorowego tegoż Uniwersytetu (1922), a ponadto był – obok Marii Skłodowskiej-Curie i Romana Dmowskiego – jednym z trójki pierwszych uhonorowanych tytułem doktora *honoris causa* przez Uniwersytet Poznański.
- Wynaleziony i opatentowany w pierwszej połowie XX wieku przez jednego z najwybitniejszych naukowców Wydziału – prof. dr. hab. Tadeusza Perkitnego – lignofol samosmarowy (specjalistycznie klejony fornir nasyceny olejem maszynowym) jest produkowany po dzień dzisiejszy.
- Dzięki współpracy z przemysłem Wydział stale dysponuje najnowocześniejszymi maszynami do obróbki drewna i tworzyw drzewnych, które studenci uczą się programować i obsługiwać w ramach zajęć.

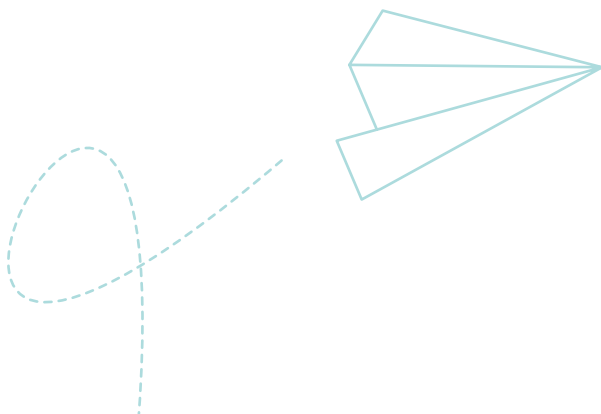

Prof. dr hab. Piotr Łakomy, Dziekan Wydziału Leśnego i Technologii Drewna

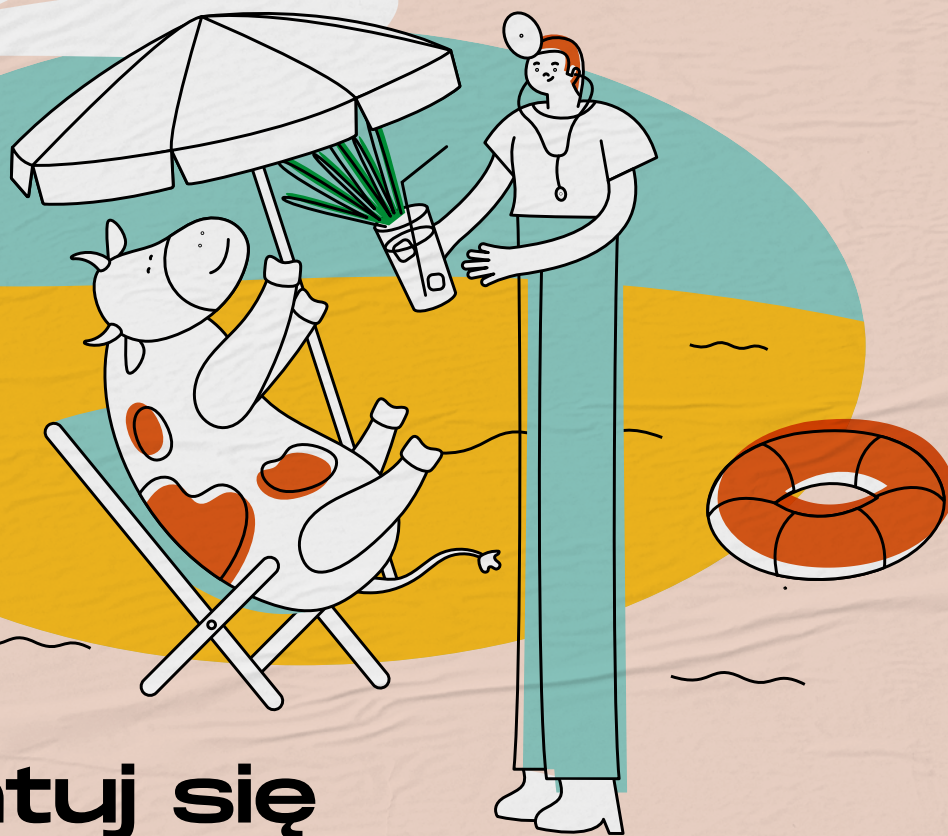
Wydział Leśny i Technologii Drewna ma ponad stuletnią tradycję i doświadczenie dydaktyczne i naukowe w obszarze leśnictwa i drzewnictwa.

Jakość naszego kształcenia została trzykrotnie najwyższej oceniona – wyróżniona przez Polską Komisję Akredytacyjną: kierunek leśnictwo dwukrotnie z rzędu i kierunek technologia drewna. Ponadto oferujemy kierunki: projektowanie mebli, ochrona przyrody i edukacja przyrodniczo-leśna (prowadzona wspólnie w Wydziałem Biologii UAM), a także dwa anglojęzyczne: forestry i wood science. Nasi studenci uzyskują efekty kształcenia o szerokim spektrum wiedzy, umiejętności i kompetencji. Absolwenci świetnie

radzą sobie na rynku pracy, nie tylko w branżach zgodnych z kierunkami studiów, ale także innych. Osoby chcące zaangażować się w ruch studencki mają świetną do tego okazję, działając w samorządzie studenckim, czterech kołach naukowych, a także w Zespole Trębaczy Myśliwskich „Venator”. Studia na Wydziale to nie sama nauka, ale także szereg wydarzeń integracyjnych z kadrą nauczycielską oraz wydarzeń kulturalnych – wernisaże malarskie, rzeźby, plakatu, wystawy fotografii czy promocje książek. Ponadto dla najbardziej zaangażowanych w działalność naukową, organizacyjną, ale też społeczną oferujemy stypendia w ramach autorskiego fakultetu „Lasy Świata”. Są to dwu, trzytygodniowe wyprawy w różne zakątki świata. Były już Karaiby, Borneo, Amazonia, Sumatra, Kenia i Wietnam. Wydział oferuje przyjazną atmosferę do studiowania, a także wiele możliwości rozwoju osobistego.

Na zoo-rientuj się na przyszłość

Wydział Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach

Misją Wydziału Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach jest prowadzenie badań naukowych oraz kształcenie zawodowe w ramach dyscyplin – weterynaria, zootechnika i rybactwo oraz nauki biologiczne. Rozwijanie działalności naukowej

i dydaktycznej w trzech dyscyplinach inspirowe, sprzyja dyskusji i wymianie myśli naukowej, owocuje podejmowaniem szeregu zagadnień istotnych dla współczesnego rolnictwa, postępu technologicznego i biologicznego w produkcji zwierzęcej, zdrowia zwierząt i ich ochrony, ale także zdrowia człowieka. Dynamicznie rozwijająca się, zaawansowana i efektywna współpraca naukowców ma już wymierne korzyści – zwiększa konkurencyjność naszych badań i przyczynia się do szybko wzrastającej pozycji naszych naukowców na arenie międzynarodowej. Ponadto dążenie do nawiązywania współpracy z podmiotami gospodarczymi wzmacnia praktyczne znaczenie naszych badań naukowych. Kadra naukowo-dydaktyczna Wydziału liczy 35 profesorów tytularnych, 53 profesorów Uczelni i adiunktów ze stopniem doktora habilitowanego, 66 adiunktów ze stopniem doktora oraz 16 asystentów (magistrów i lekarzy weterynarii).

KIERUNKI STUDIÓW

- Biologia stosowana
- Zootechnika
- Weterynaria
- MSc in Animal Production Management

WYRÓŻNIKI I CIEKAWOSTKI

- W Pracowni Histologii i Embriologii studenci korzystają z innowacyjnego systemu – wirtualnego mikroskopu – atlasu cyfrowych obrazów preparatów tkanek i narządów zwierząt domowych i dziko żyjących. System umożliwia studentom obserwacje online w trakcie ćwiczeń, a także w domu. Na zajęciach wykorzystywane są też drukowane w 3D modele płodów ssaków domowych i ptaków. W ramach koła naukowego studenci włączeni są w badania mikrostruktury i budowy tkankowej narządów zwierząt, w tym np. trąby słonia, układu pokarmowego nosorożca itd.
- Od 2020 r. funkcjonuje na Wydziale Pracownia Patomorfologii Zwierząt z wysokiej klasy wyposażeniem, które stanowi m.in. mikrotom automatyczny, skaner histologiczny i mikroskop umożliwiający przekazywanie obrazu do 10 stanowisk.
- W 2007 r., wraz z Międzyrządowym Zespołem ds. Zmian Klimatu, prof. dr hab. Piotr Tryjanowski otrzymał Pokojową Nagrodę Nobla za raport na temat zmian klimatu. Prof. Tryjanowski jest jednocześnie najczęściej cytowanym naukowcem Wydziału (ponad 17 tys. wg bazy Google Scholar).
- Wieloletnie badania i obserwacje naukowców Katedry Zoologii, dotyczące ochrony różnych gatunków ptaków, w tym zasiedlających tereny miejskie oraz

zaangażowanie lekarzy z Uniwersyteckiego Centrum Medycyny Weterynaryjnej, zaowocowały powstaniem w 2017 r. w strukturach UCMW „Ptasiego Azylu”, będącego miejscem pomocy weterynaryjnej przede wszystkim dla ptaków z Poznania i okolic. Studentom daje to niepowtarzalną możliwość zdobywania doświadczenia w pracy ze zwierzętami nieudomowionymi (np. jeżami, wiewiórkami, kunami), które w UCMW otaczane są opieką weterynaryjną na najwyższym poziomie.

- W ramach Wydziału funkcjonuje Laboratorium Badań Markerów Genetycznych Koni, świadczące głównie usługi w zakresie kontroli pochodzenia koni na podstawie analiz DNA. Laboratorium co roku otrzymuje światowy certyfikat potwierdzający stuprocentową dokładność genotypowania.
- Od kilku lat na Wydziale trwają badania nad możliwością wykorzystania rodzimych źródeł białka, w szczególności białka owadów w żywieniu zwierząt monogastycznych – świni domowej, drobiu oraz ryb. Wiodącą rolę w realizacji tych działań pełni Katedra Żywnienia Zwierząt. W zakresie tej tematyki zespoły badawcze otrzymały w tym roku nagrodę krajową i wyróżnienie przyznane przez Komitet Nauk Zootechnicznych i Akwakultury PAN.

Prof. dr hab. Małgorzata Szumacher,
Dziekan Wydziału Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach

Wydział Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach gwarantuje wszechstronne wykształcenie, zdobywanie i ugruntowanie wiedzy teoretycznej i praktycznej, zapewnia obycie naukowe i społeczne, umożliwia kontakt ze światowej klasy specjalistami, a przede wszystkim z wartościowymi ludźmi. Nasz Wydział, dając wykształcenie, daje umiejętność radzenia sobie z wyzwaniami codziennego życia, a – jak mawiał Herbert

Spencer – największym celem edukacji nie jest wiedza, lecz czyn. Z szerokiej oferty naszego Wydziału w pełni korzystają przede wszystkim studenci zainteresowani i zaangażowani. Cytując George'a Bernarda Shawa: to, że ktoś nas uczy, nie znaczy, że się nauczymy. Nasz Wydział ma jednak szczęście, zarówno do kadry dydaktycznej, jak i do studentów. Efekty współdziałania nauczycieli i uczniów to ścisła współpraca nieformalna i formalna, np. w ramach kół naukowych, a także liczne nagrody i wyróżnienia. Absolwenci naszych kierunków studiów znajdują satysfakcjonujące zatrudnienie, a zdobyta wiedza i umiejętności praktyczne sprawiają, że są poszukiwani na rynku pracy.

Na posmakuj przyszłości

Wydział Nauk o Żywności i Żywieniu

Wydział Nauk o Żywności i Żywieniu jest Wydziałem z tradycjami, w tym roku będzie obchodzić 60-lecie powstania. Struktura Wydziału zmieniła się w czasie, obecnie funkcjonuje 9 jednostek: Katedra Technologii Żywności Pochodzenia Roślinnego, Katedra Żywienia Człowieka i Dietetyki, Katedra Biochemii

i Analizy Żywności, Katedra Biotechnologii i Mikrobiologii Żywności, Katedra Fizyki i Biofizyki, Katedra Mleczarstwa i Inżynierii Procesowej, Katedra Technologii Gastronomicznej i Żywności Funkcjonalnej, Katedra Technologii Mięsa oraz Katedra Zarządzania Jakością i Bezpieczeństwem Żywności. Wydział prowadzi kształcenie na kierunku technologia żywności i żywienie człowieka oraz dietetyka – studia stacjonarne i niestacjonarne I i II stopnia oraz jakość i bezpieczeństwo żywności – studia stacjonarne I stopnia. Od roku akademickiego 2011/2012 na Wydziale prowadzone są także studia anglojęzyczne MSc in Food Science and Nutrition. Liczba absolwentów wraz z obecnie studiującymi (z 31 krajów) wynosi 135. W 1965 r. Wydział uzyskał uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora, a w 1972 r. doktora habilitowanego nauk rolniczych w zakresie/dyscyplinie technologia żywności i żywienia.

KIERUNKI STUDIÓW

- Dietetyka
- Jakość i bezpieczeństwo żywności
- Technologia żywności i żywienie człowieka
- MSc in Food Science and Nutrition

WYRÓŻNIKI I CIEKAWOSTKI

- Unikatowa aparatura badawcza i nowoczesne sale dydaktyczne.
- Na Wydziale funkcjonuje Pilotowa Stacja Biotechnologii. Jest ona platformą, dzięki której innowacyjne rozwiązania opracowane w skali laboratoryjnej mogą zostać przetestowane w skali półtechnicznej, a uzyskane informacje są podstawą do wykonania analizy technologicznej i ekonomicznej procesu biotechnologicznego w profesjonalnej aplikacji SuperProDesigner. Kompleksowy system zabezpieczeń, wdrożone procedury postępowania oraz termiczna destrukcja ścieków powstających w trakcie hodowli pozwalają na realizację zaawansowanych procesów biotechnologicznych z wykorzystaniem mikroorganizmów genetycznie modyfikowanych (GMM I kategorii).
- Ośrodek Badań Żywnościowych – nowoczesne laboratorium do oceny stanu odżywienia i sposobu żywienia się. Na jego wyposażeniu znajdują się między innymi unikatowe na skalę europejską urządzenia pozwalające precyzyjnie ocenić skład ciała (Bod Pod) oraz gęstość kości (densytometr DXA).
- W 2022 r. powstała Poradnia Dietetyczna, w której studenci pod nadzorem wykwalifikowanej kadry mogą zdobywać praktyczną wiedzę z zakresu szeroko pojętego poradnictwa dietetycznego w warunkach bezpośredniej pracy z pacjentem.
- W planach inwestycyjnych jest budowa hali półtechniki, w której mieścić się będą m.in. nowoczesne pracownie technologiczne, laboratoria do analiz chemicznych, fizycznych i mikrobiologicznych oraz sale audytoryjne.
- W międzynarodowym zestawieniu instytucji naukowych z całego świata (Shanghai Ranking's Global Ranking of Academic Subjects) pod względem 54 dyscyplin naukowych Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu uplasował się w dziedzinie Food Science & Technology na miejscach 151–200, jako najlepsza uczelnia z Polski.
- Prof. dr hab. Henryk Jeleń oraz prof. UPP dr hab. Ewelina Celińska znaleźli się na prestiżowej liście czasopisma „PLOS Biology Journal” wśród najbardziej wpływowych uczonych na świecie pod względem liczby cytaowań.
- Studenci Wydziału corocznie otrzymują wyróżnienia i nagrody pieniężne od Rektora za wyniki w nauce i działalność na rzecz Uczelni i Wydziału oraz środowiska studenckiego, jak również za osiągnięcia sportowe. Nasi absolwenci niejednokrotnie byli laureatami nagrody im. prof. Jerzego Zwolińskiego za najlepszą pracę magisterską na UPP. Wyróżnienia otrzymują także studenci studiów III stopnia, np. w tym roku absolwentka studiów doktoranckich wyróżniona została nagrodą za najlepszą pracę doktorską wykorzystującą program Statistica.

Prof. UPP dr hab. Bożena Danyluk,
Dziekan Wydziału Nauk o Żywności
i Żywieniu

Zajęcia na Wydziale Nauk o Żywności i Żywieniu prowadzi doświadczona i życzliwa kadra naukowo-dydaktyczna i dydaktyczna. Wśród

ponad 120 nauczycieli akademickich pracujących obecnie na Wydziale 14 uzyskało tytuł profesora, a ponad 50 stopień doktora habilitowanego. Ćwiczenia prowadzone są w nowoczesnie wyposażonych laboratoriach, w tym technologicznych. Studentom przekazywana jest rzetelna wiedza na temat produkcji żywności, jej jakości

i systemów kontroli, a także wiedza z zakresu dietetyki. Pozwala to na weryfikację zalewających nas informacji dotyczących żywności, często nieprawdziwych, a przekazywanych w mediach społecznościowych czy w Internecie. Studiując na naszych kierunkach, można dowiedzieć się m.in.: jak wyprodukować piwo, jak ułożyć dietę dla osoby zdrowej i chorej, czy warto jeść mięso, jak zaprojektować zakład gastronomiczny, czemu służy system HACCP, co to jest nutrigenomika, czym zajmuje się kuchnia molekularna, co to jest żywność bioaktywna, jak utrwała się surowce i produkty żywnościowe, jakie opakowania można stosować do żywności, co to jest oświadczenie żywieniowe i zdrowotne i wiele, wiele więcej...

Na wyznaczamy nurty

Wydział Inżynierii Środowiska i Inżynierii Mechanicznej

Wydział Inżynierii Środowiska i Inżynierii Mechanicznej to wydział interdyscyplinarny, skupiony wokół zagadnień związanych ze środowiskiem i rolnictwem oraz technicznymi aspektami ochrony środowiska. W skład wydziału wchodzi sześć katedr: Budownictwa i Geoinżynierii; Ekologii i Ochrony Środowiska; Gleboznawstwa, Rekultywacji i Geodezji; Inżynierii Biosystemów; Inżynierii Wodnej i Sanitarnej; Melioracji, Kształtowania Środowiska i Gospodarki Przestrzennej. Budynki Wydziału znajdują się przy ul. Wojska Polskiego 50 oraz Piątkowskiej 94. Wydział dysponuje rozbudowaną bazą dydaktyczną, jak również laboratoriami i bazami doświadczalnymi. Badania skupione są wokół dwóch dyscyplin naukowych: inżynierii środowiska, energetyki i górnictwa oraz inżynierii mechanicznej. Wiele badań ma efekty w praktyce, które zostają wdrożone i możemy się z nimi spotkać na co dzień. W wielu badaniach uczestniczą studenci, dzięki czemu mają możliwość nauczania się poszukiwania rozwiązań problemów w praktyce.

KIERUNKI STUDIÓW

- Ekoenergetyka
- Geotechnologie, hydrotechnika i transport wodny
- Gospodarka przestrzenna
- Informatyka stosowana
- Inżynieria środowiska
- Inżynieria rolnicza
- MSc in Environmental Engineering and Protection
- MSc in Geoinformation and Spatial Management

WYRÓŻNIKI I CIEKAWOSTKI

- Na Wydziale łączy się przyrodę z techniką i stawia na ciągłe doskonalenie.
- Wdrażane są nowoczesne technologie w badaniach środowiskowych i dla rolnictwa.
- Pod budynkiem Katedry Inżynierii Biosystemów znajduje się schron przeciwoatomowy.
- Pierwsza nowoczesna, jak na ówczesne czasy, sala komputerowa na Wydziale na początku lat 90. XX wieku była umieszczona... w drewnianym baraku.
- Dr Mirosław Czechłowski ze wsparciem swojej Katedry Inżynierii Biosystemów i Koła Naukowego Inżynierii Rolniczej wziął udział w Rajdzie Charytatywnym Złom-bol w 2017 r.
- W latach 70. XX wieku liczbę kobiet na Wydziale można było policzyć na palcach jednej ręki, a dzisiaj na 154 pracowników i doktorantów na Wydziale są 52 kobiety.

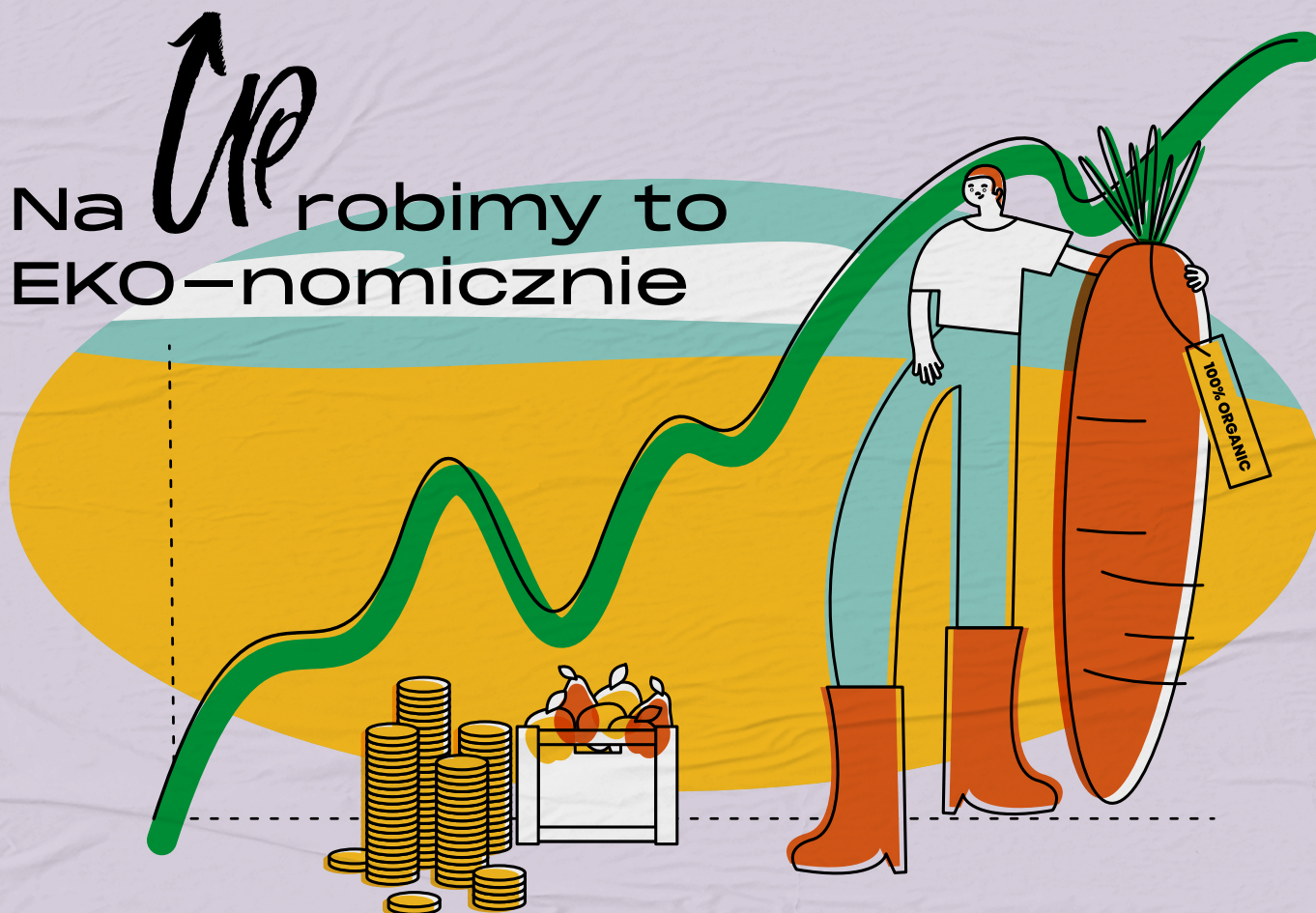

Prof. dr hab. Klaudia Borowiak, Dziekan Wydziału Inżynierii Środowiska i Inżynierii Mechanicznej

Ciągle się zmieniamy. Wydział Inżynierii Środowiska i Inżynierii Mechanicznej to nowy wydział powstały z fuzji dwóch dyscyplin: nauk technicznych związanych ze środowiskiem i rolnictwem. Jak cały świat – to my dostosowujemy się do naszego otoczenia, a nie ono do nas. Dlatego staramy się obserwować, co się dzieje wokół nas w zakresie kształcenia wyspecjalizowanej kadry. Wiadomo, że na rynku pracy jest ogromne zapotrzebowanie na specjalistów z zakresu nauk technicznych w powiązaniu ze środowiskiem oraz rolnictwem. Nasi studenci, poprzez bliski kontakt z praktyką, mają możliwość nabycia umiejętności wykraczających poza program

nauczania, unikatowych na rynku pracy. Wielu z nich już w trakcie studiów pracuje w zawodzie lub ma zagwarantowaną pracę po studiach. Wspieramy wiele nowych inicjatyw, aby zwiększyć profesjonalizm naszych absolwentów – utworzyliśmy Radę Interesariuszy Zewnętrznych, wspieramy działania kół studenckich, wspieramy inicjatywy samorządu studenckiego. Studenci mają możliwość aktywnego udziału w badaniach na najwyższym poziomie. Modernizujemy bazę dydaktyczną, aby spełniała wymagania nasze, studentów i zmieniającego się świata. Na bieżąco wzbogacamy się o nową aparaturę, ale przede wszystkim dbamy o utrzymanie i powiększanie wyspecjalizowanej kadry dydaktycznej. Wydział tworzą nie budynki, a ludzie. To właśnie oni wypełniają przestrzeń swoją obecnością i aktywnością, która przeradza się w nowoczesne sprzęty, kształcenie w zawodzie, ale też życzliwość i uśmiech na co dzień.

Wydział Ekonomiczny

Wydział Ekonomiczny to najmłodszy wydział Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, ale należy do kształcących największą liczbę studentów. Posiada znaczący potencjał kadrowy oraz dobrą bazę materialną, które pozwalają na realizację istotnych zadań, jakie wyznacza współczesna gospodarka. Aktywność naukowa i dydaktyczna pracowników skupia się na ekonomii, polityce gospodarczej, ekonomice produkcji, handlu

i usług, marketingu, zarządzaniu, ekonomice gospodarstw domowych, konsumpcji żywności, finansach, rachunkowości i bankowości. Znaczna część badań nakierowana jest na problematykę dotyczącą sektora rolno-żywnościowego i obszarów wiejskich, co stanowi istotną wartość dodaną prowadzonych badań i przesądza o ich unikatowości.

KIERUNKI STUDIÓW

- Ekonomia
- Finanse i rachunkowość
- MSc in Agri-food Economics and Trad

WYRÓŻNIKI I CIEKAWOSTKI

- Atrakcyjne plany i programy studiów, które zapewniają studentom unikatową wiedzę i umiejętności, niespotykane wśród absolwentów innych uczelni i kierunków ekonomicznych.
- Kontakty i współpraca z praktyką gospodarczą – bogata oferta programów stażowych, praktyk, wyjazdów studyjnych czy kursów doszkalających pozwalających zdobyć dodatkowe kompetencje ułatwiające start na rynku pracy.
- Duży udział profesorów z uniwersytetów zagranicznych w prowadzeniu zajęć dydaktycznych.
- Szeroko rozwinięta oferta studiów podyplomowych.
- Prężnie działający samorząd studencki oraz niezwykle przyjazna atmosfera studiowania.
- Nasze kierunki studiów (Ekonomia oraz Finanse i Rachunkowość) to jedne z najliczniejszych, a zarazem cieszących się największym zainteresowaniem na Uniwersytecie.
- Studenci studiów I stopnia, jako jedyni na Uniwersytecie, realizują prace licencjackie – dzięki temu nabywają dodatkowe umiejętności przygotowywania opracowań o charakterze analitycznym oraz naukowym.
- Na Wydziale studiuje najwięcej obcokrajowców (ponad 10% wszystkich studentów Wydziału)
- Absolwenci WE (ponad 80%) tuż po ukończeniu studiów znajdują zatrudnienie zgodne z wykształceniem, a kilkanaście procent rozpoczyna prowadzenie własnej działalności gospodarczej.

Prof. dr. hab. Walenty Począta, Dziekan Wydziału Ekonomicznego

Wydział Ekonomiczny szczyci się wieloma atutami, które są unikatowe i atrakcyjne dla młodych ludzi. Od lat nie mamy problemów z rekrutacją, a nasze kierunki studiów

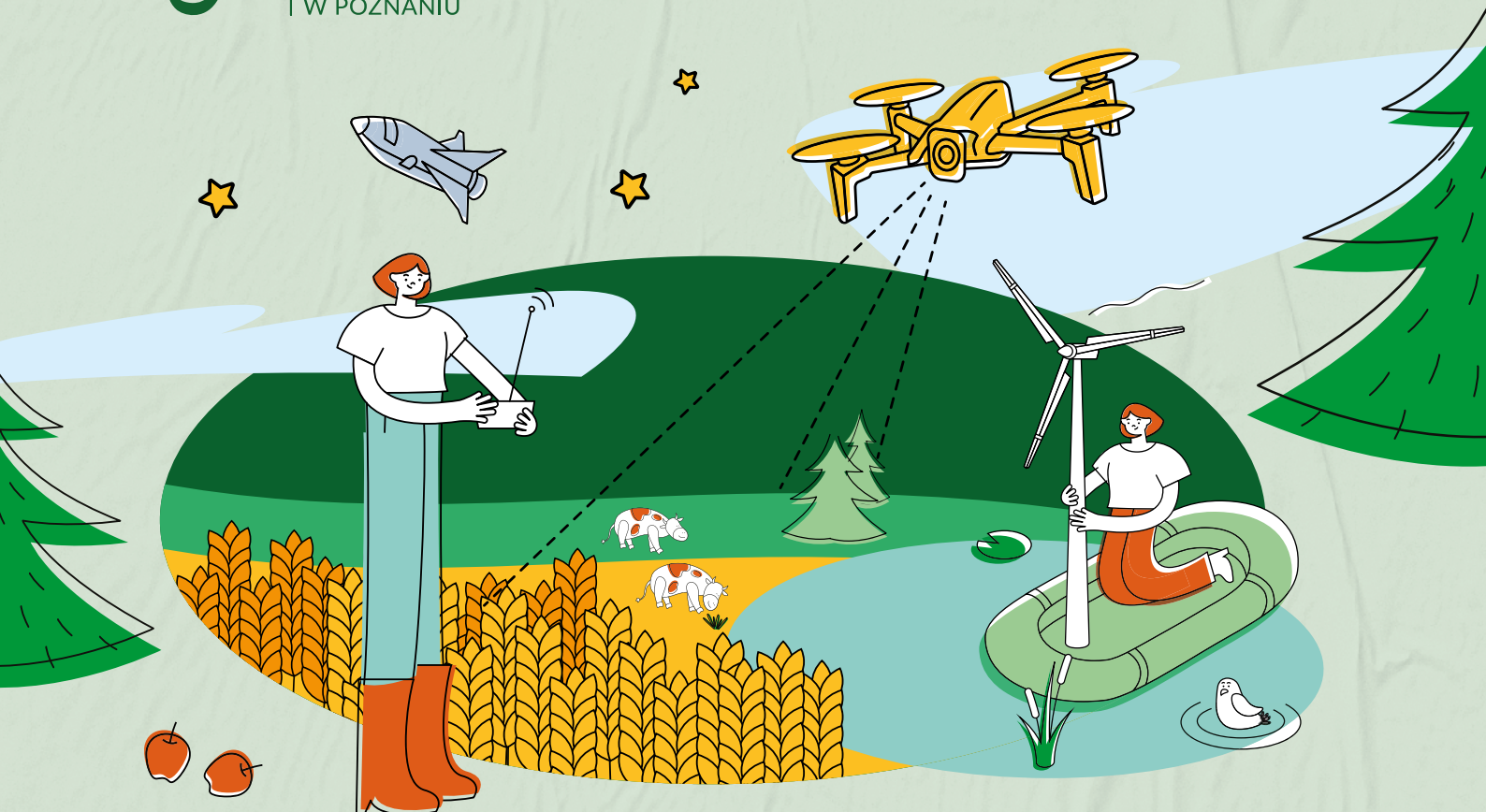
są chętnie wybierane przez studentów z kraju i zagranicy. Umiejscowienie studiów na Uniwersytecie Przyrodniczym powoduje, że program oferuje nie tylko wiedzę ekonomiczną, ale również znajomość zagadnień

związanych z szeroko rozumianym sektorem rolno-spożywczym i rynkiem żywności. Wyjątkowy charakter studiów na Wydziale Ekonomicznym zapewnia niezmiennie od lat zainteresowanie pracodawców naszymi absolwentami. Administracja rządowa i samorządowa, instytucje finansowe (banki, towarzystwa ubezpieczeniowe), firmy audytorskie i biura rachunkowe, instytucje doradcze oraz przedsiębiorstwa nieustannie zgłaszają zapotrzebowanie na kompetentną, dobrze wykształconą kadrę menadżerską: ekonomistów, finansistów oraz księgowych – właśnie taką, jaką kształcimy na naszym Wydziale.

UNIwersytet
PRzyrodniczy
w POZNANIU

↑ Perprzyszłościowe studia

Świat się zmienia. Prognozuje się, że w 2050 roku 70% ludności na świecie będzie mieszkało w miastach , co trzeci Europejczyk będzie miał ponad 60 lat, a liczba ludności na Ziemi wzrośnie o kolejne 40%. Ochrona środowiska, odnawialne źródła energii, zarządzanie danymi i sztuczną inteligencją w celu usprawnienia procesów produkcyjnych - to nasza przyszłość.

Mieszkańcy będą potrzebowali inteligentnie zaprojektowanych miast, dostępu do wartościowego jedzenia oraz umiejętnego korzystania z zasobów naturalnych, które są źródłem dobrostanu psychicznego. W tych wszystkich dziedzinach potrzebni będą eksperci, a na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu już dziś znajdziesz kierunki przygotowujące do zawodów przyszłości.

**Pobierz
informator
kandydata**

Elektroniczna rejestracja kandydatów na studia rozpocznie się 1.06.2022 r.
wu.up.poznan.pl/rekrutacja | rekrutacja.up.poznan.pl

NAUCZANIE JĘZYKÓW OBCYCH

w zmieniającym się
świecie

mgr Anna Binczarowska
kierownik Studium
Języków Obcych UPP

Nauczanie języków obcych podlega tym samym procesom ewolucji i przemian co każda inna forma kształcenia. Dzieje się tak nie tylko w oparciu o nowo powstające teorie i odkrycia naukowe, ale przede wszystkim w reakcji na zmieniające się potrzeby i wymagania stawiane zarówno nauczycielom, jak i uczniom.

W przeszłości stosowano wiele ekstremalnych z obecnego punktu widzenia metod. Każda z nich na pewien czas stawała się wiodącą, by po praktycznym potwierdzeniu ich znikomej efektywności zostać zarzuconą i zastąpioną nowym podejściem. Jedną z tych dawno stosowanych metod polegała na móżdżkowym tłumaczeniu skomplikowanych gramatycznie zdań, ignorując naukę mówienia w języku obcym, podobnie jak było to w nauczaniu łaciny. Inna metoda, która kilkadziesiąt lat temu wydawała się najnowszym technologicznie zaawansowanym osiągnięciem nowoczesnej dydaktyki, polegała na zamknięciu uczących się w oddzielonych od siebie stanowiskach laboratorium językowego, bez bezpośredniego kontaktu z nauczycielem oraz innymi kursantami i powtarzaniu do mikrofonu wysłuchiwanym przez słuchawki zdań lub zwrotów. Inne podejście zakładało nauczanie języka obcego pozbawione wszelkich elementów kulturowych, wyprane z odniesień do specyfiki czy obyczajów danego kraju, a język był traktowany jako zbiór zasad gramatycznych i słownictwa pozbawionego jakichkolwiek konotacji kulturowych. Wszystkie te metody

ignorowały fakt, że język to przede wszystkim narzędzie komunikacji, sposób porozumiewania się ze światem i innymi ludźmi.

W ciągu ostatnich dziesięcioleci nauczanie języków obcych ulegało znaczącym przemianom również na Naszej Uczelni. Prawdopodobnie prawie nikt już nie pamięta, że laboratorium językowe istniało w jednej z naszych sal na drugim piętrze, albo że wiodącym językiem był język rosyjski. Zmiany zachodzące w nauczaniu języków obcych na Naszym Uniwersytecie i w samej strukturze Studium Języków Obcych wynikają przede wszystkim z reakcji na zmiany w programach nauczania na wszystkich etapach edukacji, z analizy potrzeb naszych studentów i samej Uczelni, z wymagań obecnego rynku pracy, a także w coraz większym stopniu z możliwości wykorzystywania materiałów dostępnych online.

Od wielu lat nasi studenci przychodzą na studia, mając za sobą kilka, czasami nawet kilkanaście lat nauki języków obcych, przede wszystkim języka angielskiego, a także języka niemieckiego. Jest to ogromna zmiana w stosunku do sytuacji jeszcze z początku lat dziewięćdziesiątych. Obecne programy nauczania zakładają kształtowanie podstawowych kompetencji językowych w oparciu o materiały dotyczące wielu aspektów codziennego życia. Podstawa programowa już począwszy od szkoły podstawowej obejmuje tematykę związaną z naukami biologicznymi i ekologią, dietą i zdrowiem, technologią i transportem.

Ukończywszy szkołę średnią, po zdaniu matury na poziomie podstawowym, a szczególnie na poziomie rozszerzonym, nasi przyszli studenci znają gramatykę i struktury leksykalne na tyle dobrze, by można oferować im coś więcej niż tylko szlifowanie już nabytych umiejętności i doskonalenie ogólnej znajomości języka.

Od szeregu lat nauczanie języków obcych na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu, zarówno na studiach stacjonarnych, jak i niestacjonarnych, opiera się na podobnym schemacie. Pierwszy semestr poświęcony jest tematyce ogólnoprzyrodniczej i ekologicznej. W oparciu o sprofilowane pod kątem zaawansowania językowego i zainteresowań studentów materiały, służy to poszerzaniu znajomości słownictwa z ogólnie rozumianych nauk biologicznych i stanowi przygotowanie do nauczania języka specjalistycznego. Pozostałe semestry lektoratu mogą skutecznie skoncentrować się na nauczaniu języka obcego jako narzędzia przydatnego zarówno w trakcie studiów, jak i przyszłej pracy zawodowej.

Oferta dydaktyczna Studium Języków Obcych UPP nie powiela tego, co można osiągnąć, korzystając z szerokiego wachlarza kursów indywidualnych czy grupowych dostępnych na rynku. Znajomość języka obcego ogólnego jest kształtowana w trakcie edukacji na poziomie szkoły podstawowej i średniej, a także może być z powodzeniem udoskonalana przez pracę własną lub uczestnictwo w kursach językowych. Tymczasem nasze Studium prowadzi zajęcia

dla studentów każdego kierunku, opierając się na tematyce, materiałach i słownictwie specjalistycznym, sprofilowanym pod kątem tego właśnie kierunku. Jest to unikalna oferta powstała w odpowiedzi na potrzeby i wymagania naszych studentów. Ma im pomóc w rozwijaniu umiejętności językowych i specjalistycznego słownictwa, potrzebnych np. w trakcie studiów i praktyk za granicą w ramach programu Erasmus+, korzystania z literatury specjalistycznej w języku obcym, rozwijania zainteresowań naukowych i zawodowych, nawiązywaniu i utrzymywaniu międzynarodowych kontaktów.

Wydaje się, że właśnie taki rodzaj oferty dydaktycznej odpowiada nie tylko zainteresowaniom naszych studentów, ale jednocześnie może skutecznie wspomagać proces dydaktyczny w ramach przedmiotów kierunkowych.

Studenci opanowując w ramach lektoratów słownictwo specjalistyczne i mając kontakt z szerokim wachlarzem tekstów i materiałów audiowizualnych dotyczących swojego kierunku studiów, mogą bardziej efektywnie korzystać z literatury specjalistycznej w języku obcym czy przygotowywać prezentacje w języku obcym na tematy fachowe. Mogą też skutecznie sprostać wymaganiom przyszłego rynku pracy w zglobalizowanej gospodarce.

Ogromne zmiany w procesie kształcenia przyniósł również wybuch pandemii COVID-19. Początkowo mogło się wydawać, że przejście na zdalny tryb nauczania jest tylko tymczasowym i krótkotrwałym rozwiązaniem. Było to wyzwanie, ale z perspektywy czasu widać wyraźnie, że jest to jednocześnie unikalna okazja i katalizator zmian. Wymusiło to przejście na inne metody nauczania związane z kształceniem na odległość, opanowanie nowych umiejętności, jednym słowem było zdecydowanym impulsem do doskonalenia zawodowego. Wydaje się, że może to stanowić katalizator kreatywności i sprzyjać poszerzeniu umiejętności nie tylko lektorów języków obcych, ale i studentów. Konieczność dostosowania używanych materiałów do specyfiki kształcenia na odległość zachęciła nas do korzystania z niezmiennie bogatej oferty materiałów dydaktycznych, podręczników w wersji online i wideo różnych uczelni krajów angielskiego czy niemieckiego obszaru językowego, ale także np. prezentacji, wykładów, vlogów na tematy specjalistyczne związane z poszczególnymi kierunkami studiów na Naszej Uczelni.

Paradoksalnie, trudności i wyzwania mogą stanowić impuls i okazję do doskonalenia i uatrakcyjnienia naszej oferty dydaktycznej. To korzystanie z nieprzebranego bogactwa materiałów dostępnych online, z pomysłów i kreatywności nas jako lektorek i naszych studentów. Nauka i nauczanie języków obcych to proces nieustannego rozwoju intelektualnego, emocjonalnego i społecznego, który trwa całe życie.

mgr Anna Binczarowska

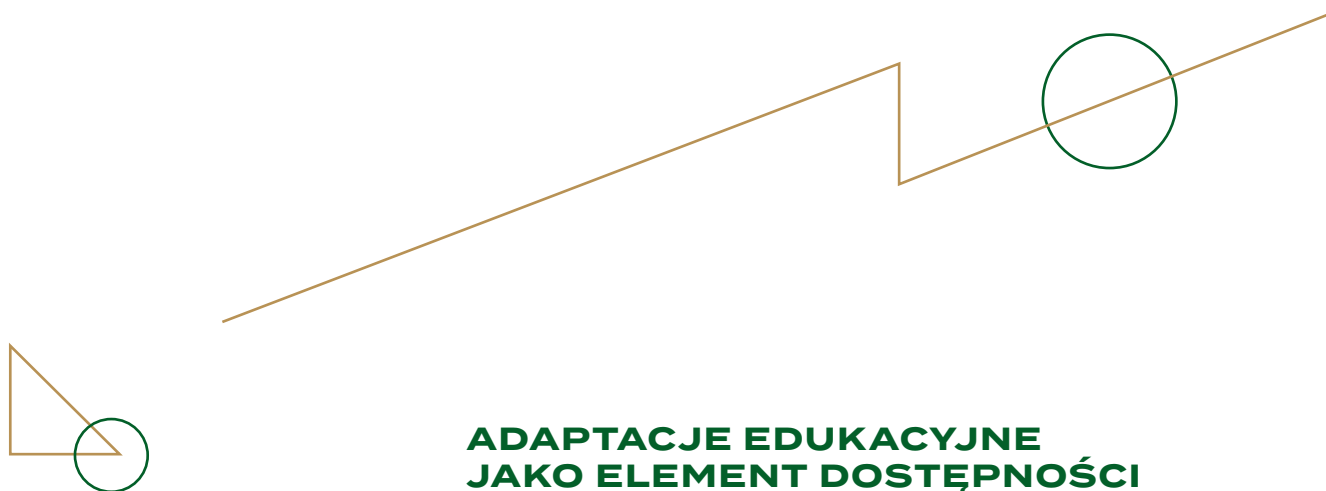
kierownik Studium Języków Obcych UPP

CZYM SĄ ADAPTACJE EDUKACYJNE

I KTO MOŻE Z NICH SKORZYSTAĆ?

ADAPTACJE EDUKACYJNE JAKO ELEMENT DOSTĘPNOŚCI

Na przestrzeni ostatnich lat wiele uczelni dokonało ogromnego postępu w eliminowaniu barier architektonicznych oraz komunikacyjnych, dążąc do poprawy poziomu dostępności swoich obiektów i sposobu kształcenia dla osób z niepełnosprawnościami lub w szczególnej sytuacji zdrowotnej.

Jednak właściwie zaprojektowane budynki czy nowoczesne technologie to nie jedyny miernik wyrównywania szans studentów ze szczególnymi potrzebami na zdobycie takiej wiedzy, jaka jest udziałem studentów w pełni sprawnych. Ogromne znaczenie ma także wsparcie edukacyjne, rozumiane jako zastosowanie narzędzi i metod, będących konsekwencją rozpoznania potrzeb konkretnego studenta i dopasowanie do nich właściwych rozwiązań.

Jeszcze do niedawna na Naszej Uczelni funkcjonowało pojęcie dostosowania procesu kształcenia rozumiane przede wszystkim jako indywidualna organizacja studiów, polegająca na ustaleniu indywidualnych terminów realizacji obowiązków dydaktycznych, wynikająca na przykład z chęci połączenia studiowania na dwóch kierunkach. Jednak dzięki umocowaniu w strukturze UPP Centrum Wsparcia i Rozwoju jako jednostki mogącej mieć wpływ na organizację procesu kształcenia studenta, zmienił się zarówno zakres możliwych do zaproponowania rozwiązań, jak i zasady ubiegania się o nie (Zarządzenie nr 145/2021 Rektora Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu z dnia 30 września 2021 r. w sprawie dostosowania procesu kształcenia do potrzeb studentów i doktorantów z niepełnosprawnościami oraz w szczególnej sytuacji zdrowotnej).

ETAPY

PROCESU UBIEGANIA SIĘ O ADAPTACJE EDUKACYJNE

1. Kontakt z doradcą edukacyjnym CWR
2. Przygotowanie wniosku o adaptacje wraz z dokumentacją specjalistyczną uzasadniającą rodzaj niepełnosprawności lub szczególnej sytuacji zdrowotnej
3. Opracowanie przez doradcę edukacyjnego opinii dotyczącej zasad i warunków adaptacji edukacyjnych
4. Przekazanie dokumentów właściwemu prodziekanowi ds. studiów albo dyrektorowi Szkoły Doktorskiej z prośbą o zaopiniowanie.

DLA KOGO ADAPTACJE EDUKACYJNE?

Założeniem adaptacji jest stworzenie studentom i doktorantom z niepełnosprawnościami oraz w szczególnej sytuacji zdrowotnej warunków do pełnego udziału w procesie kształcenia i prowadzenia badań naukowych przez możliwość zmian w organizacji studiów, poprawy warunków odbywania studiów oraz korzystania z pomocy osób wspierających na zajęciach dydaktycznych.

ZASADY USTALANIA ADAPTACJI

Ustalając zakres adaptacji procesu dydaktycznego, doradca edukacyjny CWR UPP zawsze kieruje się zasadami przyjętymi 2 czerwca 2016 r. przez prezydium Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich. Te zasady to: indywidualizacja, podmiotowość, rozwijanie potencjału wnioskodawcy w związku ze studiowanym kierunkiem studiów, racjonalność dostosowania, utrzymanie standardu akademickiego, adaptacje najbliższe standardowemu przebiegowi zajęć, równe prawa i obowiązki.

Adaptacje uwzględniają m.in.:

- stopień i rodzaj niepełnosprawności i/lub szczególne potrzeby związane ze stanem zdrowia
- specyfikę wymagań merytorycznych dotyczących danych studiów
- uzasadnione i racjonalne potrzeby osoby ubiegającej się o adaptacje związane z właściwą realizacją procesu dydaktycznego

- relację pomiędzy rodzajem niepełnosprawności lub stanem zdrowia a trudnościami w wypełnianiu obowiązków studenckich.

PRZYKŁADOWE FORMY ADAPTACJI EGZAMINÓW I ZALICZEŃ:

- wydłużenie czasu trwania egzaminu/zaliczenia
- korzystanie z komputera lub innych technologii wspierających
- otrzymanie pytań na piśmie w trakcie ustnego egzaminu/zaliczenia
- zamiana formy egzaminu/zaliczenia na ustną lub pisemną, w zależności od potrzeb
- rozłożenie egzaminów/zaliczeń w czasie, rozłożenie materiału zaliczeniowego na części
- oddzielne pomieszczenie
- możliwość spożywania posiłku
- krótka przerwa na odpoczynek.

W dalszej perspektywie zakładamy także poszerzenie opcji adaptacji o wypożyczenie specjalistycznego sprzętu komputerowego i innych urządzeń elektronicznych kompensujących niepełnosprawności.

Osoby zainteresowane zapraszam do kontaktu.

dr Magdalena Maćkowiak
doradca edukacyjny CWR

Jak wygląda **MIESZKANIE W AKADEMIKU?**

Co warto wiedzieć?

Przeprowadzka do nowego miasta dla każdego stanowi wyzwanie, tym bardziej jeśli jest to pierwsze samodzielne mieszkanie.

Swój pierwszy krok w dorosłość warto zrobić w bezpiecznych warunkach i ubiegać się o zakwaterowanie w domach studenckich. Akademik to wygodny i niedrogi sposób na mieszkanie podczas studiów w obcym mieście, a życie w nim często staje się piękną przygodą życia.

W DOMU STUDENCKIM NIGDY NIE JEST SIĘ SAMEMU

Studenci zawsze się integrują. „Przy ogromie projektów i zadań na uczelni na pewno będziesz korzystał z pomocy koleżanek i kolegów, którzy zawsze są chętni do pomocy. Dzięki temu możesz połączyć możliwość wspólnej nauki z zawieraniem nowych przyjaźni, które będą Ci towarzyszyć w trakcie studiowania, a być może nawet przez całe życie” – mówi studentka IV roku Wydziału Leśnego i Technologii Drewna, Klaudia Kosmala.

OSZCZĘDNOŚĆ CZASU NA CODZIENNE DOJAZDY

Atutem akademików UPP jest świetna lokalizacja blisko Uczelni. Kampus, na terenie którego odbywają się zajęcia, jest 5 minut od akademików. W okolicy znajdują się sklepy, punkty usługowe i gastronomiczne. Dobrze rozbudowana infrastruktura miejska pozwala dostać się szybko do centrum miasta. W zasięgu ręki są idealne miejsca do spacerowania: Ogród Dendrologiczny UPP, Park Sołacki i jezioro Rusałka. Wieczorem można zorganizować grilla, pograć w siatkówkę, koszykówkę, a nawet w tenisa. Przed akademikami, pod zadaszonymi wiatami rowerowymi, można swobodnie zaparkować swój jednoślad.

POCZUCIE BEZPIECZEŃSTWA

Administracja akademików i personel dbają o wszystko. Budynek wyposażony jest w systemy ochrony przeciwpożarowej i monitoring. Całodobowa recepcja dba o to, aby do budynku nie dostały się osoby postronne. Jest to miejsce, w którym można także otrzymać informacje lub odebrać pozostawioną pocztę. Jeśli w pokoju zdarzy się awaria, pracownik techniczny szybko rozwiąże problem. Za sprawne funkcjonowanie administracji odpowiadają kierownicy, którzy zapewniają dobre warunki mieszkaniowe, do nauki oraz wypoczynku.

STANDARD ZAKWATEROWANIA

Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu dysponuje akademikami „Maćko”, „Danuśka” i „Jurand”, położonymi przy ul. Piątkowskiej 94 i domem studenckim „Przylesie”, znajdującym się pod adresem Wojska Polskiego 85. Tuż obok mieści się Dom Asystenta, Doktoranta i Studenta „Sadyba”.

Domy studenckie dysponują pokojami jedno-, dwu- i trzyosobowymi, z dostępem do Internetu. Każdy pokój jest umeblowany i wyposażony w lodówkę. W budynkach „Maćko”, „Danuśka” i „Jurand” na piętrach znajdują się tzw. segmenty, składające się z dwóch pokoi oraz wspólnej łazienki. W „Przylesiu” dostępne są pokoje z łazienkami. Zainteresowani wyższym standardem mogą ubiegać się o tzw. kawalerkę z kuchnią i łazienką w „Maćku” lub o pokój typu studio w „Sadybie”.

Na piętrach znajdują się także kuchnie i pralnie. Kuchnie stanowią często „serce akademika”, to tu najczęściej dochodzi do integracji z pozostałymi mieszkańcami. Ponadto, korzystać można z sal do nauki i sal telewizyjnych, a w najbliższym czasie zostanie otwarta również siłownia.

W Domu Studenckim „Przylesie” są siedziby Zespołu Trębaczy Myśliwskich „Venator” oraz Koła Leśników,

w którym znaleźć można wiele sekcji naukowych. Na osoby z talentem wokalnym czeka chór akademicki „Coro Da Camera”, którego siedziba mieści się w „Jurandzie”.

W każdym z domów studenckich znajduje się umeblowany pokój przystosowany dla osób z niepełnosprawnościami, z łazienką i kuchnią.

KOSZTY

Koszty zakwaterowania są znacząco niższe od ceny najmu mieszkania. Dodatkowym atutem jest to, że w opłacie miesięcznej są już ujęte koszty za prąd, wodę, centralne ogrzewanie, wywóz śmieci oraz Internet. Ceny za miejsce są zróżnicowane i zależą od rodzaju oraz standardu wybranego pokoju. Średni koszt pokoju dwu- lub trzyosobowego kształtuje się w granicach 400 zł.

Więcej informacji na temat akademików UPP znajduje się na stronie www.akademiki.up.poznan.pl

Paulina Michalska

kierowniczka domów studenckich „Przylesie” i „Sadyba”

UNIwersYTETY TRZECIEGO WIEKU

przedłużają młodość

Joanna Matuszak
kierownik Centrum Kształcenia
Ustawicznego

Początki ruchu uniwersytetów trzeciego wieku sięgają 1972 roku, kiedy to profesor Uniwersytetu w Tuluzie, Pierre Vellas, zorganizował spotkanie 40 seniorów, aby ustalić, czego oczekują od uczelni. Pierwszy uniwersytet trzeciego wieku powstał w 1973 roku we Francji. Dwa-
dzieścia lat później istniało już 40 tego typu placówek.

Również na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu w ramach prowadzonego kształcenia ustawicznego realizowana jest działalność edukacyjna, skierowana głównie do osób starszych. Przyrodniczy Uniwersytet Trzeciego Wieku (PUTW) utworzony został w 2016 r. Jest to przedsięwzięcie edukacyjne skierowane do osób, które ukończyły edukację lub działalność zawodową, a chcą poszerzyć swoją wiedzę oraz aktywność intelektualną i społeczną. W ramach PUTW odbywają się ciekawe zajęcia, głównie w formie wykładów i warsztatów.

Wstęp na wykłady jest wolny. Zajęcia są bezpłatne. Oferta jest skierowana głównie do osób, które ukończyły 50 rok życia, jednak w przypadku wolnych miejsc w zajęciach mogą uczestniczyć również osoby młodsze.

Biuro PUTW prowadzi Centrum Kształcenia Ustawicznego Uniwersytetu (CKU). Centrum zajmuje się kompleksową organizacją zajęć. Proponuje tematykę i ustala harmonogram spotkań. Prowadzi promocję PUTW, opracowuje i drukuje ulotki informacyjne oraz plakaty z semestralnym rozkładem zajęć, kontaktuje się z seniorami i prowadzącymi zajęcia. Nadzór merytoryczny nad działalnością PUTW sprawuje prorektor ds. studiów.

Tematyka zajęć związana jest głównie z działalnością dydaktyczną i naukową Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu. Odbyło się już wiele wykładów, głównie z zakresu zdrowego odżywiania, roślin ozdobnych, przyprawowych i leczniczych, produkcji żywności, świata zwierząt, leśnictwa, technologii drewna, inżynierii i ochrony środowiska, ekonomii i wiele innych.

W ramach zajęć Przyrodniczego Uniwersytetu Trzeciego Wieku odbywają się również zajęcia warsztatowe. Są one realizowane w mniejszych grupach, z ograniczoną liczbą osób. Na warsztaty obowiązują wcześniejsze zapisy. Bardzo dużym zainteresowaniem cieszą się warsztaty z zakresu zdrowego odżywiania, diety człowieka oraz zajęcia dotyczące szeroko pojętego świata roślin (zarówno ozdobnych, jak i leczniczych). Uczestnicy analizują wybory żywieniowe i ich wpływ na zdrowie, dokonują oceny organoleptycznej warzyw zapomnianych oraz samodzielnie wykonują wyjątkowe i w pełni naturalne elementy dekoracyjne – tzw. wiszące ogrody oraz kompozycje bożonarodzeniowe. Większość zajęć odbywa się w salach wykładowych i ćwiczeniowych UPP, ale organizowane są również wycieczki z przewodnikiem po Ogrodzie Dendrologicznym UPP (m.in. do apiinhalatorium) oraz warsztaty zielarskie w stacji doświadczalnej Marcelin.

Zajęcia w ramach PUTW realizowane są głównie przez pracowników dydaktycznych Uczelni, ale odbywają się również wykłady gościnne osób spoza UPP. Gościnnie zajęcia prowadzili m.in. pracownicy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Narodowego Banku Polskiego oraz funkcjonariusze Komendy Wojewódzkiej Policji w Poznaniu.

Łącznie w ramach Przyrodniczego Uniwersytetu Trzeciego Wieku odbyło się już około 100 spotkań.

WSPÓŁPRACA Z INSTYTUCJAMI ZEWNĘTRZNYMI

W ramach działalności PUTW Uczelnia realizuje współpracę z różnymi organizacjami wspierającymi aktywność seniorów, m.in. właściwym wydziałem Urzędu Miasta Poznania, Miejską Radą Seniorów, Centrum Informacji Senioralnej, Miejskim Ośrodkiem Pomocy Rodzinie i wieloma innymi instytucjami. Informacje o zajęciach realizowanych

w ramach PUTW ukazują się w „Tytce Seniora”, w „Głosie Wielkopolskim”, w programie „Witaj Wielkopolsko!” – porannym paśmie z aktual-

nyimi informacjami emitowanym na antenie TVP3 Poznań oraz innych mediach. „Tytka Seniora” jest czterostronicowym dodatkiem do miesięcznika „Senioralny Poznań”, wydawanym w nakładzie 20 tys. egzemplarzy przez Wydawnictwo Miejskie Poznań.

Przyrodniczy Uniwersytet Trzeciego Wieku uczestniczy w wydarzeniu „Senioralni.Poznań”. Jest to coroczna impreza organizowana przez Centrum Inicjatyw Senioralnych w partnerstwie z poznańskimi instytucjami, stowarzyszeniami, uniwersytetami i przedsiębiorstwami, w ramach której prezydent Poznania przekazuje seniorom

i seniorkom klucze do miasta, by tym samym oddać Poznań we władanie najstarszym i najbardziej doświadczonym mieszkańcom. „Senioralni.Poznań” to miesięczny cykl wykładów, warsztatów rozwojowych, koncertów i drzwi otwartych w różnych miejscach, posiadających ofertę skierowaną do seniorów. Przyrodniczy Uniwersytet Trzeciego Wieku od kilku lat organizuje zajęcia w ramach tego wydarzenia, które niezmiennie cieszą się dużą popularnością. Szeroka oferta zajęć stanowi promocję działalności UPP oraz przyczynia się do wzmacniania więzi Uczelni ze społecznością Poznania i okolic.

We wrześniu ubiegłego roku Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu był miejscem, w którym odbyło się XXII Forum poznańskich klubów seniora. Organizatorem było poznańskie Centrum Inicjatyw Senioralnych w partnerstwie z Centrum Kształcenia Ustawicznego UPP. Forum to wydarzenie adresowane do liderów i liderek środowisk senioralnych i poznańskich klubów seniora, na które zapraszani są ciekawi goście – przedstawiciele miejskich instytucji oraz organizacji pozarządowych. Zeszłoroczne Forum podzielone zostało na dwie części. W pierwszym etapie odbyła się część informacyjno-wykładowa. Ważną częścią spotkania były zorganizowane w drugiej części Forum rotacyjne rozmowy z organizatorami oraz przedstawicielami instytucji biorących udział w wydarzeniu. Kluby mogły uzyskać wiedzę na temat możliwości finansowania projektów i działań grup nieformalnych, w tym klubów seniora, ze środków Miasta Poznania. Zaprezentowana została również oferta dedykowana najstarszym mieszkankom i mieszkańcom Poznania, w tym oferta kształcenia ustawicznego prowadzonego na UPP, ze szczególnym uwzględnieniem oferty Przyrodniczego Uniwersytetu Trzeciego Wieku.

PANDEMIA

11 marca 2020 r. miała rozpocząć się dziewiąta edycja PUTW, ale niestety ze względu na sytuację epidemiczną w Polsce zajęcia zostały zawieszone. Z uwagi na to, że na wykłady przychodziło od 50 do 70 uczestników, w trosce o ich zdrowie, a także o zdrowie pracowników UPP zajęcia nie mogły odbywać się w formie stacjonarnej. PUTW przeniósł się do wirtualnej przestrzeni, gdzie udostępniane były wywiady, artykuły, webinaria pracowników UPP, a także ciekawe informacje związane z tematyką przyrodniczą.

Po półtorarocznej przerwie, 27 października 2021 r. wznowione zostały zajęcia w ramach Przyrodniczego Uniwersytetu Trzeciego Wieku. Obecnie organizowane są tylko wykłady w dużych salach wykładowych, z ograniczoną liczbą uczestników (obowiązują wcześniejsze zapisy) i w reżimie sanitarnym. Wszyscy liczą na szybki powrót do przedpandemicznego trybu organizacji zajęć, jednak zdrowie i bezpieczeństwo senierek i seniorów jest dla nas priorytetem.

PODSUMOWANIE

Przyspieszenie procesu starzenia się społeczeństwa to jedna z cech charakteryzujących zmiany demograficzne, jakie zachodzą w Polsce w ostatnim dwudziestolecu. Jednocześnie owocem sukcesu cywilizacyjnego jest istotne wydłużenie długości życia i poprawa jego jakości

na wszystkich etapach. Obserwowane już dziś zmiany w strukturze demograficznej kraju w kolejnych latach i dekadach będą przybierać na sile. Według prognozy Głównego Urzędu Statystycznego w 2035 r. osoby mające 60 lub więcej lat będą stanowić już niemal jedną trzecią polskiej populacji. W 2050 r. – 40%. Dlatego ważne jest otwarcie uczelni dla różnych grup wiekowych, w tym osób starszych. Uniwersytety trzeciego wieku przedłużają młodość, są lekiem na samotność.

Niewątpliwie Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu jest miejscem otwartym na różne formy kształcenia ustawicznego, jak również miejscem przyjaznym seniorkom i seniorom. Przyrodniczy Uniwersytet Trzeciego Wieku daje możliwość zdobycia konkretnej wiedzy i umiejętności. To miejsce rozbudzania oraz pielęgnowania zainteresowań i pasji. Ale PUTW to nie tylko walor edukacyjny zajęć. To również miejsce nawiązywania i rozwijania kontaktów interpersonalnych. Spotkania w PUTW są szansą na odnowienie studenckich znajomości i okazją do odwiedzenia Uczelni oraz nawiązania nowych kontaktów.

Przyrodniczy Uniwersytet Trzeciego Wieku łączy pokolenia – zdarza się, że na zajęcia przychodzą seniorzy ze swoimi dziećmi, a nawet wnukami. Czasami, w przypadku wolnych miejsc, w zajęciach uczestniczą nawet nasi studenci. W planach mamy wydarzenie międzypokoleniowe, łączące Przyrodniczy Uniwersytet Trzeciego Wieku z Uniwersytetem Młodych Przyrodników.

Ogromną radość, satysfakcję i motywację do dalszych działań dają zadowoleni uczestnicy, którzy po zakończonych zajęciach pytają o kolejne spotkania. Najlepszą reklamą działalności PUTW są rekomendacje obecnych słuchaczy, którzy zapraszają na wykłady swoich znajomych, sąsiadów oraz członków rodziny.

Myślę, że ten fragment wypowiedzi jednego z uczestników Przyrodniczego Uniwersytetu Trzeciego Wieku jest dowodem na to, że Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu to uczelnia społecznie odpowiedzialna, działająca na rzecz środowiska lokalnego i wrażliwa społecznie.

„Zacząłem uczestniczyć w zajęciach Przyrodniczego Uniwersytetu Trzeciego Wieku dość przypadkowo. Wybór okazał się czymś doskonałym. Bardzo duży przekrój tematyki. Wykłady i warsztaty przystępne, a jednocześnie nie tracące nic ze swojej naukowej wartości. Korzyści są wszechstronne – ciekawa i nowa dla uczestników wiedza, czasami jej poszerzanie, bardzo wartościowe spędzanie czasu. Sądzę, że moje wrażenia podzielają inni uczestnicy tych zajęć. Uważam też za swój obowiązek, ale i wielką przyjemność, zwrócić uwagę na wręcz perfekcyjną organizację tych spotkań. Widać to choćby po znaczącej grupie osób, które tak chętnie przychodzą regularnie. Doszło do tego, że z niektórymi spotykam się czasami na ulicy, mówimy sobie „dzień dobry” i zamieniamy kilka słów, głównie właśnie o wykładach i warsztatach” – mówi pan Andrzej, uczestnik PUTW.

Joanna Matuszak

kierownik Centrum Kształcenia Ustawicznego

PO CO DORADZTWO ZAWODOWE

na uniwersytecie?

Doradztwo zawodowe jest procesem pomagania ludziom w osiągnięciu lepszego rozumienia siebie samego w odniesieniu do wyboru właściwej szkoły, właściwego dostosowania zawodowego. Może być realizowane w dwóch formach – jako spotkania indywidualne lub grupowe.

elem w doradztwie zawodowym, niezależnie od formy realizacji, jest wsparcie osoby zainteresowanej (ucznia, studenta lub dorosłej osoby poszukującej pracy) w określeniu jej zasobów, wszelkich możliwości do wykorzystania na rynku pracy – zainteresowań, umiejętności oraz sposobów ich rozwijania, świadomego planowania kariery zawodowej, a także zapoznanie ze sposobami i możliwościami poszukiwania pracy oraz kontaktowania się z pracodawcami.

Bieżący rok akademicki jest kolejnym, w którym studenci Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu mogą korzystać z bezpłatnych porad doradcy zawodowego. Na spotkanie z doradcą zawodowym może przyjść każdy student i studentka studiów I lub II stopnia, niezależnie od tego, na którym roku studiuje. Konsultacje indywidualne ze studentami z ostatnich czterech semestrów studiów licencjackich/inżynierskich/jednolitych magisterskich prowadzone są w ramach aktualnie realizowanego Projektu „Najlepsi z Natury 2.0. Zintegrowany Program Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu”. Dzięki temu uczestnikom projektu oferowane jest wykonanie profesjonalnych testów kompetencyjnych wykorzystywanych w obszarze HR, które umożliwiają precyzyjną diagnozę kompetencji.

Ważnym celem w pracy doradczej ze studentami kończącymi naukę jest ich edukowanie, wspieranie i przygotowanie do przejścia ze statusu studenta do samodzielnego i aktywnego uczestnictwa oferty w rynku pracy. Jest to bardzo ważny moment w życiu młodego człowieka. Dlatego istotne jest odpowiednie przygotowanie do tego przejścia w takim stopniu, aby (przyszli) absolwenci potrafili w pełni i świadomie realizować swoje potrzeby i pasje zawodowe. Dlatego podczas spotkań doradczych (konsultacji) omawiane są mocne strony i umiejętności, a także udzielane jest wsparcie w przygotowaniu do poszukiwania pracy (redagowanie profesjonalnych dokumentów aplikacyjnych, przygotowanie do spotkań z pracodawcami).

Czasami podczas rozmów ze studentami kończącymi studia I stopnia pojawiają się jeszcze wątpliwości, czy wybrany kierunek kształcenia jest właściwy. Czy kontynuować studia na tym samym kierunku, uczelni – czy wybrać coś nowego. Z doradczego punktu widzenia odpowiedzi na takie pytania powinny pojawić się na wcześniejszych etapach edukacji, jednak w relacji doradcy

z klientem zawsze uwzględnia się realne potrzeby, z którymi dana osoba przychodzi. Mamy nadzieję, że dzięki stałej obecności doradztwa zawodowego na Naszej Uczelni sytuacje takie będą zdarzać się coraz rzadziej. Oczekujemy, że pozytywne efekty przyniesie prowadzenie przedmiotu „Planowanie karier i doradztwo zawodowe” dla studentów pierwszorocznych. Pierwsza edycja przedmiotu została przeprowadzona w semestrze zimowym 2021/2022 i uczestniczyło w niej 30 studentów I stopnia z różnych

Oczekujemy, że pozytywne efekty przyniesie prowadzenie przedmiotu „Planowanie karier i doradztwo zawodowe” dla studentów pierwszorocznych.

kierunków, w tym: zootechniki, ekonenergetyki, geotechnologii czy gospodarki przestrzennej.

Jako cele do prowadzenia tego przedmiotu ze studentami I roku przyjęto między innymi stworzenie studentom możliwości:

- rozwijania umiejętności poznawania siebie oraz odkrywania własnych kompetencji,
- rozwijania umiejętności analizowania sytuacji zachodzących na rynku pracy, także w kontekście wybranego kierunku studiów,

- rozwijania umiejętności planowania i realizowania własnych planów edukacyjno-zawodowych,
- rozwijania umiejętności redagowania dokumentów aplikacyjnych,
- przygotowania się do poszukiwania atrakcyjnych miejsc praktyk, staży oraz pracy,
- doskonalenia umiejętności autoprezentacji oraz rozwijania wszelkich umiejętności związanych z udziałem w rozmowach o pracę, praktyki, staże – w nawiązaniu do wybranego kierunku studiów,
- doskonalenia umiejętności nawiązywania relacji i pracy w grupie.

Wspomniany przedmiot jest swego rodzaju kursem z planowania kariery oraz przygotowania do wejścia na rynek pracy. Pozwala uczestnikom już na początku studiów zdobyć wiedzę i umiejętności do wykorzystania, a także dalszego rozwijania w trakcie trwania studiów.

Kinga Manuszak

doradca zawodowy, Centrum Wsparcia i Rozwoju UPP

LASY ŚWIATA 2022

VIII edycja wypraw naukowych studentów i pracowników Wydziału Leśnego i Technologii Drewna UPP

PROJEKT WYPRAW NAUKOWYCH „LASY ŚWIATA”

Projekt „Lasy Świata” to cykl wyjazdów naukowych organizowanych przez Wydział Leśny i Technologii Drewna Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu w różne regiony geograficzne, tak aby uczestnicy mogli poznać różnorodne formacje leśne, sposoby ich funkcjonowania, instytucje i organizacje zajmujące się gospodarowaniem i ochroną lasów, badaniami naukowymi oraz kształceniem kadr dla leśnictwa. Część uczestników wypraw to laureaci stypendium wyjazdowego, którzy mają zagwarantowany darmowy udział w tym przedsięwzięciu. Laureaci wybrani zostają spośród najlepszych studentów na Wydziale, przy czym głównym kryterium nie są wyniki w nauce (choć i tak większość mogła pochwalić się swoją średnią), ale ich aktywność naukowa, działalność

Amazonia, 2016 r.

organizacyjna czy różnego typu osiągnięcia artystyczne lub sportowe. Stypendyści to prawdziwa awangarda wśród poznańskich studentów. Zostają wybrani spośród setek uczestników studiów I i II stopnia. Wybór ich nie jest zadaniem łatwym, trzeba przy nim wyważyć bardzo różnorodne osiągnięcia i ocenić działania na wielu polach. Dokonuje tego specjalnie powołana komisja, złożona z przedstawili pracowników, studentów i fundatorów stypendiów.

O trafności wyboru laureatów może świadczyć fakt, że stypendyści projektu wciąż odnoszą kolejne sukcesy. Adrian Łukowski, Marcin Dyderski, Sonia Paż, Natalia Czapiewska, to nie tylko laureaci programu „Lasy Świata”, ale i stypendyści Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, nagrody przyznawanej za wybitne osiągnięcia naukowe. Laureat z 2015 r. Daniel Boczniewicz dostał „Studentckiego Nobla” (konkurs na Najlepszego Studenta Rzeczypospolitej Polskiej), a dwoje kolejnych stypendystów otrzymało nominacje do tej nagrody (Natalia Czapiewska 2016, Radosław Lewoń 2020). Finalistą Nagrody Naukowej „Polityki” 2021 został Marcin Dyderski, który był pierwszym laureatem stypendium wyjazdowego WLTD UPP – „Lasy Świata – Karaiby 2014”.

Pokłosem wypraw naukowych „Lasy Świata” są: publikacje (powstało ponad 50 publikacji naukowych i popularnonaukowych), referaty, które były wygłaszane na konferencjach, seminariach, spotkaniach (ponad 30 referatów) oraz wystawy fotograficzne (powstało 6 wystaw).

Wyprawy „Lasy Świata” odbyły się w takie zakątki naszej planety jak: Karaiby 2014, Borneo 2015, Amazonia 2016, Sumatra 2017, Kenia 2018, Wietnam 2019, Gwatemala 2020. Uczestnikami siedmiu edycji wyjazdów w latach 2014–2020 było: 42 studentów (w tym 26 laureatów stypendium wyjazdowego, którzy za darmo uczestniczyli w wyprawie) oraz ośmiu pracowników. Niektóre osoby uczestniczyły więcej niż raz.

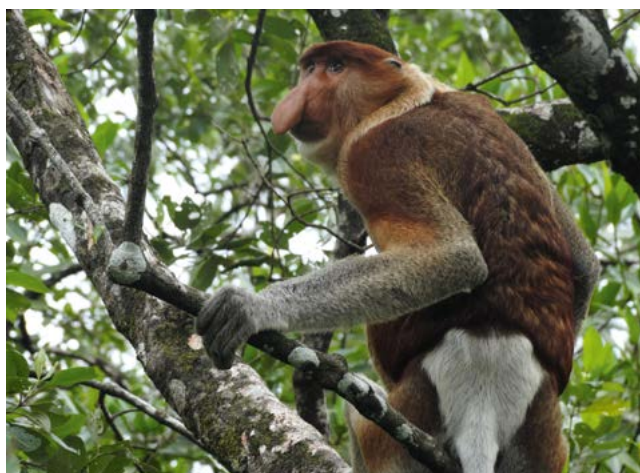
Ośrodek rehabilitacji małp. Wietnam 2019. Fot. Andrzej Węgiel

CO UDAŁO SIĘ ZAOBSERWOWAĆ W CZASIE KOLEJNYCH WYPRAW?

W 2014 roku pierwsza dziesięcioosobowa grupa studentów i pracowników Uniwersytetu Przyrodniczego Poznaniu wyjechała na karaibską wyspę Dominikę. Dominika to niewielkie wyspiarskie państwo na Karaibach (często mylona z popularną Dominikaną). Ze względu na ukształtowanie terenu (góry), w odróżnieniu od innych podobnych wysp nie rozwinęło się tam rolnictwo ani przemysł, a szary lub czarny kolor wulkanicznego piasku na plażach sprawia, że wyspę ominął masowy ruch turystyczny. Prawie cała pokryta jest dżunglą i – co ciekawe – nie ma tam jadowitych zwierząt ani typowych chorób tropikalnych. Jest to unikalne miejsce na całych Karaibach, idealne dla leśnika-przyrodnika.

W 2015 roku odbyła się wyprawa do Azji, na malezyjską część Borneo. Tam uczestnicy poznali bardzo różne typy ekosystemów leśnych. Okazało się, że najważniejszą przyczyną ich zanikania jest masowa ekspansja plantacji palm olejowej. Duże wrażenie zrobiła na wszystkich wizyta w ośrodku rehabilitacji orangutanów oraz obserwowanie nosaczy na wolności. Sporym wyzwaniem było zdobycie Mount Kinabalu, najwyższej góry Borneo o wysokości 4095 m n.p.m.

W 2016 roku przyszedł czas na bezkresną dżunglę Amazonii. Bazę wypadową stanowiła mała kolumbijska miejscowość Puerto Narino, do której można dotrzeć jedynie drogą wodną. Mimo że wszędzie dookoła była tylko nieprzebyta dżungla i wszechobecna rzeka, miejsce to zrobiło na uczestnikach niesamowite wrażenie.

W 2017 roku celem wyprawy znów była Azja, a dokładnie wylądowaliśmy na indonezyjskiej Sumatrze. Tam szczególnie widoczne były olbrzymie powierzchnie zajmowane przez plantacje palmy olejowej. Można było jechać kilka godzin samochodem, obserwując po obu stronach drogi niekończące się jej uprawy w miejscach, gdzie wcześniej występowały tropikalne lasy deszczowe. Podczas trzydniowej wyprawy do dżungli mieliśmy możliwość obserwowania z bliska dziko żyjących orangutanów, które stały się symbolem gatunków tracących swoje siedliska z każdym usuwanym hektarem lasu.

W 2018 roku Afryka dała uczestnikom możliwość zobaczenia charakterystycznych zwierząt sawannowych, takich jak: słonie, żyrafy, zebry, lw, lamparty, bawoły, nosorożce, strusie i wiele innych. I choć Kenia nie kojarzy się z lasami, to w trakcie wyprawy udało się zobaczyć największy pozostały kompleks lasów nadbrzeżnych

Kenia, 2018 r.

Borneo, 2015 r.

Karaiby, 2014 r.

na wschodnim wybrzeżu Afryki – Arabuke Sokoko. Byliśmy też pod wrażeniem dobrze prowadzonego programu odtwarzania lasów namorzynowych przy udziale miejscowej ludności. Każdy z nas także zasadził swoją sadzonkę drzewa namorzynowego.

W 2019 roku celem wyprawy był Wietnam. Podczas rejsu po słynnej zatoce Ha Long mieliśmy niezwykle szczęście obserwować z kajaków grupę langurów białogłowych. Są to małpy, których cała światowa populacja liczy zaledwie około 60 osobników. Natomiast dzięki wsparciu organizacyjnemu IKEA i ich lokalnego partnera Scansia Pacific wizytowaliśmy certyfikowane plantacje akacji. Jest to pochodzący z Australii rodzaj drzewa powszechnie uprawiany w Wietnamie w krótkich pięcio-, dziesięcioletnich cyklach.

Tuż przed pandemią w 2020 r. udało nam się zorganizować wyprawę do Gwatemali. Wyprawa zaczęła się

od zdobycia wygasłego wulkanu Acatenango (3976 m n.p.m.), z którego obserwowaliśmy częste erupcje sąsiedniego Fuego, jednego z najaktywniejszych wulkanów w Ameryce Centralnej. Przejechaliśmy przez cały kraj, który okazał się bardzo zróżnicowany przyrodniczo. Pod koniec wyprawy dotarliśmy nad rzekę Rio Dulce, która swój bieg rozpoczyna w jeziorze Izabal, a kończy w Morzu Karaibskim. Tu z lokalnym przewodnikiem udaliśmy się na trekking po dżungli, w której podglądaliśmy m.in. kolibry, kraby, mrówki liściarki.

W tym roku odbyła się wyprawa na Dominikanę.

Prof. UPP. dr inż. Andrzej Węgiel
koordynator projektu „Lasy Świata”

mgr inż. Jolanta Węgiel
współorganizator projektu „Lasy Świata”

Jak udział w wyprawie „Lasy Świata” wpłynął na moje postrzeganie świata?

Marcin Dyderski – laureat stypendium wyjazdowego „Lasy Świata – Karaiby 2014”

Wyjazd na Dominikę w ramach stypendium wyjazdowego „Lasy Świata” wywarł na mnie ogromne wrażenie, które zmieniło moje postrzeganie przyrody. Przyzwyczajony do relatywnie niewielkiego bogactwa gatunkowego roślin w Polsce, które jest możliwe do opanowania i oswajania, nagle trafiłem do innego świata, w którym przyporządkowanie roślin co do rodziny było bardzo trudne, nie mówiąc już o próbach identyfikacji gatunków. Była to dla mnie wielka lekcja pokory, która pokazała, jak niewiele jeszcze wiem o szacie roślinnej. Próbując zaklasyfikować widziane rośliny lasów tropikalnych do jakichś szufladek, patrzyłem na nie przez pryzmat ich funkcji w ekosystemach i cech życiowych. Pozwoliło mi to na lepsze zrozumienie obserwowanych lasów, a po powrocie do Polski – zachęciło do szerszego zainteresowania się ekologią funkcjonalną roślin. Dzięki wyprawie na Dominikę i tym przemyśleniom łatwiej było mi przekonać się do spojrzenia na rośliny przez pryzmat ich roli, bardziej niż na przynależność gatunkową. Ten sposób analizowania danych o szacie roślinnej rozwijam obecnie podczas studiów doktoranckich, a analiza cech i różnorodności funkcjonalnej pozwoliła naszemu zespołowi rzucić nowe światło na procesy związane z dynamiką roślinności torfowiskowej oraz subalpejskiej. W ten sposób wyjazd możliwy dzięki stypendium ówczesnego dziekana Wydziału Leśnego, prof. Romana Gornowicza w ramach programu „Lasy Świata” pozwolił mi zmienić postrzeganie świata roślin, poszerzył moje horyzonty badawcze i umożliwił mi bardziej dynamiczny rozwój zawodowy.

Adrian Łukowski – laureat stypendium wyjazdowego „Lasy Świata – Karaiby 2014”

O wielkiej podróży do dżungli tak naprawdę zacząłem myśleć, będąc jeszcze uczniem szkoły podstawowej, kiedy to z ogromną ciekawością pochłaniałem książki podróżnicze i przygodowe, m.in. Arkadego Fiedlera. Niestety od samego początku studiów wpadłem w wir nauki i pracy, a przez to brakowało mi czasu na dalekie zagraniczne podróże. Moje marzenia odżyły, kiedy przechodząc korytarzem Kolegium Cieszkowskich, spostrzegłem plakat z informacją o możliwości otrzymania stypendium w ramach programu stypendialnego „Lasy Świata”. Przez długi czas nie zdawałam sobie sprawy z tego, co się później wydarzyło – otrzymałem stypendium! O wrażeniach z naszej podróży można by napisać wiele, ponieważ każda chwila była tą pierwszą, tą jedyną, tą niepowtarzalną. Podróż sprawiła mi wielką przyjemność, a przez to obudziła chęć na więcej. Najbardziej urzekło mnie bogactwo kolorów, zapachów i smaków. Po powrocie wiele osób było ciekawych moich wrażeń, inni podpytywali o porady w planowaniu własnej wyprawy.

Natalia Czapiewska – laureatka stypendium wyjazdowego „Lasy Świata – Amazonia 2016”

Jak stypendium „Lasy Świata” zmieniło moje postrzeganie świata? – na to z pozoru łatwe pytanie ciężko mi odpowiedzieć w kilku zdaniach. Wyprawy w najdalsze i najpiękniejsze zakątki świata są nie tylko spełnieniem marzeń, ale również ogromną lekcją. Przygotowując się do wyprawy, miałam zdecydowanie inne wyobrażenie na temat

Borneo, 2015 r.

takich miejsc jak Amazonia czy Sumatra. Większość z nas kojarzy je tylko z pięknymi kadrami oglądanymi na fotografiach czy w telewizji. Natomiast na miejscu zorientowałam się, że nawet przyjeżdżając na „chwile”, musimy nauczyć się żyć w takich miejscach na nowo, dopasować się do rytmu tamtejszego życia, ludzi tam mieszkających oraz bliskości natury. To piękne doświadczenia, które uczą nas pokory do otaczającego nas świata, cieszenia się z tego, co mamy, obawy przed tym, co możemy stracić i przede wszystkim ogromnej chęci na dalsze poznawanie takich miejsc.

Bartłomiej Sijka – laureat stypendium wyjazdowego „Lasy Świata – Amazonia 2016”

Udział w wyprawie do Kolumbii organizowanej w ramach stypendium wyjazdowego „Lasy Świata” był dla mnie ogromnym wyróżnieniem i spełnieniem wielkiego marzenia, które zrodziło się w mojej głowie w czasie, gdy byłem jeszcze małym chłopcem. Inspirowany między innymi filmami dokumentalnymi sir Davida Attenborougha marzyłem od dawna o tym, aby móc zobaczyć na własne oczy bogactwo lasów deszczowych okalających meandry królowej rzek – Amazonki.

Wyjazd ten znacznie poszerzył moje horyzonty myślowe. Dzięki wielu różnego rodzaju aktywnościom

doświadczyłem Amazonii na własnej skórze. Podczas wyprawy poznałem też kulturę i tradycję ludzi zamieszkujących tę wyjątkową krainę, ich wielkie przywiązanie do otaczającej przyrody oraz mądrość i umiejętności, które wykorzystują, czerpiąc z darów, jakie znajdują w Amazonce i w lasach rosnących nad jej brzegami. Poznałem ludzi, którzy wciąż są bardzo silnie związani z otaczającą ich przyrodą, a rytm życia dyktuje im zmieniający się wraz z porami roku poziom wody w najdłuższej rzece świata.

Dzięki wielkiej determinacji organizatorów i pomysłodawców wyjazdu w osobach Państwa Jolanty i Andrzeja Węglów spełniło się moje marzenie. Wciąż jestem bardzo wdzięczny za możliwość udziału w wyprawie i trzymam kciuki za powodzenie kolejnych edycji tego wyjątkowego stypendium.

Mateusz Kęsy – laureat stypendium wyjazdowego „Lasy Świata – Sumatra 2017”

Udział w IV Wyprawie Naukowej Wydziału Leśnego UPP na Sumatrę w roku 2017, którego byłem laureatem, dał mi przede wszystkim doświadczenie i rozpoznawalność na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu, a nawet poza nim. Dzięki udziałowi w programie łatwiej było mi znaleźć pracę w swoim zawodzie oraz pozyskać firmy i osoby do dalszej współpracy naukowej, co zaowocowało

między innymi podjęciem studiów doktoranckich, a także włączeniem się w pozauczelniane projekty edukacyjne. Wybierając studia magisterskie na Wydziale Leśnym UPP, koncentrowałem swoją uwagę głównie na planowanych wyprawach: Amazonce (2016) i Indonezji (2017), co w moim przypadku bezpośrednio wpłynęło na wybór ścieżki kariery oraz dalszego rozwoju zawodowego. Gdyby nie ta wyprawa, dziś pewnie byłbym inną osobą, w innym miejscu, w innym zawodzie... Moim zdaniem Wyprawy Wydziału Leśnego i Technologii Drewna dają swoisty indeks wiarygodności i pracowitości, gdyż laureaci to najambitniejsi studenci naszego Wydziału a rokrocznie poziom kwalifikacji nie maleje.

Weronika Mysiak – laureatka stypendium wyjazdowego „Lasy Świata – Sumatra 2017”

Wyjazd na Sumatrę w ramach programu „Lasy Świata” to jedna z lepszych rzeczy, jakie otrzymałam podczas studiów na Wydziale Leśnym w Poznaniu. Możliwość poznania różnych zakątków świata, kultur, bogactwa przyrody była niezwykle cennym i rozwijającym doświadczeniem. Dla mnie podróżowanie to nie tylko odkrywanie tego co nieznane, ale także samej siebie w różnych sytuacjach. Wyprawa na Sumatrę rozbudziła we mnie pasję, o której wcześniej nie wiedziałam!

Radosław Roszak – laureat stypendium wyjazdowego „Lasy Świata – Gwatemala 2020”

Większość z nas lubi podróżować. Dalekie wyprawy zazwyczaj, przy skromnym budżecie studenta, pozostają w sferze marzeń. Bywa i tak, że nasze pragnienia się spełniają. Podróż do Gwatemali w przededniu wybuchu pandemii była przeżyciem o tyle niezwykłym, co jeszcze na początku semestru zimowego 2019/2020 mało realnym, a później już niemal niemożliwym. Jednak udało się i w lutym mogłem oddychać przesyconym wilgocią powietrzem lasów mglistych i wsłuchiwać się w tętniącą życiem dżunglę gdzieś nad brzegiem Rio Dulce. Wyprawa w ramach „Lasów Świata” była czymś niezwykłym. Zaczynając wyprawę niewinnie od aklimatyzacji w Antigua Guatemala, nikt nie spodziewał się, jakie wyzwania będą na nas czekać podczas zdobywania wulkanu Acatenango. Była to dobra lekcja hartująca ducha i sprawdzająca wytrzymałość wszystkich uczestników. Później było już z górki, dosłownie. Możliwość przebywania w miejscach, w których przed wiekami żyli na wpół legendarni Majowie i delectowanie się specjami lokalnej, zupełnie odmiennej od naszej kuchni była prawdziwą przygodą.

Czas spędzony na przemierzaniu Gwatemali, jej lasów, gór i plaż pozwolił nie tylko na zachwyt nad przyrodą, ale i na refleksję nad niepoahamowaną presją na przyrodę ze strony człowieka. Ów najbardziej rozwinięty gatunek na planecie z dnia na dzień zagarnia coraz to większe połacie lasów, zmieniając je w pola, drogi czy osiedla. W biednych rejonach świata najłatwiej dostrzec, jak chęć rozwoju człowieka wiąże się z nieodwracalnymi stratami dla planety.

Te właśnie piękne wspomnienia, zapisane w głowie krajobrazy i refleksje dał wyjazd na wyprawę w ramach „Lasów Świata”.

Kacper Oczkiewicz – laureat stypendium wyjazdowego „Lasy Świata – Gwatemala 2020”

Oglądając filmy przyrodnicze dotyczące różnych regionów świata, zawsze pragnąłem, aby kiedyś to piękno dziokości ujrzeć na żywo. Z różnych względów to marzenie należało do tych nierealnych, do momentu gdy po raz pierwszy przeczytałem o wyprawach UPP „Lasy Świata”. Zachęciło mnie to do wyboru tej Uczelni na drugi stopień studiów oraz zmotywowało do działań społecznych i naukowych, i w taki oto sposób zostałem stypendystą „Lasów Świata – Gwatemala 2020”. Wyjazd dał mi poczuć wszystkimi zmysłami płataninę różnych roślin o dość sporych wymiarach, niektóre z nich w mniejszej skali spotykałem na parapetach w naszych polskich szkołach. Jednakże, poza porządną dawką wiedzy przyrodniczej i kulturowej tak odmiennej od krajowej, najbardziej pozostaną mi w pamięci spotkania ze zwierzętami, takimi jak mrówki liściarki, kraby czy kolibry, o których słyszałem podczas zajęć w całej edukacji.

Radosław Lewoń – laureat stypendium wyjazdowego „Lasy Świata – Gwatemala 2020”

Podróż do Gwatemali znacząco poszerzyła moje spojrzenie na otaczający mnie świat. Oczywiście wcześniej widziałem lasy tropikalne w programach telewizyjnych, czytałem o nich w książkach czy publikacjach, jednak wrażeń dostarczonych przez fizyczne odwiedzin w takim miejscu nie jest w stanie oddać żaden tekst czy film (nawet wyświetlany w kinie 5, 6 czy 7D). Mnogość gatunków roślin i zwierząt dawała o sobie znać na każdym kroku. Poranne odgłosy budzących się ptaków połączone z innymi, nowymi dla mnie dźwiękami i przyjemnym ciepłem (był luty!) stanowiły niesamowitą ucztę dla zmysłów. Oprócz wspaniałej, kolorowej i niesamowicie zróżnicowanej przyrody, moją uwagę przyciągało także codzienne życie mieszkańców tego kraju. Większość z nich żyje w skromnych warunkach, lecz mimo to wszyscy chodzą uśmiechnięci i sprawiają wrażenie zadowolonych. Każdy medal ma jednak dwie strony. Wyjazd uświadomił mi, że wygody mojego europejskiego życia są po części efektem krzywdy innych ludzi. Najbardziej w pamięci utkwiły mi słowa lokalnego przewodnika, który powiedział, że gdyby jego przodkowie nie byli potrzebni Hiszpanom do ciężkiej pracy w polu, to na pewno by nas nie oprowadzał. Widziałem wypalane dla celów rolniczych lasy tropikalne na zboczach gór, wioski pokryte pyłem z kamieniołomów i zwały śmieci wyrzucone na plażę przez Morze Karaibskie. Z jednej strony doświadczyłem niesamowitej uczy przyrodniczej, zanurzając się w ogromnej ilości nieznanym mi gatunków roślin i zwierząt, z drugiej zobaczyłem ogrom problemów, przed którymi stoją kraje rozwijające się. Dzięki temu doświadczeniu łatwiej mi zauważać i przewidywać zależności łączące różne aspekty mojego życia, często z pozoru w ogóle ze sobą niezwiązane. Było to dla mnie bardzo wartościowe przeżycie.

ORNITOLOGIA

niejedno ma imię

Ptaki są niezwykle fascynującą grupą organizmów. Tak fascynującą, że poza naukowymi badaniami specjalistów doczekały się sporej grupy amatorskich wielbicieli. Ptasiarze, bo tak najczęściej tłumaczy się pochodzące z angielskiego określenie birdwatchers, to nie tylko fascynaci, ale również dostarczyciele danych wykorzystywanych przez zawodowych badaczy. Zresztą to właśnie ornitologia amatorska wskazywana jest jako sztandarowy przykład tzw. nauki obywatelskiej, funkcjonującej także pod angielskim określeniem citizen science, kiedy to zainteresowani amatorzy współpracują z badaczami akademickimi. Pomimo wyjątkowości ptaków i długiej tradycji nauczania ornitologii w szkołach wyższych, zajęcia z ornitologii stanowiły zwykle tylko część kursu zoologii, choć oczywiście zależy to od profilu uczelni. Czasami wiedza o ptakach to element zajęć z przedmiotów ekologii, etologii, hodowli zwierząt nieudomowionych i w ogrodach zoologicznych, parazytologii, rolnictwa, leśnictwa, ochrony przyrody, turystyki przyrodniczej, a nawet bezpieczeństwa wewnętrznego, gdzie kwestie ornitologiczne omawiane są w kontekście kolizji komunikacyjnych czy gatunków inwazyjnych. Kolejny dowód na to, że wiedza

ornitologiczna może przydać się w nawet mało oczekiwanych sytuacjach.

Obecnie „Ornitologia” jest przedmiotem z grupy zajęć fakultatywnych i – co nas niezmiernie cieszy – od lat nie brakuje zainteresowanych. Dosłownie pod ręką mamy wspaniały obiekt, jakim jest Ogród Dendrologiczny WLD UPP. Studenci mają tam możliwość zapoznać się z żywymi ptakami chwytanymi w celu ich zaobrazkowania. Takich unikalnych zajęć nie mają studenci innych uniwersytetów w kraju. Ba, podnoszą się nawet głosy, by przedmiot został rozszerzony, a wiedza ornitologiczna była przekazywana także studentom innych kierunków i specjalności. Pozostajemy jednak realistami i wiemy, jak ciężko realizować przedmioty poza własnym Wydziałem. Natomiast nie ustajemy w promocji akademickiej wiedzy o ptakach. Dlatego nieodzowne jest połączenie naszych pomysłów i ambicji badawczych z pracą na rzecz Sekcji Ornitologicznej Koła Leśników. W jej zajęciach uczestniczą studenci z wielu kierunków nie tylko Naszego Uniwersytetu, ale i innych uczelni Poznania. W nauczaniu ornitologii wyraźnie brakuje jednak specjalnie wydzielonej części – dawniej stanowiącej wręcz wyróżnik tego przedmiotu – czyli długoterminowych zajęć terenowych. I to polegających nie tylko na kilkudniowym pobycie w jednym miejscu i poznaniu metod badań ptaków, ale także na wyprawach w najbardziej atrakcyjne ornitologicznie miejsca (Biebrza, Białowieża, Tatry, Ujście Warty). Zdajemy sobie sprawę z ograniczeń finansowych i formalnych, jednak tego typu wyjazdy w ramach innych przedmiotów przyrodniczych realizowane są na innych uczelniach. Z naszych doświadczeń wynika, że wspólne kilkudniowe wyjazdy znakomicie integrują środowisko studentów, a nawiązane przyjaźnie pozostają na wiele lat.

Jednym z najczęściej zadawanych pytań, tak przez studentów, jak i koleżanki i kolegów z innych uczelni, jest pytanie o zakres materiału i wykorzystywane materiały, przede wszystkim podręczniki. W dużym stopniu zależy to od kierunku studiów. Po prostu chcemy ogólnie opowiedzieć o fascynujących cechach ptaków, od ewolucji, anatomii i fizjologii, aż po wędrówki, ekologię i behavior. Wielką wagę przykładamy także do umiejętności oznaczania w terenie tak wokalnie, jak i wizualnie krajowych przedstawicieli awifauny. Bywa, że to prawdziwe wyzwanie dla studentów, choć po latach wspomniane jako jedno z najciekawszych doświadczeń akademickich. Na pierwszych zajęciach przedstawiamy „wymogi zaliczenia” przedmiotu. Wśród nich jest konieczność samodzielnego zaobserwowania w terenie minimum 80 gatunków ptaków (40 dla studentów odbywających kurs w semestrze jesiennym). Ten warunek na początku zazwyczaj budzi opór. Okazuje się, że podczas wspólnego wyjścia w teren w ciągu kilku godzin obserwujemy 40, a nawet więcej gatunków. Pod koniec semestru niektórzy mogą się pochwalić listą 100 i więcej gatunków. Najbardziej nas cieszy, gdy po letnich wakacjach studenci chwalą się wieloma ciekawymi spotkaniami z ptakami. Niektórzy stają się pasjonatami i wciągają w ptasie hobby członków swojej rodziny. Ale nie mniej ważne jest

dla nas zrozumienie przez studentów zagadnień ochrony i metodyki liczenia ptaków. W dzisiejszych czasach praca w instytucjach ochrony przyrody, organizacjach pozarządowych czy administracji rządowej i samorządowej wymaga znajomości monitoringu i zagadnień ochrony ptaków jako doskonałych wskaźników stanu środowiska.

Paradoksalnie znacznie trudniej jest ze wskazaniem podręczników. Po prostu brakuje nowoczesnych, całościowych opracowań ornitologicznych w języku polskim. Z konieczności posilkujemy się wskazywaniem podręczników przygotowanych w języku angielskim. Zresztą to do

bre wprowadzenie; do ornitologii jako nauki, gdyż tam, podobnie jak w innych dyscyplinach, najwartościowsze prace ukazują się właśnie w tym języku. Uzupełnieniem są atlasy, podstawowe polskie czasopisma ornitologiczne – „Ornis Polonica i Ptaki Polski” oraz artykuły specjalistyczne. Zresztą staramy się wiedzę o ptakach łączyć z innymi zainteresowaniami studentów – sportem, sztuką, a także z innymi dyscyplinami nauki. Tradycją stało się przygotowywanie prezentacji pokazujących kulturowe znaczenie ptaków. Niektóre są doprawdy zaskakujące. To dzięki nim dowiedzieliśmy się więcej np. o ptakach w kulturze Japonii, o kuchni plemion afrykańskich, muzyce Beethovena czy współczesnych tatuażach i grach planszowych.

Zdajemy sobie sprawę z wyjątkowości oferty dydaktycznej łączącej ornitologię z ptasiarstwem, realizowanej zarówno dla kierunku zootechnika, jak i biologia stosowana. To dobry wyróżnik tego, czym naukowo i dydaktycznie się zajmujemy, tworzący naszą rozpoznawalność w krajowym i międzynarodowym świecie zoologicznym.

Zdajemy sobie sprawę z wyjątkowości oferty dydaktycznej łączącej ornitologię z ptasiarstwem, realizowanej zarówno dla kierunku zootechnika, jak i biologia stosowana. To dobry wyróżnik tego, czym naukowo i dydaktycznie się zajmujemy, tworzący naszą rozpoznawalność w krajowym i międzynarodowym świecie zoologicznym.

Prof. dr hab. Piotr Tryjanowski,
prof. UPP dr hab. Tadeusz Mizera,
prof. UPP dr hab. Janusz Kloskowski
 Katedra Zoologii, Wydział Weterynarii
 i Nauk o Zwierzętach

NOMINACJE

PROF. UPP DR HAB. JOANNA SULIBURSKA z Katedry Żywienia Człowieka i Dietetyki otrzymała tytuł naukowy profesora nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki o zdrowiu. Nominacja została przyznana 14 grudnia 2021 r.

Zainteresowania naukowe prof. dr hab. Joanny Suliburskiej koncentrują się głównie na wpływie czynników farmakologicznych i żywieniowych na gospodarkę mineralną organizmu. Jej prace badawcze dotyczą przede wszystkim interakcji leków i suplementów diety ze składnikami mineralnymi oraz oceny gospodarki mineralnej u kobiet w zależności od stanu fizjologicznego i wieku. Ostatnio istotnym nurtem działalności naukowej Pani Profesor są badania nad określeniem związku między stężeniem pierwiastków niezbędnych i toksycznych w płynie owodniowym i surowicy krwi a rozwojem płodu oraz badanie czynników żywieniowych i zdrowotnych wpływających na gospodarkę mineralną kobiet w ciąży.

Swoje badania naukowe prof. dr hab. Joanna Suliburska realizuje we współpracy z wiodącymi ośrodkami naukowymi w kraju i zagranicą. Odbyla staże naukowe i dydaktyczne w Kanadzie, Portugalii, Francji i Hiszpanii. Jest członkiem Senatu Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu.

PROFESORSKIE

PROF. UPP DR HAB. WITOLD GRZYWIŃSKI z Katedry Użytkowania Lasu otrzymał tytuł profesora nauk rolniczych w dyscyplinie nauki leśne. Nominacja została przyznana 4 stycznia 2022 r.

Zainteresowania naukowe prof. dr. hab. Witolda Grzywińskiego koncentrują się głównie wokół problematyki ergonomii i bezpieczeństwa pracy w leśnictwie oraz aspektów technologicznych i sezonowych różnych wariantów procesu pozyskiwania drewna. Istotną rolę w orbicie zainteresowań badawczych Profesora odgrywają również zagadnienia dotyczące występowania, znaczenia i ochrony nietoperzy w ekosystemach leśnych.

Promotor blisko 80 prac inżynierskich i magisterskich. Organizator i autor programu studiów podyplomowych bezpieczeństwo i higiena pracy w leśnictwie, którymi kieruje do chwili obecnej (14 edycji). Opiekun naukowy Sekcji Teriologicznej Koła Leśników, współorganizator programu wyjazdów naukowych „Lasy Świata”.

PROF. UPP DR HAB. PAWEŁ RUTKOWSKI z Katedry Botaniki i Siedliskoznawstwa Leśnego otrzymał tytuł profesora nauk rolniczych w dyscyplinie nauki leśne. Nominacja została przyznana 4 stycznia 2022 r.

Główne kierunki działalności naukowej i dydaktycznej prof. dr. hab. Pawła Rutkowskiego to siedliskoznawstwo leśne, typologia leśna, ekologia lasu i ochrona ekosystemów leśnych. Typologia leśna i siedliskoznawstwo leśne stanowią naturalną kontynuację zainteresowań prof. Rutkowskiego, wyniesionych ze studiów na Wydziale Leśnym Akademii Rolniczej w Poznaniu (1983–1988) i rozwijanych następnie w pracy zawodowej.

Prof. Rutkowski wypromował ponad 100 dyplomantów, w tym z Francji, Hiszpanii, Portugalii i Chin. Był też promotorem dwóch ukończonych prac doktorskich, a nad kolejnymi sprawuje opiekę. W 2017 r. wypromował dyplomanta wyróżnionego nagrodą im. prof. dr. hab. Jerzego Zwolińskiego.

OGRÓD DENDROLOGICZNY

– DYDAKTYKA I EDUKACJA

Ogród Dendrologiczny Wydziału Leśnego i Technologii Drewna UPP różni się od pozostałych ogrodów i parków Poznania. Wynika to z faktu, że od początku swojego istnienia jest związany z kształceniem akademickim na kierunku leśnictwo. Pomimo usytuowania na obszarze miejskim, w bliskim sąsiedztwie kompleksu budynków Kolegium Cieszkowskich, Ogród urzeka leśnym charakterem i naturalnością. Inicjatywa jego utworzenia zrodziła się już w 1920 r., jednak jako datę powstania Ogrodu Dendrologicznego przyjmuje się rok 1925. Mocno został zniszczony podczas II wojny światowej, także w latach powojennych borykał się z wieloma problemami. Do roku 2010 jego powierzchnia wynosiła zaledwie ok. 4,5 ha. W latach 2010–2013 został znacznie powiększony o północno-zachodni fragment Lasku Gołęcińskiego i obecnie zajmuje powierzchnię ok. 20 ha. Połowa tego obszaru pozostaje nieogrodzona i ogólnie dostępna. To tutaj znajduje się malowniczy Staw Gołęciński z otaczającym go sosnowym lasem.

Obecnie w kolekcjach Ogrodu znajduje się ok. 1000 gatunków i odmian drzew, krzewów i krzewinek, z czego niewątpliwie najcenniejsza jest, unikalna w Europie, kolekcja jeżyn (Rubus) rodzimego pochodzenia, posiadająca status kolekcji narodowej.

W 1996 r. Ogród stał się samodzielną jednostką Wydziału Leśnego o charakterze dydaktycznym (obecnie Wydziału Leśnego i Technologii Drewna), a od 2006 r. działa na mocy zezwolenia Ministra Środowiska. Oznacza to, że Ogród Dendrologiczny jest ogrodem botanicznym w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Tak jak inne ogrody botaniczne pełni wiele różnorodnych funkcji, z których najważniejszą jest gromadzenie i udostępnianie kolekcji roślinnych. Do jego zadań należy także prowadzenie działalności naukowej, dydaktycznej i edukacyjnej, dotyczącej szeroko rozumianej różnorodności biologicznej, biologii i ekologii roślin, ochrony przyrody i środowiska.

Dydaktyczna funkcja ogrodu realizowana jest przede wszystkim przez zajęcia zorganizowane dla studentów. W Ogrodzie odbywają się objęte programem studiów zajęcia „Praktyka w Ogrodzie Dendrologicznym” dla studentów I roku na kierunku leśnictwo, ponadto praktyki zawodowe odbywają tu m.in. studenci Wydziału Rolnictwa, Ogrodnictwa i Bioinżynierii. W Ogrodzie odbywają się także

wykłady, pokazy, ćwiczenia, konsultacje oraz sprawdziany z rozpoznawania drzew i krzewów zarówno na studiach I i II stopnia, jak i na studiach podyplomowych. W okresie poprzedzającym kolokwia staje się on miejscem intensywnej pracy własnej studentów. Ogród stwarza ogromne możliwości podnoszenia kwalifikacji, pogłębiania wiedzy i poznawania zagadnień związanych z ochroną przyrody. Wprawdzie nazwa obiektu sugeruje, że Ogród służy wyłącznie zadaniom związanym z uprawą drzew i krzewów, jednak nie ogranicza to jego oferty dydaktycznej do zagadnień ściśle dendrologicznych. W Ogrodzie Dendrologicznym są też prowadzone zajęcia z innych przedmiotów przyrodniczych, np. z entomologii, zoogeografii, fitopatologii, dendrometrii czy geodezji.

Dzięki współpracy z wieloma organizacjami (m.in. z Ogólnopolskim Stowarzyszeniem Twórców Ogrodów) w Ogrodzie odbywają się pokazy: arborystyczne, airspeeda, tomografii akustycznej, pokazy i szkolenia z zakresu pielęgnacji koron drzew oraz szkolenia dendrologiczne. Ogród udostępnia teren w celach edukacyjnych, np. Poznańskiej Grupie OTOP, Sekcji Ornitologicznej Koła Leśników w zakresie przyswajania i utrwalania ptasich głosów oraz poznania awifauny Ogródu, a także liczenia i obrączkowania ptaków.

Jednym z istotniejszych zadań Ogródu Dendrologicznego oprócz tradycyjnej funkcji naukowej i dydaktycznej jest wprowadzanie i rozbudowywanie szeroko pojętej oferty edukacji ogólnospołecznej. Ogród jest obiektem często wykorzystywanym przez nauczycieli i uczniów szkół

Ogród służy kształceniu i wychowaniu młodszego pokolenia, zwiększeniu świadomości i wrażliwości, a przede wszystkim uczy szacunku do otaczającej przyrody.

podstawowych oraz średnich. Na jego terenie są prowadzone lekcje o tematyce związanej z ochroną przyrody. Systematycznie odwiedzają Ogród słuchacze Przyrodniczego Uniwersytetu Trzeciego Wieku. Do Ogródu Dendrologicznego, swoistej enklawy zieleni o charakterze leśnym, chętnie przybywają mieszkańcy Poznania w celach rekreacyjno-edukacyjnych.

Ogród służy kształceniu i wychowaniu młodszego pokolenia, zwiększeniu świadomości i wrażliwości, a przede wszystkim uczy szacunku do otaczającej przyrody.

Z pomocą finansową Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska zrealizowano projekty służące edukacji ogólnospołecznej. Pierwszy z nich to ścieżki edukacyjne „Nasze drzewa leśne”. Ścieżka oznakowana jest za pomocą tablic informacyjnych i etykiet.

Ważnym projektem było stworzenie Leśnej Polany Edukacyjnej. Polana została wyposażona w dwie leśne wiaty, które pozwalają na przeprowadzenie plenerowych zajęć dla ok. 50-osobowej grupy dzieci i młodzieży szkolnej lub zajęć i spotkań integracyjnych studentów. Każda z wiat została wyposażona w tablice i ławostoły edukacyjne. Ponadto przy głównym wejściu do Ogródu, przy ul. Warmińskiej, znajduje się wystawa plenerowa składająca się z 32 autorских plansz. Tematyka 15 plansz dotyczy świata zwierząt. Obejrzymy tu piękne rysunki i przeczytamy wiele ciekawych informacji o ptakach, owadach, płazach, gadach oraz ssakach naszego Ogródu. Pozostałe plansze uczą rozpoznawania najważniejszych gatunków rodzaju *Rubus* spotykanych w polskich lasach. Ciekawym uzupełnieniem oferty edukacyjnej jest powstała w 2018 r. ścieżka z tablicami

z grą MEMO, które pozwalają nie tylko na ćwiczenie pamięci, ale również oferują sporą dawkę wiedzy przyrodniczej w atrakcyjnej, przystępnej formie.

Od roku 2019 w Ogrodzie odbywają się zajęcia edukacyjne w ramach realizowanego przez Naszą Uczelnię projektu pn. „Trzecia misja Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu – zajęcia edukacyjne w ramach Uniwersytetu Młodych Przyrodników”. Jest to projekt współfinansowany przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020. Ogród Dendrologiczny realizuje część pn. „Ogród nowych możliwości dla każdego”. W ramach tego projektu wiosną i jesienią prowadzimy zajęcia dla siedmiu grup, w tym dla: przedшкоłaków, uczniów szkół podstawowych, seniorów oraz uczestników warsztatów terapii zajęciowej dla osób z niepełnosprawnościami. Tematyka zajęć obejmuje rozpoznawanie drzew i krzewów, obserwacje ornitologiczne, kreatywne ogrodnictwo, a także łucznictwo. Uczestnicy poznają Ogród i uczą się wielu ciekawych rzeczy, m.in. rozpoznawania naszych drzew leśnych czy ptasich głosów. Wiele radości sprawiają także zajęcia z kreatywnego ogrodnictwa, w ramach których uczestnicy budują las w słoju.

Na potrzeby tego projektu wybudowany został specjalny ogród dydaktyczny, na który składają się podwyższone zagony służące uprawie warzyw, ziół i kwiatów. Nauka ogrodnictwa i własnoręczne wyhodowane plony przynoszą ogromną satysfakcję wszystkim uczestnikom zajęć niezależnie od wieku. W ramach tego projektu, a także poza nim w trakcie roku szkolnego w Ogrodzie Dendrologicznym nasi edukatorzy prowadzą zajęcia edukacyjne „Dzika szkoła w centrum Poznania”. Warsztaty i spotkania adresowane są do wszystkich grup wiekowych – dzieci, młodzieży – a także seniorów. Opierają się głównie na świadomym

i zmysłowym poznawaniu przyrody, a ich celem jest zbliżanie uczestników do świata roślin i zwierząt.

W bogatej ofercie edukacyjnej Ogródu znajduje się także Pasieka Edukacyjna i apiinhalatorium, które powstały dzięki współpracy z Zakładem Hodowli Owadów Użytkowych. Istnienie pasieki nie tylko pozwala na naukę hodowli pszczoły miodnej, ale również zwraca uwagę na ważne zagadnienia związane ze znaczeniem i ochroną dziko żyjących gatunków pszczołowych. Na terenie pasieki odbywają się zajęcia praktyczne kursów pszczelarskich.

Ogród jest także miejscem licznych spotkań i imprez takich jak: Zawody Młodych Leśników, Ogólnopolski Turniej Łuczniczy o puchar dziekana Wydziału Leśnego i Technologii Drewna, Noc Naukowców, Poznański Festiwal Nauki i Sztuki, a także spotkania „Senioralni” dla słuchaczy Przyrodniczego Uniwersytetu Trzeciego Wieku.

Jesienią zeszłego roku w Ogrodzie powstał największy park iluminacji w Polsce, dzięki czemu stał się on jednym z najbardziej rozpoznawalnych miejsc w naszym kraju. „Magiczny Las” przyciągnął do nas w ciągu jednego sezonu zimowego ponad 100 tysięcy zwiedzających, w tym olbrzymie rzesze dzieci i młodzieży. Spacer po parku iluminacji dostarczał nie tylko wielu wrażeń estetycznych, ale również sporą dawkę edukacji w bardzo przystępnej formie.

Obecnie rozpoczynamy realizację jeszcze jednego ważnego dla nas projektu – budowę Centrum Edukacyjno-Administracyjnego Ogródu Dendrologicznego. Mamy nadzieję, że do roku 2025, czyli na setną rocznicę powstania Ogródu, Centrum będzie już gotowe, co pozwoli na znaczne poszerzenie i uatrakcyjnienie naszej oferty edukacyjnej.

Dr inż. Ewa Jerzak

zastępca kierownika Ogródu Dendrologicznego
WLD UPP

Jak się przygotować do **ROZMOWY REKRUTACYJNEJ ON-LINE?**

mgr Magdalena Borowiak
doradca zawodowy,
Centrum Wsparcia i Rozwoju UPP

Minęły już niemal dwa lata, odkąd pandemia rozszalała się na dobre i nie zanosi się, aby szybko nam odpuściła. W dzisiejszej, nadal dosyć świeżej rzeczywistości, ogromną rolę odgrywa Internet oraz narzędzia pracy i nauki zdalnej. Nie ma się więc co dziwić, że obecnie podczas rekrutacji na praktyki, staże czy też do pracy, coraz częstszą i preferowaną formą rozmowy kwalifikacyjnej jest forma online. Ale bez obaw – jeśli w pierwszym momencie na myśl przychodzi „tylko nie to!” – bez paniki. Wystarczy dobrze przygotować się do tego typu spotkania.

ROZMOWA KWALIFIKACYJNA ONLINE – CO TO TAKIEGO?

Spotkanie z potencjalnym pracodawcą w wersji zdalnej może czasami wydawać się opcją zdecydowanie straszniejszą niż w „realu”. Nieznane oprogramowanie, obawy o sprawność sprzętu czy czynniki zewnętrzne, które mogą zakłócić lub przerwać rozmowę... Spokojnie! Po prostu „lepiej zapobiegać niż leczyć”.

Rozmowa kwalifikacyjna w wersji online zazwyczaj przyjmuje formę wideokonferencji, należy więc przygotować właściwe oprogramowanie. Jakiego? O to należy zapytać już w momencie pojawienia się informacji o typie zaplanowanego spotkania. Jeśli taka się nie pojawiła – nic straconego – zawsze można o to dopytać. Najpopularniejszymi platformami stosowanymi do wideokonferencji są: Microsoft Teams, Skype, Zoom oraz Google Meet. Bez problemu możliwe jest używanie ich zarówno na komputerze, jak i na smartfonie. Wszystkie wymienione programy są darmowe, więc nie ma potrzeby martwić się o dodatkowe koszty.

Przed rozmową – w zależności od ustaleń z rekrutem – zostanie przesłany link prowadzący bezpośrednio do zaplanowanego spotkania. Jeśli pracodawca wymaga innej formy połączenia, z pewnością udzieli takiej informacji wcześniej.

TECHNICZNE ASPEKTY ROZMOWY KWALIFIKACYJNEJ ONLINE

Przygotowując się do zdalnej rozmowy rekrutacyjnej, bardzo ważną kwestią jest oczywiście sprzęt. Bez działającego komputera lub smartfona oraz Internetu – nici z rozmowy. Przed rozpoczęciem spotkania konieczna jest więc szczegółowa kontrola urządzeń, których używać się będzie podczas rozmowy.

Przede wszystkim należy sprawdzić, czy Internet działa bez zarzutu i czy posiada wystarczającą prędkość. Następnym krokiem powinno być zweryfikowanie funkcjonowania kamery oraz mikrofonu. Warto również przed spotkaniem przeprowadzić próbną rozmowę, korzystając z wbudowanej w większości programów opcji lub uprzejmości członków rodziny czy znajomych. Programy służące do wideorozmów, w zależności od rodzaju, mają możliwość zastosowania różnych ustawień, które także należałoby przejrzeć wcześniej.

Podczas tego typu spotkań nietaktem byłoby używanie cudzego lub – jeszcze gorzej – konta służbowego z obecnej pracy. Bardzo ważne jest również tło, czyli to, co widać za kandydatem w czasie rozmowy. Planując miejsce konwersacji, warto więc wybrać lokalizację, w której po włączeniu kamery sceneria będzie względnie neutralna. To oznacza, że nie powinno być tam bałaganu, innych osób, ubrań, przedmiotów intymnych i tak dalej. Jeśli nie ma możliwości znalezienia takiego miejsca – z pomocą mogą przyjść ustawienia w programach do wideorozmów. Większość aplikacji oferuje możliwość nałożenia wirtualnego tła lub jego rozmycia.

Wybierając miejsce spotkania, warto zapewnić sobie spokój i ciszę, a więc w miarę możliwości poprosić resztę domowników o nieprzeszkadzanie oraz zamknąć okna,

jeśli hałas z ulicy jest znaczny. Wskazane jest też wybranie lokalizacji, do której nie będą mieć dostępu zwierzęta. Kot przebiegający po klawiaturze może być zabawny, ale z pewnością nie zostanie odebrany profesjonalnie. Istotną kwestią jest też dobrze dobrane oświetlenie – nie musi to być profesjonalna lampa, wystarczy, że kandydat widzialny będzie wyraźnie.

WŁAŚCIWY STRÓJ DO ROZMOWY REKRUTACYJNEJ ONLINE

Tak jak podczas rozmów stacjonarnych, również w przypadku zdalnych bardzo ważny jest właściwy strój kandydata. Należy pamiętać, że spotkanie kwalifikacyjne online wciąż jest rozmową o pracę – obowiązują więc dokładnie te same zasady, co podczas spotkań w biurze. Nie zaleca się więc „pójścia na łatwiznę” i ubierania wyłącznie galowej góry – nigdy nie wiadomo, czy coś nie zakłóci spotkania i nie będzie trzeba jednak wstać.

Wybierając garderobę na rozmowę rekrutacyjną online warto wziąć pod uwagę to, czy dobrze będzie ona wyglądać przed kamerą. Koszula wyglądająca dobrze „na żywo”, niekoniecznie będzie tak samo korzystnie prezentować się online – choćby z uwagi na warunki oświetlenia czy możliwe zniekształcenia obrazu przy niskiej rozdzielczości ekranu. Ważne jest więc, aby przed spotkaniem sprawdzić, czy to, co widoczne jest na ekranie, wygląda tak, jak byśmy chcieli.

ZDALNA ROZMOWA KWALIFIKACYJNA – PIERWSZE WRAŻENIE

Zdalne rozmowy kwalifikacyjne przyniosły kandydatom wiele problemów, ale również sporo możliwości. Zarówno podczas spotkań online, jak i stacjonarnych, ważne jest jednak pierwsze wrażenie. Dlatego stres z całą pewnością nie będzie dobrym doradcą.

Rekruter, tak jak podczas standardowej rozmowy, na pewno zwróci uwagę na mimikę, mowę ciała czy ton głosu. Warto więc utrzymywać kontakt wzrokowy z rozmówcą, a także zadbać o właściwą i stonowaną gestykulację.

Trzeba także pamiętać, że spotkanie rekrutacyjne jest okolicznością, podczas której sprawdzane są przede wszystkim kwalifikacje i kompetencje kandydata. Dlatego, szykując się do niego, nie można zapomnieć o przygotowaniu merytorycznym. Wyszukanie informacji na temat potencjalnego pracodawcy, ponowne przeczytanie warunków uwzględnionych w ogłoszeniu czy przygotowanie pytań, które chcielibyśmy zadać pracodawcy, to z pewnością podstawy.

mgr Magdalena Borowiak

doradca zawodowy, Centrum Wsparcia i Rozwoju UPP

DLACZEGO WARTO STUDIOWAĆ NA UNIWERSYTECIE PRZYRODNICZYM W POZNANIU?

Paweł Talbierz, absolwent kierunku rolnictwo, specjalista ds. ochrony upraw, Corteva Agriscience

Studia na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu to przede wszystkim czas nauki... życia. Jestem absolwentem Uczelni, kierunku rolnictwo,

który ukończyłem w 2010 roku. Najważniejszą wartością, którą dały mi studia, jest rzetelne przygotowanie do pracy zawodowej. Nie chodzi tylko o przygotowanie merytoryczne, ponieważ dosyć powszechne jest stwierdzenie, że studia uczą teorii, a życie praktyki. I pewnie dużo jest w tym prawdy, ale trzeba pamiętać, że tak jak w przeszłości uczeń nabywał swój fach, obserwując mistrza, u którego terminował, tak student zdobywa wiedzę, słuchając, a w przypadku UPP także obserwując swoich mistrzów, którzy dzielą się wiedzą, ale przede wszystkim informacjami praktycznymi. Studia nauczyły mnie także słuchać innych. Studiować, czyli uczyć się na podstawie zebranych informacji, prowadzić dyskusje w warunkach stresu, ale przede wszystkim pozwoliły zrozumieć, że przy odpowiedniej determinacji oraz zaangażowaniu nie ma rzeczy niemożliwych, a każdy problem można rozwiązać. Świat się zmienia, zmienia się również rolnictwo jako dziedzina życia, w której pracują ludzie, ale w jeszcze większym zakresie niż kiedyś pracują maszyny. Warto wybrać studia, które nie tylko dostarczają młodemu człowiekowi wiedzę, ale pozwalają spojrzeć szerzej na szereg procesów, zjawisk i potrzeb, z którymi mierzymy się dzisiaj, a w jeszcze większym stopniu będziemy musieli zmierzyć się w najbliższej przyszłości. Rolnictwo dba o bezpieczeństwo żywnościowe świata, w którym żyjemy, i dobrze jest wybrać uczelnię, która wie, jak do tego przygotować kolejne pokolenie. Obecnie pracuję jako specjalista ds. ochrony upraw w międzynarodowym koncernie Corteva Agriscience. Szkolę doradców, przedstawicieli dystrybucji, ale także rolników z zagadnień związanych z ochroną oraz nawożeniem upraw rolniczych. Ponadto współprowadzę kanał „e-pole” na platformie YouTube,

gdzie mogę szerzyć wiedzę na temat prowadzenia upraw rolniczych, przekazując równocześnie nowinki i skuteczne rozwiązania wpływające na zwiększenie efektywności ekonomicznej w gospodarstwie. Jest to kontynuacja zadań, które nakreśliłem sobie podczas tworzenia wcześniejszego projektu, jakim był kanał AR (Akademia Rolnictwa) stworzony na potrzeby Chemirolu, największej w branży agro firmy dystrybucyjnej w Polsce. Od czasu ukończenia studiów minęło 12 lat, które spędziłem aktywnie zawodowo i z całą pewnością mogę polecić Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu jako Uczelnię, która wie, jak przygotować studenta do nowych wyzwań, pracy i... życia.

Marcin Wieczyński, absolwent kierunku ogrodnictwo, menadżer sprzedaży w firmie Rol-Spec (dystrybucja nasion warzyw, doradztwo uprawowe)

Jest wiele powodów. Współczesny ogrodnik to osoba posiadająca kierunkowe wykształcenie, opierająca swoje decyzje na ekonomii, a spektrum jego działań skupia się na produkcji warzyw, owoców czy kwiatów. Jeśli nie pochodzisz z rodziny o tradycjach związanych z produkcją wyżej wymienionych dóbr i zastanawiasz się, gdzie dla Ciebie znajdzie się miejsce po ukończeniu kierunku ogrodnictwo, to odpowiadam: współczesne ogrodnictwo potrzebuje wykwalifikowanej kadry w sferze doradztwa, ochrony, handlu, marketingu i wielu innych, by zaspokoić potrzeby producentów oraz stanowić pomost pomiędzy nauką a praktyką, zarówno na rynku profesjonalnym, jak i hobby. Firmy nasienne, nawozowe i chemiczne ciągle poszukują wykwalifikowanej kadry, proponując możliwość dobrego zarobku i rozwoju osobistego. Ukierunkowując się na specjalizację w danej dziedzinie, gwarantujesz sobie możliwość znalezienia pracy, która daje satysfakcję poprzez ciągłe poznawanie ludzi i nowych technologii produkcji.

Podczas mojej drogi wybrałem fitopatologię. Pierwsza praca to stanowisko redaktora w gazecie branżowej, co pozwoliło na dokładne poznanie branży i jej mechanizmów działania. Aktualnie pracuję dla firmy zajmującej się na rynku polskim dystrybucją nasion warzyw trzech zagranicznych firm nasiennych. Wykorzystując wiedzę zdobytą na studiach, łatwo docieram do klientów, utwierdzając ich w przekonaniu, że mają do czynienia z profesjonalistą w swoim fachu. Wraz ze zmieniającymi się trendami żywieniowymi ogrodniki to zawód przyszłości, a osoby wybierające kierunek ogrodnictwo, mają szansę na karierę zawodową przynoszącą nie tylko korzyści finansowe, ale również ogrom satysfakcji.

Chińskie przysłowie mówi: chcesz być szczęśliwy jeden dzień – upij się, chcesz być szczęśliwy tydzień – ożeń się, chcesz być szczęśliwy całe życie – zostań ogrodnikiem.

Natalia Ziółkowska, absolwentka kierunku architektura krajobrazu, pracowniczka Zarządu Zieleni Miejskiej w Poznaniu, stanowisko ds. uzgodnień i projektowania

Studiowanie na kierunku architektura krajobrazu na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu było jednym z moich marzeń, które udało mi się spełnić. Studia skończyłam w 2017 r. i od tamtej pory spełniam się zawodowo.

Pięć lat studiów na UPP wspominam jako wspaniały czas wypełniony poznawaniem i zagłębianiem się w świat zieleni, pełen wyzwań i ciężkiej pracy. Jednakże oprócz zdobytej wiedzy i uzyskanego zawodu, jednym z najważniejszych elementów studiowania było poznawanie nowych ludzi. Znajomości i przyjaźnie nawiązane podczas studiów są bezcennym elementem, który pozostanie na lata.

Wielu nauczycieli akademickich dzięki szerokiej wiedzy, posiadanym kompetencjom, byciu na bieżąco w trendach i nowościach, poprzez nieszablonowe wykłady zachęcało do ciągłego pogłębiania wiedzy, jak również śledzenia nowości i uczestnictwa w imprezach branżowych.

Po skończeniu kierunku architektura krajobrazu pojawia się wachlarz możliwości pracy w zawodzie. Zawód architekta krajobrazu jest wielowymiarowy. Nie sprowadza się tylko do umiejętności zaprojektowania wydzielonego fragmentu przestrzeni, lecz przede wszystkim, skupiając się na przestrzeni zielonej oraz jej sąsiedztwie, wprowadzając elementy natury, wywiera bezpośredni wpływ na kształtowanie krajobrazu otoczenia, i polepszenie jakości życia. Obecnie zawód architekta krajobrazu jest pożądanym, staje się jednym z ważniejszych zawodów, bo architekt jest w stanie skutecznie kształtować przestrzeń w sposób adekwatny i świadomy wyzwań stawianych m.in. przez zmiany klimatyczne.

Jedną z wielu możliwości pracy w zawodzie jest praca w jednostkach samorządu terytorialnego, gdzie aktualnie pracuję. Stanowisko, które obejmuję, pozwala mi uczestniczyć w procesie zmiany wyglądu przestrzeni miejskich, a także budowania nowych, służących mieszkańcom miasta. Praca architekta krajobrazu pozwala na poruszanie się po różnych polach, zarówno małych i dużych przestrzeniach prywatnych, miejskich terenach zieleni,

jak i wielohektarowych powierzchniach wymagających rekultywacji. Powyższe warianty można łączyć i czerpać z tego ogromną satysfakcję, czego jako absolwentka UPP doświadczam na co dzień.

dr. inż. Maciej Grajewski, absolwent kierunku biotechnologia, specjalizacja biotechnologia roślin. Obecnie rozwija swój start-up, SG Papertronics w Groningen (Holandia), gdzie ukończył studia doktoranckie.

Zajmowane przeze mnie stanowisko można nazwać dowolnie, w zależności od potrzeb, jestem dyrektorem, CEO lub CTO. Podczas budowania firmy jako założyciel jestem odpowiedzialny za każdy jej element. Jednego dnia mam zadania z obszaru planowania i strategii, a następnego pracuję w laboratorium, rozwijając naszą technologię. Sporo czasu zabierają też zadania administracyjne oraz spotkania z klientami i inwestorami. Czy studiowanie biotechnologii było pomocne przy zdobyciu pracy? Studia biotechnologiczne były bardzo ciekawym kierunkiem ze względu na różnorodność przedmiotów i możliwość zdobywania wiedzy ogólnej i specjalistycznej w wielu obszarach biotechnologii oraz pokrewnych. Ta wiedza bardzo pomaga przy pracy nad dopasowaniem produktu do potrzeb rynkowych. Na przykład rozumienie procesu warzenia piwa (wiedza podstawowa) było fundamentalne, by móc następnie przenieść tę wiedzę na tworzony produkt i przygotować technologię tak, aby spełniała wymagania klienta (wiedza specjalistyczna, którą znam z laboratoriów, w których pracowałem). Dlatego śmiało mogę stwierdzić, że bez zdobytej wiedzy biotechnologicznej trudno byłoby mi tworzyć i kierować własną firmą.

Łukasz Bryl, absolwent kierunku ochrona środowiska, kierownik działu rekultywacji jezior w firmie PROTE Technologie dla Środowiska Sp. z o.o.

Na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu studiowałem w latach 2006–2011, czyli w okresie, kiedy wy-

brany przeze mnie kierunek był stosunkowo popularny. Pracę magisterską napisałem na temat mszaków wodnych wykorzystywanych w ocenie wód płynących. Aktualnie pracuję w firmie PROTE Technologie dla Środowiska Sp. z o.o. z Poznania na stanowisku kierownika działu rekultywacji jezior, zajmując się głównie „leczeniem” zbiorników wodnych.

Co dały mi studia na UPP i dlaczego uważam, że warto je podjąć? W moim przypadku był to początek zaplanowanej przeze mnie działalności zawodowej. Po ukończeniu studiów nie miałem problemu z odnalezieniem się na rynku pracy oraz podjęciem jej zgodnie z posiadanym wykształceniem oraz zainteresowaniami. Był to również okres, w trakcie którego zdobyłem cenne doświadczenie oraz interdyscyplinarną wiedzę, poszerzyłem swoje zainteresowania, a także poznałem zupełnie nowe dla mnie zagadnienia. Wszystko pod okiem odpowiednio przygotowanej do dydaktyki kadry, która była zawsze pomocna.

Podjęcie studiów na Uniwersytecie Przyrodniczym spełniło moje oczekiwania. Realizuję się zawodowo, zgodnie z posiadanym wykształceniem. Moim zdaniem studia na UPP to nie tylko „papier”, ale początek ciekawej przygody życiowej. Szczególnie, że gwarantują one: wyższe wykształcenie, które z pewnością nadal jest cenne z punktu widzenia przyszłego pracodawcy; nawiązanie długofalowych znajomości i współpracy, które są niezwykle pomocne w przyszłej pracy; a także możliwość kształtowania odpowiednich wartości – również tych w zakresie etyki w ochronie środowiska. To wszystko zapewnia Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu.

Beata Kaźna, absolwentka kierunku leśnictwo, specjalista SL ds. edukacji leśnej i ochrony przyrody w Nadleśnictwie Turek

Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu jest bardzo często wybierany przez licealistów i absolwentów techników, najczęściej za wyborem tym stoi prestiż, wieloletnia tradycja naukowa i dydaktyczna uczelni, szczególnie jeśli chodzi o kierunki rolniczo-leśne.

Nie należy zapominać, że każdy młody człowiek, decydując się na dany kierunek i uczelnię, wiąże się z nią na co najmniej trzy lata. Pokłada nadzieję, że będzie to miejsce, które po latach będzie wspominał z łezką w oku, że będzie to miejsce, które pomoże mu odnaleźć się z sukcesem w późniejszym zawodowym życiu.

W moim przypadku był jeszcze jeden powód – tradycja rodzinna. Dzieci bardzo często są zapatrzone w rodziców, część z nas z tego wyrasta, część nie. Mój tata był leśnikiem i absolwentem poznańskiego Wydziału Leśnego. Pamiętam wiele anegdot, jakie opowiadał ze studenckich czasów, wszystkie łączył jeden mianownik: uśmiech, poczucie braterstwa, radość i duma z możliwości studiowania na Wydziale Leśnym ówczesnej Akademii Rolniczej. Jako „córeczce tatusia” wybór Uczelni wydawał mi się tak oczywisty, że nie pamiętam momentu, kiedy go dokonałam. Nie zawiodłam się. Okres studiowania na Wydziale Leśnym był dla mnie niezwykle rozwojowym i dynamicznym czasem. Oprócz oczywistego rozwoju intelektualnego poznański Uniwersytet umożliwił mi poznanie niezwykle ciekawych i barwnych postaci, odkrycie miejsc w Polsce i za granicą, które w tamtym czasie były dla mnie nieosiągalne. Myślę, że studiowanie na UPP na Wydziale Leśnym było dla mnie przełomowym

momentem, otworzyło przede mną wiele możliwości i pokazało, że wszystko jest możliwe.

Potocznie Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu funkcjonuje pod nazwą Uniwersytet Przyjemności, czy to źle? Czy się z tym zgodzę? Tak! Nigdy nie zapomnę emocji związanych z aplikowaniem w konkursie o stypendium wyjazdowe „Lasy Świata”, radości z wyjazdu na Borneo i dumy, że praca, jaką wkładałam w działalność studencką, została doceniona. Uczelnia pozwoliła mi rozbudzić pasję, rozwijać i udoskonalić swoje umiejętności.

Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu z coraz nowocześniejszą infrastrukturą i podejściem do kształcenia oraz bogatą siecią kół naukowych i organizacji studenckich (szczególnie bliskie mojemu sercu zawsze będzie Koło Leśników) jest doskonałym wyborem dla wszystkich, którzy umieją docenić i wykorzystać możliwość „prawdziwego” studiowania, uczestnictwa w obozach naukowych i pracach badawczych, dodatkowych szkoleniach i praktykach.

Z perspektywy czasu nie żałuję swojego wyboru, którego tak naprawdę dokonałam na długo, zanim złożyłam dokumenty na poznańską Uczelnię z wieloletnimi leśnymi tradycjami. Dziś wybrałabym dokładnie tak samo!

Jan Biber, absolwent kierunku technologia drewna

Studia na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu były dla mnie oczywistym wyborem, głównie ze względu na wyjątkowy kierunek, jakim jest technologia drewna. Przemysł drzewny to przecież istotna gałąź w gospodarce naszego kraju. Technologia drewna jest unikatowa, ponieważ mimo ogromnego zapotrzebowania na specjalistów w tej branży tylko dwie uczelnie w Polsce mogą się pochwalić prowadzeniem takiego kierunku. Nie trzeba również wielce zagłębiać się w temat, aby znaleźć odpowiedź, że to właśnie studenci Wydziału Leśnego i Technologii Drewna UPP są bardziej pożądanymi na rynku pracy.

Na studiach wykładają wybitni naukowcy i specjaliści z szeroko pojętej branży drzewnej, a zajęcia są prowadzone w sposób rzeczowy, przygotowując do praktycznego zrozumienia poruszanych zagadnień. Uniwersytet nieustannie się rozwija, aby umożliwić rozwój wiedzy oraz realizację prac naukowych na najwyższym poziomie, zgodnie z najnowszymi światowymi trendami. Studenci, dzięki profesjonalnemu podejściu kadry, mogą swoją wiedzę rozwijać, zarówno kierując indywidualne pytania odpowiednim specjalistom, do których Uczelnia ułatwia dostęp, jak również włączając się w projekty badawcze, czy zgłębiając interesujące ich zagadnienia w ramach wyspecjalizowanych kół naukowych. Warto pamiętać, że podczas studiów bardzo ważna jest również zabawa, o co dbają Rady Samorządu Studentów oraz konwent uczelniany. Włączenie się w ich działalność jest dla studenta kolejną formą rozwoju osobistego, możliwością zdobycia cennego doświadczenia i przeżycia niesamowitej przygody. Organizowane przez te organy imprezy, szkolenia, wyjazdy czy konferencje wielokrotnie okazują się nie tylko dobrze przygotowane, ale również tworzą wiele pozytywnych wspomnień. Dzięki programowi Erasmus+ Uniwersytet Przyrodniczy

w Poznaniu otwiera się w sposób bezpośredni dla studentów oraz pracowników na świat, dzięki czemu można przeżyć niesamowitą przygodę poza granicami kraju, jak również jeszcze bardziej poszerzyć własną wiedzę lub podzielić się tą już zdobytą na zagranicznych uczelniach. Zarówno studia pierwszego, jak i drugiego stopnia oraz działalność w Radzie Samorządu Studentów oraz innych radach wydziałowych otworzyły mi w życiu wiele ścieżek, umożliwiły sprawne znalezienie pracy w zawodzie, ale co najważniejsze, pozostawiły wiele niezwykłych i pozytywnych wspomnień.

Zuzanna Klorek, absolwentka kierunku projektowanie mebli

Studiowanie na UPP pozwoliło mi rozwijać się zawodowo w przyjaznym i pełnym wsparcia środowisku, co z kolei pomogło w znalezieniu odpowiedniej ścieżki kariery. Zarówno grono pedagogiczne, jak i studenci starali się być jedną wielką akademicką rodziną podczas zajęć oraz wszystkich aktywności poza uczelnią, organizowanych przez nauczycieli i studentów. Ponadto zawsze można było odczuć życzliwość oraz miłą, studencką atmosferę, w której łatwo nawiązywało się znajomości, a nawet trwające do dziś przyjaźnie.

Dzięki studiom na kierunku projektowanie mebli miałam okazję skomercjalizować autorski mebel zaprojektowany w ramach pracy inżynierskiej (pod okiem dr. inż. Krzysztofa Wiaderka), a następnie wdrożyć go do produkcji oraz zaprezentować na poznańskich targach meblowych, na których zdobył Złoty Medal Grupy MTP. Osiągnięcie to ułatwiło mi start w życiu zawodowym oraz poszerzyło krąg możliwości w poszukiwaniu satysfakcjonującej pracy w zawodzie i wykorzystanie nabytych umiejętności w praktyce.

Wszystko to sprawia, że wciąż chętnie wracam pamięcią do czasów studenckich!

Pola Pawełczyk, absolwentka kierunku weterynaria, lekarz weterynarii w klinice „Emergency” w Londynie

Studiowanie to przede wszystkim zwiększanie możliwości uczestnictwa w wielu przedsięwzięciach, w tym wymianach zagranicznych czy warsztatach, które w sposób niezwykle efektywny poszerzają nie tylko horyzonty intelektualne, ale przede wszystkim przyuczają do zawodu. Wyjątkowo wartościowe jest również podejmowanie działalności w stowarzyszeniach studentów oraz studenckim kole naukowym. Podczas studiów byłam uczestniczką wszystkich wymienionych aktywności. Działalam w stowarzyszeniu IVSA (Międzynarodowym Stowarzyszeniu Studentów Weterynarii) oraz w Studenckim Kole Naukowym przy Wydziale Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach. Uczestniczyłam także w warsztatach, m.in. dotyczących prawidłowej intubacji zwierząt. Były to wyzwania logistyczne oraz czasowe, ale zdecydowanie było warto. W konsekwencji zaowocowały podjęciem

pracy poza granicami kraju, w tym w Melbourne i w Londynie – aktualnie pracuję w klinice „Emergency” w Londynie.

Natalia Kowalewska, absolwentka kierunku zootechnika, zootechnik oceny wartości użytkowej bydła Polskiej Federacji Hodowców Bydła i Producentów Mleka

Po ukończeniu studiów inżynierskich na zootechnice w Poznaniu zdecydowałam się kontynuować naukę na UPP na tym samym kierunku. Umożliwiło mi to rzetelne przygotowanie się do pracy w zawodzie. Oprócz solidnie prowadzonych zajęć na Uczelni miałam wiele okazji do zdobywania doświadczenia w pracy ze zwierzętami, zarówno podczas praktyk, jak i zajęć terenowych prowadzonych w ramach przedmiotów kierunkowych. Za szczególną zaletę uważam fakt, iż Uczelnia umożliwia każdemu studentowi rozwój w obrębie jego zainteresowań. Program nauczania jest bardzo różnorodny, pozwala zapoznać się ze wszystkimi gałęziami produkcji zwierzęcej w ramach kursów podstawowych lub rozszerzonych oraz przedmiotów do wyboru.

Podczas studiów organizowanych jest wiele wyjazdów do współpracujących z Uczelnią jednostek, które dają pogląd na to, jak dziś wygląda praca zootechnika. Prowadzący zajęcia są otwarci na studenta. Dla osób chcących zdobywać dodatkowe doświadczenie umożliwiają udział w nadprogramowych zajęciach oraz badaniach prowadzonych w ramach ich pracy naukowej. Oprócz typowo produkcyjnych działów, jak chów i hodowla bydła, trzody chlewnej czy drobiu, mamy możliwość zdobywania wiedzy i umiejętności w zakresie utrzymywania zwierząt wolno żyjących, amatorskich oraz hipologii.

Na Uczelni działają koła naukowe, w tym koło naukowe zootechników i biologów, które dzieli się na sekcje wyspecjalizowane w poszczególnych zagadnieniach dotyczących m.in. fizjologii, żywienia, hodowli czy behawioru różnych zwierząt. To wspaniała szansa na rozwijanie własnych zainteresowań i zespołowe rozwiązywanie problemów.

Z perspektywy czasu uważam, że studiowanie zootechniki na UPP jest bardzo dobrym wyborem, zarówno dla osób nastawionych na pracę w fermach czy gospodarstwach, jak i dla tych, którzy chcą pracować w podmiotach powiązanych z branżą zootechniczną, rolniczą i zoologiczną.

Po ukończeniu studiów podjęłam zatrudnienie jako zootechnik oceny wartości użytkowej bydła Polskiej Federacji Hodowców Bydła i Producentów Mleka. Szybko przekonałam się, że studia na zootechnice dały mi pokaźny zasób wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych niezbędnych do efektywnego wykonywania pracy w zawodzie.

Dr Przemysław Sz wajkowski, absolwent kierunku biologia stosowana, Dyrektor Palmiarni Poznańskiej

Jako student Wydziału Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach (ówczesny Wydział Hodowli i Biologii Zwierząt) otrzymałem bardzo dobre

przygotowanie do pracy zawodowej. Zdobyta wiedza pozwoliła mi na dokonanie świadomych wyborów i spełnienie marzeń w przyszłości.

Pracę magisterską, dotyczącą trzustki gadów, realizowałem w Katedrze Fizjologii i Biochemii Zwierząt. Następnie, również w tej jednostce, prowadziłem badania na potrzeby doktoratu, którego tematyka była związana z biologią zwierząt hibernujących. W moich wspomnieniach na zawsze właśnie to miejsce pozostanie najbliższe memu sercu. Sterylne środowisko laboratoryjne oraz spokój, który wypełniał dni, a czasem także wieczory, podczas badań zapisały się na trwałe w mojej pamięci...

Jako doktorant bardzo lubiłem zajęcia ze studentami i jestem wdzięczny za to, że mogłem je prowadzić aż w trzech jednostkach: Katedrze Fizjologii i Biochemii Zwierząt, Zakładzie Zoologii oraz ówczesnym Zakładzie Agroturystyki. Takie spektrum pozwala spojrzeć na świat od strony analitycznej, „romantycznej”, a nawet konsumenckiej. Jednocześnie w każdym z tych miejsc otrzymałem wiele wsparcia i cennych porad oraz wskazówek.

W 2015 r. otrzymałem szansę wykorzystania mojego dotychczasowego doświadczenia i wiedzy w konkursie na Dyrektora Palmiarni Poznańskiej – i udało się. Jeszcze w trakcie studiów zainteresowałem się biologią ewolucyjną, a w szczególności filogenetyką. Być może dzięki temu do dzisiaj w pracy zawodowej stawiam na przekaz, który nawiązuje do zanikania unikalnych siedlisk przyrodniczych. Hobbystycznie od zawsze interesowała mnie paleontologia/paleobiologia kredowa i jurajska, a także wszelkie zbiory przyrodnicze, ponadto nietypowe rośliny owocowe oraz oczywiście chów i hodowla „zwierząt zmienociepnych”.

Słyszałem, że zajmując się tym, czym się zajmuję, nie będzie mi łatwo przebrnąć przez życie. Ale to nieprawda. Człowiek rozwija się najszybciej, robiąc to, co lubi, lub to, w czym jest dobry. Najlepiej, gdy obie te rzeczy idą w parze.

Mariami Jasaszewicz, absolwentka kierunku neurobiologia

Jestem absolwentką studiów magisterskich z neurobiologii, prowadzonych wspólnie przez cztery znamienite poznańskie uczelnie. Cechą wyróżniającą ten kierunek studiów jest interdyscyplinarność, która pozwala zdobywać wiedzę i umiejętności wykorzystywane w różnych dziedzinach naukowych. Program studiów umożliwia studentom zdobywanie rozległej wiedzy teoretycznej, jak również jej wykorzystanie podczas licznych zajęć praktycznych. Swoim doświadczeniem dzielą się naukowcy i wykładowcy reprezentujący różne dyscypliny naukowe, co sprzyja poszerzaniu horyzontu myślowego oraz kształtowaniu wielowymiarowego spojrzenia na złożone problemy badawcze. Każdy może odnaleźć zagadnienia, które najbardziej wpisują się w jego zainteresowania naukowe, a następnie kontynuować swój rozwój w wybranych laboratoriach i pracowniach.

Warto podkreślić, że neurobiologia należy do bardzo dynamicznie rozwijających się dziedzin nauki, co zapewnia obiecujące perspektywy dla absolwentów tego kierunku. Studia magisterskie z neurobiologii są idealnym wyborem

dla osób, które po ukończeniu studiów pierwszego stopnia chcą zdobyć wyspecjalizowane wykształcenie w zakresie nauk związanych z budową, rozwojem i funkcjonowaniem układu nerwowego. Jednak z perspektywy mojego doświadczenia studia z neurobiologii sprawdzą się doskonale także w przypadku osób, które ukończyły już inne kierunki studiów, a następnie – znając swoje zainteresowania oraz planując dalszą karierę naukową i zawodową – zdecydowały się kontynuować swoją edukację w tej inspirującej dziedzinie.

Ukończenie studiów z neurobiologii pozwoliło mi zapoznać się z najnowszymi osiągnięciami nauki w zakresie funkcjonowania układu nerwowego – zarówno w przebiegu zjawisk fizjologicznych, jak i patologicznych. To z kolei zaowocowało kontynuowaniem pracy badawczej w Katedrze Fizjologii, Biochemii i Biostruktury Zwierząt na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu. Wielu absolwentów neurobiologii kontynuuje pracę naukowo-badawczą lub naukowo-dydaktyczną na uczelniach bądź w szkołach. Jednakże możliwości późniejszego zatrudnienia są znacznie szersze i obejmują również laboratoria biomedyczne czy też firmy biotechnologiczne i farmaceutyczne. W moim odczuciu ukończenie studiów z neurobiologii doskonale przygotowuje do pracy w każdym z tych ośrodków, a o dalszych losach absolwentów decydują ich własne zainteresowania, starania i umiejętności.

Natalia Wawrzyniak, absolwentka kierunku dietetyka, doktorantka w Szkole Doktorskiej w Katedrze Żywności Człowieka i Dietetyki

Studia na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu przyniosły

mi dużą satysfakcję oraz ogrom doświadczenia. Studiowałam dietetykę na Wydziale Nauk o Żywności i Żywieniu, co okazało się strzałem w dziesiątkę. Połączenie pasji, jaką jest zdrowe odżywianie, z odpowiednim wykształceniem zdobytym na Uczelni zaowocowało pogłębieniem wiedzy dotyczącej prawidłowego sposobu odżywiania. Prowadzący są bardzo dobrze przygotowani do zajęć zarówno merytorycznie, jak i organizacyjnie, a sale dydaktyczne i laboratoryjne są odpowiednio przystosowane do prowadzenia ćwiczeń z zakresu badań żywieniowych, co wpłynęło na łatwość przyswajania trudnego materiału, a w konsekwencji przełożyło się na brak konieczności powtarzania egzaminów.

Podobnie jak na innych uczelniach wyższych, na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu istnieje możliwość wyjazdu na studia bądź staż za granicę w Programie Erasmus+, z czego skorzystałam i bardzo polecam ten rodzaj integracji międzynarodowej. Doświadczenie zdobyte na studiach pozwoliło mi kontynuować przygodę z nauką na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu jako doktorantka w Szkole Doktorskiej w Katedrze Żywności Człowieka i Dietetyki.

Jakub Kozaczyk, absolwent kierunku inżynieria środowiska, założyciel i prezes firmy „Iveston”

Przede wszystkim kierunek, na którym studiowałem, zapewnia szerokie spektrum wiedzy inżynierskiej. Od czasu studiów minęło już kil-

ka lat, jednak to, czego wówczas się nauczyłem, przydaje się do dziś w mojej działalności. Obecnie moja firma realizuje inwestycje w dość szerokim zakresie – od prac drogowych przez różnego rodzaju inwestycje wodociągowe i kanalizacyjne. To przecież właśnie spektrum wiedzy zdobytej na kierunku studiów inżynieria środowiska. Dodatkowym atutem ukończenia tego kierunku jest też z pewnością możliwość ubiegania się o uprawnienia budowlane, z czego oczywiście skorzystałem.

dr Artur Jakubek, absolwent kierunku informatyka w inżynierii rolniczej, redaktor naczelny magazynu „Profi” (profitechnika.pl)

Studia na kierunku technika rolnicza i leśna i specjalności informatyka w inżynierii rolniczej rozpocząłem

w 2003 r. Choć 19 lat temu maszyny rolnicze były znacznie mniej zaawansowane technologicznie, to już wtedy było wiadomo, że rewolucja informatyczna zagości również w rolnictwie. Przy wyborze kierunku studiów kierowałem się moimi zainteresowaniami: informatyką i rolnictwem oraz chęcią połączenia tych dwóch pasji. Ówczesna Akademia Rolnicza w Poznaniu była (i nadal jest jako Uniwersytet Przyrodniczy) w czołówce uczelni rolniczych w Polsce, więc jej wybór był dla mnie naturalny. Bezpośrednio po ukończeniu studiów magisterskich podjąłem pracę zawodową jako doradca techniczny w międzynarodowej firmie zajmującej się dostarczaniem części zamiennych do maszyn rolniczych. Jednocześnie rozpocząłem studia doktoranckie, badając możliwości zastosowania sztucznej inteligencji w procesach decyzyjnych. Po obronie doktoratu rozpocząłem pracę jako redaktor w nowo powstałym czasopiśmie o technice rolniczej. Dzięki wiedzy zdobytej na studiach i ponad 10-letniemu doświadczeniu w branży w czerwcu 2021 r. objąłem stanowisko redaktora naczelnego magazynu „Profi”. Obecnie kieruję zespołem redaktorów, z którymi wspólnie rozwijamy wiodące pismo o technice rolniczej.

Jak oceniam studia na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu z perspektywy własnego doświadczenia zawodowego? Zdecydowanie dobrze i to z dwóch powodów. Po pierwsze, ze względu na dobrze wyposażoną halę maszyn z nowoczesnym sprzętem rolniczym. Po drugie, dzięki wykładowcom, którzy są praktykami znającymi rolnictwo od podszewki. Zdobyta na Uniwersytecie wiedza daje dobry start na rynku pracy, a wykwalifikowani wykładowcy zawsze służą swoim wieloletnim doświadczeniem. W branży spotykam wielu absolwentów Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, co potwierdza renomę Mojej Alma Mater.

NIE DANE NAM BYŁO WSPÓLNE ŚWIĘTOWANIE

*jubileusz 50-lecia
otrzymania dyplomów
ukończenia studiów*

Cały nasz II rok melioracji wodnych na ćwiczeniach terenowych z hydrologii (1966) – prowadzi je doc. dr Wojciech Dzieciolowski – późniejszy Rektor AR w Poznaniu (w środku, dziewiąty od lewej)

Juwenalia w Poznaniu (maj 1967) na Placu Wielkopolskim (od prawej od góry: Kasia Szreder, Teresa Grześkowiak, NN, Maryla Rajewska, Bogdan Wosiewicz i Jurek Ceglowski; na dole: Jurek Kamiński, Antek Walenciak, Włodziu Żurawka)

Wszystko było przygotowane! Powołaliśmy zespół do zorganizowania naszego jubileuszu ukończenia studiów jeszcze na Oddziale Melioracji Wodnych na Wydziale Rolniczym WSR w Poznaniu. Komitet działał od kilku miesięcy. Odbęło się parę spotkań, wypracowano program wpisujący się w tradycję Naszego Uniwersytetu, gdy świętowały trzy pierwsze roczniki (miałem przyjemność uczestniczyć we wszystkich tych uroczystościach jako jeden z gości specjalnych). Zebraliśmy wiele materiałów archiwalnych (zdjęcia, dokumenty, spisane i niespisane wspomnienia, biogramy koleżanek i kolegów itd.). Były ustalenia z ówczesnym dziekanem Wydziału, prof. UPP dr. hab. inż. Jerzym Bykowskim dotyczące tego ważnego dla nas, ale i dla Wydziału, święta.

Nic z tego! Koronawirus okazał się silniejszy. Od pewnego czasu było wiadomo, że ogólnopolska konferencja naukowa – przy okazji której (jako ważną jej część) zaplanowano naszą uroczystość – nie odbędzie się! Możliwości zgromadzeń są nadal ograniczone (nie jest to ślub, uroczystość partyjna czy kościelna...), natomiast spotkania w maszeczkach, bez bliższych, przyjacielskich kontaktów, wystąpień, rozmów, wspomnień, wspólnych śpiewów (to jedna z naszych specjalności) czy nawet tańców (coraz częściej) nie są możliwe, a nawet mogłyby się okazać nieestosowne wobec rosnącej liczby zachorowań.

Nasz szczególny rok (absolutnie wyjątkowy, tak sądzimy) jest czytelnikom „Wieści” dość dobrze znany. Z trzech ostatnich naszych spotkań ukazały się bowiem relacje (WA, 1/2001, s. 20; WA, 1-2/2011, s. 30-31; WA, 1-2/2017, s. 24-25). Nie wydaje mi się, aby istniał drugi taki rocznik Naszej Alma Mater, o którego zjazdach koleżeńskich publikowano by artykuły. Brakuje i niestety nie będzie już relacji z najważniejszego spotkania z okazji „odnowienia dyplomów” po 50 latach od ich otrzymania. W zamian za to postaram się w wielkim skrócie opowiedzieć, dlaczego ten nasz rok uważamy za rzeczywiście szczególny, niepospolity czy unikatowy – synonimów jest tu przynajmniej ze dwadzieścia i wiele z nich jak ułaś pasuje do naszego rocznika! Jest kilkanaście faktów i okoliczności, które to uzasadniają. Spróbuję je wskazać i tezę tę udowodnić!

Naszą „szczegółność” można rozpatrywać w różnych aspektach, zarówno bardzo poważnych, jak i humorystycznych, przy czym każdy argument ma swoją wagę. Nasz rok jako ostatni kończył studia na Oddziale Melioracji Wodnych WSR w Poznaniu i takie otrzymaliśmy dyplomy! To fakt niezbity, kończyła się historia WSR i my właśnie

Kompleksowe ćwiczenia terenowe (maj 1969), na promie na Wiśle w okolicach Tczewa (od lewej: Romek Żychliński; Tadziu Kawik; Staszek Machera; Teresa Grześkowiak; Leszek Wiatr (nasz starosta); Bogdan Wosiewicz; Piotr (Tadeusz) Nazimek

Poligon k. Żagania na pierwszym obozie wojskowym (sierpień 1968). Strzelanie na wprost z armat ZIS-3 do atrap czołgów w ruchu (od lewej: Maciej Wujek – ładowniczy; Antek Walenciak – celowniczy; Bogdan Wosiewicz – dowódca działu)

Obóz wędrowny na Kaszubach (lato 1966). Odpoczynek na trasie pod brzozą (od lewej: Marek Sowiński – dopiero dotarł, Teresa Grześkowiak, Maryla Rajewska, Włodziu Żurawka, Bogdan Wosiewicz i Jacek Baran)

na kierunku melioracje wodne byliśmy ostatnim rocznikiem. Wiem dobrze, że lepiej być pierwszym, ale trzy pierwsze miejsca zostały wcześniej zajęte. Te roczniki przed nami miały u nas nawet swoje nazwy. My zaś skromnie nazywaliśmy się po prostu „czwartym rocznikiem”.

Byliśmy za to pierwszym, na którym nastąpił podział na studia magisterskie i inżynierskie (póki co bez prostej możliwości ich kontynuacji w ramach studiów drugiego stopnia). Wspomnę przy okazji o innym fakcie, jakim było przyjęcie w procesie rekrutacji trzech dodatkowych osób jako „wolnych słuchaczy” (10% roku), co skutkowało potem większą niż stuprocentowa sprawnością nauczania!

Nasza wyjątkowość wynika także ze zgrania – wręcz konsolidacji – całego roku (poza kilkoma wyjątkami), na pewno wyróżniającego nas wśród kolejnych roczników. Kilka aspektów takiej konsolidacji tutaj przytoczę, wszystkie są warte szerszego rozwinięcia, ale objętość tekstów w „Wieściach” jest ograniczona. Teksty te czekają więc na inną okazję.

Na naszą konsolidację wpłynęły zapewne wspólne praktyki zawodowe, zwłaszcza ta po III roku. Wszyscy byliśmy wtedy w jednym przedsiębiorstwie i na jednej budowie (RPM Wągrowiec, Skórzewo – 1968 r.). Miała na nią wpływ także ta, którą później wprowadzono jako zasadę dla nowo zwerbowanych studentów i nazywano „praktyką robotniczą”. Odbywaliśmy ją po czwartym roku (październik 1969) na budowie najważniejszego gmachu Uczelni, czyli Collegium Maximum (dziewczyny zatrudniono w katedrach). Proszę wskazać drugi taki rocznik studentów, który pracował przy fundamentach naszego Rektoratu! Ciekawe, że w indeksie nie ma żadnej wzmianki o tej „robotniczej praktyce”... Uważam, że wprowadzono ją na podstawie „prawa powielaczowego”¹. Do tej konsolidacji przyczyniły się także wspólne ćwiczenia terenowe, ale i wspólny wyjazd pod koniec IV roku na kompleksowe ćwiczenia terenowe, chyba pierwsze takie na tym kierunku!

Obóz wędrowny z Krynicy do Ustrzyk Górnych (lipiec 1967). Odpoczynek po zdobyciu Lackowej w Beskidzie Niskim (997 m n.p.m.).
Od lewej zmęczeni podejściem: Marek Szmyt, Jacek Baran; Bogdan Wosiewicz

Wśród chłopaków na naszą konsolidację mocno wpłynęło „wojsko”. W okresie studiów realizowaliśmy „szkołę oficerów rezerwy” (znaczek SOR na pagonach). Do zacieśnienia więzi koleżeńskich przyczyniły się także rajdy i obozy studenckie oraz samopomoc koleżeńska. Każdy z tych tematów wymagałby oddzielnego tekstu (są naszkicowane), ale dalej tylko po kilka zdań.

Wojsko to szczególna historia studencka tamtych czasów. Byliśmy szkoleni w artylerii przeciwpancernej (wraz z leśnikami). Zajęcia odbywały się w studium wojskowym (kilka parterowych baraków przy ulicy Bonin) – nazywaliśmy to miejsce „Monte Bonino”. Zajęcia odbywały się co tydzień w godzinach 7:30–15:00. Byliśmy umundurowani od stóp do głów, zatem ubrani w buty wojskowe („glany”) i mundur polowy podchorążych. Na zimę były płaszcze po kostki, a na głowę czapka rogatywka. Większość z nas te płaszcze skracała (choć było to nielegalne). Odbyliśmy w sumie sześć semestrów zajęć (90 dni po 8 godzin) i zdaliśmy trzy obiektywnie trudne egzaminy. Były też dwa miesięczne obozy wojskowe, oba w JW 5575 w Głogowie; pierwszy po III roku wraz z przysięgą wojskową oraz poligonem nad Kwisą – odbywało się tam głównie szkolenie artyleryjskie, obsługa i strzelanie z armat ZIS-3 (76 mm armata dywizyjna wz. 1942) i dział bezodrzutowych B-10 (82 mm). Drugi obóz, już po studiach, zaraz po egzaminie magisterskim, zakończyliśmy egzaminem oficerskim. Nie sposób zatem skwitować naszego „wojska” w kilku zdaniach!

Duże zgranie roku to zapewne efekt rajdów i obozów wakacyjnych. Rajdy były szczególnie ważnym elementem życia studenckiego tamtych czasów. Odbywały się wczesną jesienią i późną wiosną (daleko od sesji). Miały swoje nazwy (Zachodni; Wiosenny; Nocny; Parasolowy...), które charakteryzowały miejsce lub okres organizacji, a także panujące warunki. Miały swoich wielbicieli! Odbyłem ich w czasie studiów najmniej tuzin, a niektórzy z roku znacznie więcej. Wakacyjne obozy wędrownie to na pewno specjalność naszego roku. Bardzo nas skonsolidowały. Na pierwszym (1966) przeszliśmy całe Kaszuby, od Człuchowa do Wierzyca (i wypad do Trójmiasta). Drugi (1967) zaczęliśmy zwiedzaniem Krakowa, potem pieszo od Krynicy przez Beskid Niski i Bieszczady do Ustrzyk Górnych, z uwzględnieniem Halicza i Tarnicy. Zbiornik Solina był

wtedy w budowie, wielkiej drogowej pętli bieszczadzkiej jeszcze nie było. Były za to w wielu miejscach ślady po wysiedleniach Łemków. Trzeci (1968) wyruszył z Krynicy na zachód. Kończyliśmy już po zdobyciu Baraniej Góry i zejściu przez Kubalonkę do Wisły. Zachowało się z tych obozów trochę zdjęć, a w pamięci wiele przygód, wspomnień i wrażeń. Oczywiście zwiedziliśmy także obiekty ważne z zawodowego punktu widzenia. A po studiach wielu z nas nadal uczestniczyło w różnych eskapadach turystycznych!

Samopomoc studencka występowała na wielu kierunkach i latach, a na naszym niezbyt licznym roku była szczególnie widoczna i ważna. Kierunek nie był łatwy, a przedmioty różnorodne – od nauk podstawowych i przyrodniczych po politechniczne i typowo inżynierskie (geodezja; geometria wykreślna; budownictwo: ogólne, żelbetowe i stalowe, ziemne; maszynoznawstwo; melioracje rolne; regulacja rzek; budowle wodne). Wiele z nich to bardzo ważne kierunkowe, dwu-, a nawet trzysemestralne (przynajmniej z dwoma zaliczeniami i egzaminem). Było kilka indoktrynujących, ale wymienię jedynie „główne założenia marksistowskiej filozofii i teorii rozwoju społeczeństw”, zrealizowane (dr J. Such, UAM) jednak bardzo ciekawie i pewnie niezbyt legalnie jako „historia problemów filozoficznych”.

Wywodziliśmy się z różnych szkół średnich. Dla kilku z nas pewne zagadnienia były lepiej znane już na starcie. Na roku zawsze znalazł się ktoś, kto mógł wyjaśnić to i owo, pokazać, że to wcale nie takie trudne. To zaleta różnorodności i zwartości roku! Przy przedmiotach zawodowych prawie zawsze była osoba, która trochę znała przedmiot i stała się kierownikiem grupy ćwiczeniowej (choćby nieformalnym), na przykład z geodezji (kilka osób po technikum geodezyjnym), budownictwa (po budowlanym) czy przedmiotów melioracyjnych (po odpowiednich technikach).

Przy trudnych przedmiotach zawiązywały się grupy wspomagające nawet w przygotowaniach do ćwiczeń. Sam brałem udział w takiej grupie z chemii. Przebrnąłem przez ćwiczenia, choć nie było łatwo (słaby poziom chemii w TGD w Poznaniu) i zdałem egzamin, do którego przystępowałem jednak dopiero po zdaniu matematyki (bdb) i fizyki (bdb). Doktor Tadeusz Kosiński (ksywa „Kosiu”) obejrzał mój indeks, potem pracę pisemną i w zasadzie nie zadając poważnych pytań, wpisał ocenę dobrą. Nie sądzę, abym na nią

wówczas zasługiwał, ale odetchnąłem, bo dalsze studia stały przede mną otworem. Do egzaminów przygotowywaliśmy się najczęściej grupowo, choć każdy oczywiście pracował na swoją wiedzę i umiejętności. Ocena była zawsze ważna, zwłaszcza sprawiedliwa i pozytywna, choć nie zawsze w efekcie najważniejsza. Było sporo różnych spotkań i dyskusji, a nawet wspólne rozwiązywanie zadań, które mogłyby pojawić się na egzaminie. Gdy wykładowca dawał spis zagadnień, dzieliliśmy się tematami między sobą; poszczególne tematy były więc referowane, była dyskusja, wyjaśnienia szczegółów i wymiana materiałów (nie było wtedy jeszcze, przynajmniej w Poznaniu, kserografów!). Inny aspekt to różnorodna pomoc w realizacji prac projektowych. Były analizy, dyskusje, sugestie, jak sensownie zaprojektować jaz, zaporę, odwodnienie czy nawodnienie obszaru, ale także, jak ten projekt poprawnie przedstawić na rysunkach i opisać. Był jeszcze jeden obszar wspomagania – przy pracach dyplomowych. Już samo wykonanie badań terenowych wymagało pomocy (przy pomiarach, kopaniu odkrywek, przenoszeniu próbek itd.), na którą zawsze można było liczyć na naszym roku. Pominę przykłady, wzmiankując tylko o pierwszej realizacji na naszym kierunku dyplomowej pracy zespołowej (trzy osoby) dotyczącej zagospodarowania zlewni Bogdanki.

Ponadto zazwyczaj świętowaliśmy wspólnie nasze sukcesy egzaminacyjne w kolejnych sesjach. Miejsce było z reguły to samo (winiarnia „Słowiańska” przy ul. Mielżyńskiego), która serwowała wino w cenie detalicznej. Trzeba było podsumować sesję, ocenić nasze przygotowania (i czasami szczęście), ale także wykładowcę (atrakcyjność wykładu i bezstronność oceny).

Reasumując, pomagaliśmy sobie wzajemnie, a potem cieszyliśmy się wspólnie z osiągniętych sukcesów. Jestem przekonany, że nie wspominałem tu wszystkich form współpracy na naszym roku...

Jako drobny fakt naszej „szczegółowości” można uznać i to, że egzamin magisterski większość rocznika miała tego samego dnia: 22 czerwca 1970 r. w głównym budynku OMW, nazywanym przez nas „pałacykiem”. Po tym egzaminacyjnym maratonie (dwie trzecie roku jednego dnia) była impreza wieńcząca te nasze osiągnięcia, a już kilkanaście dni później wszyscy panowie znaleźli się na obozie wojskowym w JW 5575. Ale można za zupełnie inaczej. Doświadczaliśmy bowiem szybkiej śmierci dwóch naszych kolegów (*Jacek Baran-Rogoziński w 1968 r. oraz *Antoni Walenciak w 1971 r.) – obie śmierci w niezbyt wyjaśnionych okolicznościach. Ciągłe odwiedzamy ich groby!

Można jeszcze inaczej. Wielu kolegów osiągnęło doskonałą pozycję zawodową (projektową i wykonawczą), w tym wysokie stanowiska w ważnych instytucjach (np. Hydrobudowa), w biurach projektów czy organach (nadzór budowlany, administracja państwowa). Wielu kolegów pracowało z sukcesami na dużych kontraktach zagranicznych, a kilku do dzisiaj prowadzi własne firmy projektowe czy wykonawcze (melioracyjne i budownictwa wodnego). Nie można pominąć osiągnięć w badaniach naukowych ani dorobku stopni i tytułów naukowych (trzy doktoraty, dwie habilitacje, dwa stanowiska profesorskie i tytuł naukowy profesora w tak małej grupie).

Trzeba jeszcze podkreślić, że czas naszych studiów był szczególny nie tylko dla ówczesnych studentów. Pierwsza

okoliczność wydaje się drobna, ale warto ją przywołać. Zaraz na początku naszych studiów władze polityczne zezwoliły na organizację juwenaliów studenckich. Odbyły się one w trakcie I roku (1966), a także na roku II (1967). Podczas tych pierwszych nasza koleżanka (reprezentantka Polski w gimnastyce artystycznej) została wybrana „najmilszą studentką juwenaliów w Poznaniu”.

Na III roku ani później juwenalia już nigdy w Polsce nie odbywały się na taką skalę. Cóż się wówczas stało? To oczywiście, przecież przedtem był marzec '68! Choć nie dotknął on naszego roku bezpośrednio – a przynajmniej o tym nie wiem, choć wykluczyć tego zupełnie i z pełnym przekonaniem nie mogę – każdy z nas miał kolegę czy koleżankę, którego dotknęło to bezpośrednio i bardzo boleśnie. To temat na osobne wspomnienie! Nas przecież także dotknął ów „marzec”, choć grupowo. To także temat na oddzielny esej. Na IV roku w sesji letniej okazało się, że musimy zdać egzamin z przedmiotu tylko wykładowego (prowadzący: doc. T. Czwojdrak oraz doc. W. Radkiewicz) wprowadzonego po wypadkach marcowych, a mianowicie z Podstawy nauk politycznych. Nasz dziekanat, usytuowany *de facto* na Wydziale Rolniczym, nie raczył poinformować meliorantów o tych zajęciach, ich terminie ani konieczności zdania egzaminu. Nikt w wykładach nie uczestniczył, ale egzaminu nam nie podarowano, musieliśmy zdawać. Pytał doc. T. Czwojdrak! Specjalnie nas nie torturował, ale egzamin nie był wcale łatwy, choć zdobyliśmy powielaczowe materiały dotyczące większości zagadnień. Ja dostałem pytanie o wydarzenia w Czechosłowacji i udział wojsk Układu Warszawskiego w „pomocy udzielanej Czechosłowacji”. Wielokrotnie się zastanawiałem, jakim cudem udało mi się ten egzamin zdać! Postawiłem hipotezę, że egzaminator niezbyt dokładnie słuchał mojej wypowiedzi albo po prostu wolał nie słuchać dokładnie i nie wchodzić w dyskusję. Potem jeszcze musieliśmy odbyć specjalną praktykę, nazywaną później „praktykami robotniczymi”, o których już krótko napisałem.

Tyle o „specyficzności” naszego roku, choć jeszcze sporo dałoby się dodać (choćby o wykładowcach). Mam jednak nadzieję, że przekonałem czytelników, iż nasz rok był niezbyt liczny, ale absolutnie wyjątkowy!

Na koniec jeszcze westchnienie. Jest nam po prostu smutno, że nie było nam dane wspólne świętowanie ważnego jubileuszu, tym bardziej że na Uczelni, w związku z nowymi uwarunkowaniami prawnymi, zmiany już się dokonały i rzeczywistość, do której się przyzwyczailiśmy, odchodzi w niepamięć. Będzie nam chyba trudno odnaleźć się w kontaktach z Naszą Alma Mater. Obym się mylił! Może Wydział zwoła swoich absolwentów, jak już niegdyś bywało.

My spotkamy się, tak czy siak, przy najbliższej możliwej okazji!

prof. dr hab. inż. Bogdan J. Wosiewicz

1 Odpowiednie przepisy powstały później, była to: Uchwała nr 24 Rady Ministrów z dnia 16 lutego 1970 r. w sprawie organizacji praktyk robotniczych studentów szkół wyższych.

KOŁA NAUKOWE NA UPP i ich działalność

Koła naukowe stwarzają okazję do pogłębienia wiedzy i rozwijania pasji w określonej dziedzinie oraz zdobycia cennych umiejętności, które mogą się przydać w przyszłym życiu zawodowym. Jak wygląda aktywność w kołach naukowych na UPP? Jakimi projektami i aktywnościami mogą się pochwalić ich członkowie? Przedstawiamy krótkie wizytówki 25 kół działających na Naszej Uczelni.

WYDZIAŁ ROLNICTWA, OGRODNICTWA I BIOINŻYNIERII

SKN ROLNIKÓW

Historia Koła Naukowego Rolników rozpoczyna się w 1919 r., kiedy to na zebraniu 5 listopada zostało powołane Koło Rolniczo-Leśne Wszechnicy Piastowskiej (obecnie Uniwersytetu Przyrodniczego) w Poznaniu. Koło liczyło wtedy 37 członków z kierunku rolnictwo. W marcu 1920 r. Koło rozdzieliło się na dwie organizacje. Od tamtego czasu bardzo wiele się zmieniło poza jednym – w jego szeregach są od zawsze osoby, dla których rolnictwo to pasja. Członkowie koła biorą udział w konferencjach studenckich kół naukowych, zajmując czołowe miejsca za głoszone referaty lub prezentacje posterów. Biorą także czynny udział w wydarzeniach organizowanych przez Wydział czy Uczelnię. W październiku 2019 r. Koło świętowało wspólnie z byłymi i obecnymi członkami 100-lecie istnienia. Było to wyjątkowe wydarzenie, pełne refleksji na temat historii i wspomnień, ale także decyzji dotyczących dalszego prężnego rozwoju.

SKN STUDENTÓW BIOTECHNOLOGII „OPERON”

Koło Naukowe Studentów Biotechnologii „Operon” działa na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu od ponad dwudziestu lat. Działalność członków Koła jest widoczna w wielu obszarach. Studenci biorą udział w promocji szeroko pojętej biotechnologii m.in. podczas autorskiej Ogólnopolskiej Konferencji „Biotechnologia niejedno ma imię” organizowanej corocznie od 2018 r. Uczestniczą w licznych wydarzeniach, takich jak Poznański Festiwal Nauki i Sztuki, Noc Naukowców czy też Wagary z Przyrodą. Koło jest organizatorem Ogólnopolskiej Akcji „Od laika do przyrodnika” – warsztatów z zakresu mikrobiologii i biochemii, które cieszą się ogromnym zainteresowaniem

licealistów. Członkowie Koła swoje zainteresowania biotechnologią realizują w projektach „BrowUP” i „WineUP”, a ostatnio w projekcie finansowanym przez Ministerstwo Edukacji i Nauki w ramach programu „Studenckie koła naukowe tworzą innowacje”.

SKN OCHRONY ŚRODOWISKA

Koło Naukowe Ochrony Środowiska, które powołano w 2001 r., za swój cel postawiło rozwijanie zainteresowań i pogłębianie wiedzy związanej z szeroko rozumianą ochroną środowiska. Umożliwia to realizację własnych projektów badawczych członków Koła, wizyty w instytucjach i firmach oraz kontakty z organizacjami działającymi w tym obszarze. Wśród ostatnich bardzo ciekawych inicjatyw należy wymienić: wyróżniony podczas Sesji Kół na UPP projekt „Jeże w symbiozie z poznańską PST” realizowany we współpracy z MPK i ZTM Poznań, projekty odnoszące się do kwestii odbioru społecznego tzw. reklamówek w sklepach czy turystycznej antropopresji zbiorników wodnych Poznania. Wśród przewidywanych do realizacji projektów planuje się m.in.: prace związane z obecnością bobra w dolinie Warty w Poznaniu, ocenę działalności dzików w pobliżu biokompostowni, ocenę odpowiedzialnych zakupów w second handach oraz rolę tzw. ekologicznych nazw w marketingu deweloperskim budowanych osiedli. Wyniki prac prezentowane są podczas sesji kół na różnych uczelniach (UP w Lublinie, Poznaniu, UMCS Lublin i in.). Koło dba także o integrację swych członków, organizując wycieczki dydaktyczne (Centrum Nauki Kopernik w Warszawie, Oceanarium i Panorama Raławicka we Wrocławiu), a także umożliwia uzyskanie wielu nowych kompetencji, umiejętności i kwalifikacji.

Koło Naukowe Rolników

SKN OGRODNIKÓW

Specyfiką SKN Ogrodników są jego sekcje. Ich działalność jest warunkowana zainteresowaniami członków Koła. Najchętniej studenci angażują się do prac w Sekcji Florystycznej. W ramach jej prac powstają tematyczne wystawy, np. kompozycje wielkanocne oraz kompozycje bożonarodzeniowe.

Ekologiczne metody uprawy śliw, zastosowanie w praktyce ogrodniczej technik *in vitro*, właściwości prozdrowotne roślin zielarskich – to tematy zgłoszone przez studentów kierunku ogrodnictwo do realizacji w roku 2022. Każdy temat będzie wykonywany pod opieką merytoryczną specjalisty z danej dziedziny. W ramach doświadczeń studenci wykonują pomiary zgodnie z wypracowaną metodyką. Będą one podstawą obliczeń i analiz niezwiązanych z pracami dyplomowymi. Opiekunowie poszczególnych tematów, na podstawie uzyskanych wyników zdecydują o tym, czy zostaną one opublikowane w branżowych periodykach, czy też przedstawione w formie referatów lub posterów na corocznych uczelnianych i międzyuczelnianych sesjach kół naukowych.

Koło Naukowe Ogrodników wyróżnia powiązanie pracy naukowej z pięknem przyrody, zarówno tej typowo ozdobnej, jak i wykorzystywanej w żywieniu. Jest więc miejscem realizacji pasji każdego z jego członków.

SKN ARCHITEKTURY KRAJOBRAZU

Koło Naukowe Architektury Krajobrazu działające przy Wydziale Rolnictwa, Ogrodnictwa i Bioinżynierii zrzesza miłośników projektowania terenów zieleni i roślin. Historia Koła sięga 2006 r. Studenci angażują się w wiele społecznych inicjatyw. Koło znane jest ze współtworzenia Poznańskich Dywanów Kwiatowych we współpracy ze Stowarzyszeniem Naukowo-Technicznym Inżynierów i Techników Ogrodnictwa (SITO Poznań), Zarządem Zieleni Miejskiej, a także Miastem Poznań, gdzie odpowiada za projekt dywanu, a także jego realizację. Wielokrotnie członkowie Koła

angażowali się w takie działania jak przygotowanie inwentaryzacji i koncepcji projektowych zieleni na potrzeby różnych grup społecznych i instytucji, organizacja otwartych wykładów, wyjazdów studialnych i udział w imprezach targowych. Studenci KNAK występują również z nowymi inicjatywami, takimi jak Studenckie Targi Roślin na UPP.

KOŁO NAUKOWE BOTANIKÓW

Koło Naukowe Botaników (KNB) zostało powołane do życia w 2000 r. Uczestnictwo w Kole stwarza niepowtarzalną okazję do rozwoju i zdobywania doświadczenia w praktyce. Studenci prowadzą badania florystyczne dotyczące stanowisk i zasobów gatunków roślin chronionych, rzadkich i zagrożonych. W ramach działalności Koła można poznać metodykę prac terenowych, teoretyczne podstawy i praktyczne działania w ochronie przyrody. Doświadczenie można również nabyć w ramach letnich obozów naukowych poświęconych zasadom projektowania i inwentaryzacji użytków ekologicznych, zespołów przyrodniczo-krajobrazowych i pomników przyrody. Podczas wyjazdów studenci mają możliwość poznawania terenowych metod badawczych zbioru danych oraz różnorodności biologicznej poszczególnych grup organizmów.

Studenckie Targi Roślin na UPP.

Jubileusz Koła Leśników

WYDZIAŁ LEŚNY I TECHNOLOGII DREWNA

SKN LEŚNIKÓW

Koło Naukowe Leśników Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu jest jedną z najstarszych i największych organizacji studenckich w Polsce. Powołane do życia w 1919 r. na ówczesnej Wszechnicy Piastowskiej, dało początek pięknej i bogatej tradycji. Na chwilę obecną w strukturach Koła funkcjonuje 15 sekcji tematycznych: Sekcja Botaniczna, Edukacji Przyrodniczo-Leśnej, Entomologiczna, Etnobotaniczna, Geomatyczna, Historii Leśnictwa, Łowiecka, Łucznicza, Muzyczna, Ornitologiczna, Sokolnictwa i Ochrony Ptaków Szponiastych, Siedliskoznawstwa Leśnego, Techniki Leśnej, Teriologiczna i Użytkowania Lasu. W Kole działa obecnie ok. 200 studentów. Członkowie działający w ramach poszczególnych sekcji organizują spotkania, warsztaty, prelekcje, obozy naukowe (kilkanaście w roku) oraz uczestniczą w seminariach, sesjach kół naukowych i konferencjach organizowanych przez różne instytucje zewnętrzne. Dzięki zaangażowaniu jego

członków w życie poznańskiego ośrodka akademickiego, Koło dba o pozytywny wizerunek leśników wśród społeczeństwa. Współpracuje z jednostkami organizacyjnymi Lasów Państwowych, Polskim Towarzystwem Leśnym, parkami narodowymi i krajobrazowymi oraz innymi instytucjami działającymi w sektorze leśnym i przyrodniczym. Cyklicznymi, corocznymi wydarzeniami organizowanymi przez Koło są między innymi: Zawody Młodych Leśników, Msza Hubertowska, Bal Leśnika, Choinka Rectorska, spotkanie wigilijne, wyjazd seminaryjny, test wiedzy leśnej i wiele innych przedsięwzięć.

SKN TECHNOLOGÓW DREWNA

Aktywnie działające Koło (od 1991 r.), zrzeszające osoby ambitne i zaangażowane. Studencka organizacja najbardziej znana z konkursu „Zbuduj rower z drewna”, który odbywa się co dwa lata i cieszy się ogromną popularnością, a do udziału w nim może zgłosić się każdy. Koło Technologów Drewna aktywnie angażuje się w Noc Naukowców w tym roku uczestnicy tworzyli doniczki z wiórami drzewnymi, a rok temu drewniane piórniki, które wylicytowano w aukcji charytatywnej zakończonej niespodziewanym sukcesem! Studenci chętnie angażują się w nowe projekty, przy których spędzają niezapomniane chwile. Prace naukowe również nie są im straszne, co widać na Studenckich Sesjach Kół Naukowych. Podczas ostatniej edycji drugie miejsce w sekcji technicznej zajął projekt „Czy w 2077 roku będziemy tankować samochody liśćmi?”, autorstwa Michała Krupka i Filipa Tarkowskiego. Poza działaniami wewnątrz Uczelni studenci prezentują Koło

Sekcja geomatyczna Koła Leśników

Konkurs „Zbuduj rower z drewna”

na Targach Drema, a także podczas wyjazdów na obozy naukowe w kraju i za granicą.

SKN MIŁOŚNIKÓW CHEMII „SPECTRUM”

Koło Naukowe Miłośników Chemii „SPECTRUM” skupia studentów i doktorantów pragnących poszerzyć wiedzę z zakresu nowoczesnych metod analizy instrumentalnej oraz zdobyć praktykę w pracy laboratoryjnej. Członkowie Koła biorą udział w projektach studenckich, w których wykorzystują metody chromatograficzne i spektroskopowe do analizy produktów naturalnych, próbek środowiskowych, żywności oraz karm dla zwierząt. Zrealizowane w ostatnim czasie projekty dotyczyły analizy zawartości kofeiny w kawie i herbacie, oznaczenia profilu związków fenolowych w grzybach krajowych i pochodzenia azjatyckiego oraz poziomu mykotoksyn w karmach dla psów i kotów z różnych półek cenowych. Uzyskane wyniki prezentowane są corocznie na Sesji Kół Naukowych UPP oraz w trakcie ogólnopolskich spotkań kół naukowych. Członkowie Koła uczestniczą również w warsztatach organizowanych przez pracowników Katedry Chemii w ramach Nocy Naukowców oraz Festiwalu Nauki i Sztuki, których celem jest popularyzacja nauki i promocja Uczelni.

SKN PROJEKTANTÓW MEBLI

Członkowie SKN PM prowadzą działania mające na celu aktywizację naukową studentów, a także poszerzanie

wiedzy i umiejętności związanych ze studiowanym kierunkiem studiów – projektowaniem mebli. Studenci wraz z opiekunem Koła swoje cele realizują poprzez prowadzenie autorskich projektów oraz badań naukowych, czego efektem mogą być prace zaprezentowane w ostatnich latach podczas Sesji Studenckich Kół Naukowych w Zieloncu: Pakuła W.: Badania wybranych właściwości melaminowych pianek dźwiękochłonnych w kontekście możliwości ich zastosowania w przemyśle meblarskim; Muszyńska J.: Wpływ grubości warstwy sprężystej i zastosowania włókna na komfort użytkowania pianek typu Quick Dry – praca wyróżniona nagrodą JM Rektora UPP w sekcji technicznej; Ziobro M.: Projekt Cat Cafe – specjalistycznej gabloty przeznaczonej dla kotów; a także podczas Ogólnopolskiej Sesji Studenckich Kół Naukowych Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie: Muszyńska J., Wojciechowska A.: Analiza ergonomii miejsca pracy studenta podczas e-nauki. Opiekunem naukowym obu prac był dr inż. Łukasz Matwiej (Katedra Meblarstwa, Wydział Technologii Drewna).

Swoje horyzonty członkowie Koła poszerzają, wyjeżdżając do zakładów produkcyjnych, poprzez organizację spotkań z praktykami oraz warsztatów z obsługi specjalistycznych programów komputerowych, organizację i udział w konkursach. Ponadto studenci dbają o dotarcie do szerszego grona odbiorców, organizując np. wystawę prac studentów kierunku projektowanie mebli na terenie Międzynarodowych Targów Poznańskich podczas targów branżowych, a także o rozwój najmłodszych miłośników nauki, organizując warsztaty dla przedszkolaków.

WYDZIAŁ MEDYCYNY WETERYNARYJNEJ I NAUK O ZWIERZĘTACH

SKN ZOOTECHNIKÓW I BIOLOGÓW

Studenckie Koło Naukowe Zootechników i Biologów zrzesza 13 niezależnych sekcji tematycznych zajmujących się m.in. żywieniem zwierząt, mikrobiologią przewodu pokarmowego, genetyką, fizjologią, histologią, ichtologią, behawiorystką itd. Opiekunowie Sekcji wspierają studentów w ich naukowych pierwszych krokach, nie tylko w laboratoriach zlokalizowanych na terenie Uczelni, ale również organizując wyjazdy terenowe czy praktyki zawodowe. Najnowszą inicjatywą cieszącą się dużym zainteresowaniem jest organizowanie cyklicznych spotkań w ramach „seminarium SKN”, podczas którego studenci mają okazję zadać nurtujące pytania wybitnym prelegentom ze świata nauki i praktyki.

SKN MEDYKÓW WETERYNARYJNYCH

Koło Naukowe Medyków Weterynaryjnych zrzesza kilkanaście sekcji: Ichtiologiczną, Żywienia Zwierząt Monogastrycznych i Amatorskich, Żywienia Zwierząt i Mikrobiologii Przewodu Pokarmowego, Fizjologii i Biochemii Zwierząt, Histologiczną, Genetyki Zwierząt, Hodowli Małych Ssaków i Oceny Surowców, Nauk Behawioralnych, Teriologiczną, Neurobiologiczną, Sekcję Hodowli Koni, BioData, Drobiu Ozdobnego.

Sekcja Bujatryczna Vacca wchodzi w skład Studenckiego Koła Naukowego Medyków Weterynaryjnych i zrzesza studentów weterynarii zainteresowanych chorobami przeżuwaczy. W ramach sekcji studenci spotykają się regularnie, uczą podstaw pracy naukowej, a także uczestniczą w wyjazdach terenowych. Ze względu na duże zainteresowanie i liczne zapytania w bieżącym roku akademickim powstała subsekcja dedykowana studentom młodszych lat weterynarii (I-III rok), która nazwana została Young Vacca.

SKN TURYSTYKI

Zwyczajni ludzie, niezwykłe pomysły. Świetna przygoda i nowe doświadczenia. Wszystko to i jeszcze więcej znaleźć można w Kole Naukowym Turystyki. Celem Koła jest budzenie zainteresowań naukowych studentów. Dotychczas prowadzone w Kole badania dotyczyły m.in. przystosowania infrastruktury turystycznej dla osób niepełnosprawnych, percepcji oferty agroturystycznej czy funkcji turystycznej rozwijanej na obszarach chronionych. Członkowie SKN-u zakochani są w wielkopolskiej agroturystyce do tego stopnia, że zaangażowali się w jej inwentaryzację. W planach jest też stworzenie strony internetowej z aktualną bazą agroturystyk województwa.

WYDZIAŁ NAUK O ŻYWNOŚCI I ŻYWIENIU

SKN TECHNOLOGÓW ŻYWNOŚCI

Działalność w Kole Naukowym Technologów Żywności pozwala studentom na rozwijanie swoich zainteresowań i pasji oraz pozwala polepszać i rozwijać swoje umiejętności, szczególnie laboratoryjne, poprzez realizację projektów badawczych. Członkowie Koła prezentują wyniki swoich badań na konferencjach naukowych, są także współautorami publikacji w renomowanych światowych periodykach naukowych. Tematyka tych badań jest bardzo obszerna, skupia się jednak przede wszystkim na nowych, przyszłościowych produktach i surowcach. W ostatnich latach realizowano projekty związane z produktami z dodatkiem mąki ze świerszczy. Owady jadalne cieszą się niesłabnącą popularnością badaczy na całym świecie, a Koło podąża za trendami. Wielu członków KNTŻ kontynuuje karierę naukową, osiągając znaczne sukcesy.

SKN DIETETYKÓW

Koło Naukowe Dietetyków zajmuje się promocją zdrowego trybu życia, m.in. prowadzeniem bloga w mediach społecznościowych. Jego członkowie angażują się też w prowadzenie zajęć dydaktycznych o tematyce żywieniowej wśród najmłodszych. W mediach społecznościowych członkowie Koła angażują wszystkich chętnych do poprawy świadomości żywieniowej, dementują mity na ten temat, organizują wirtualne spotkania pod hasłami „Miejsiąc Kobiety” czy „Aktywny Kwiecień”. Członkowie Koła prowadzą też badania naukowe, ostatnio na temat świadomości konsumenckiej i rodzajów olejów dodawanych do żywności.

WYDZIAŁ INŻYNIERII ŚRODOWISKA I INŻYNIERII MECHANICZNEJ

SKN INŻYNIERÓW ŚRODOWISKA

Koło Naukowe Inżynierów Środowiska działa przy Wydziale Inżynierii Środowiska i Gospodarki Przestrzennej. Głównym celem działalności jest pogłębianie wiedzy i umiejętności samodzielnego oraz zespołowego rozwiązywania problemów naukowych i technicznych. Studenci mogą poszerzać swoje horyzonty, łącząc wspólne zainteresowania, potrzebę zdobywania i poszerzania wiedzy z dobrą zabawą. Koło Naukowe to równocześnie wyzwanie dla wszystkich tych, którzy są zainteresowani sprawdzeniem swojej wiedzy w praktyce, chcących zrealizować często swój pierwszy autorski projekt. To właśnie od aktywności takich studentów zależy obraz życia naukowego i akademickiego Wydziału.

SKN GOSPODARKI PRZESTRZENNEJ

Koło Naukowe Gospodarki Przestrzennej (KN GP) założone zostało w 2008 r. przez studentów dla studentów zainteresowanych: urbanistyką, planowaniem przestrzennym oraz wykorzystaniem systemu informacji geograficznej (GIS) i wizualizacji 3D w badaniach środowiskowo-społeczno-gospodarczych związanych z szeroko rozumianym łańcem przestrzennym. Tradycją Koła jest także redagowanie magazynu „GP Action”, którego łamy otwarte są dla studentów wszystkich kierunków.

SKN INFORMATYKÓW

Celem głównym Koła Naukowego Informatyków jest rozwijanie informatycznych pasji i zainteresowań studentów UPP i nie tylko. Tematyka spotkań jest szeroka, tak jak przedmiot zainteresowania członków Koła. Począwszy od projektowania i wytwarzania aplikacji komputerowych, programowania aplikacji mobilnych, wykorzystania metod sztucznej inteligencji, a na druku 3D kończąc. Na cyklicznych spotkaniach i warsztatach Koło gości przedstawicieli firm z branży IT, którzy opowiadają o reprezentowanych przez siebie rozwiązaniach technicznych oraz technologicznych. Oprócz tego w mniejszych grupach rozwija różnego rodzaju projekty informatyczne. W najbliższym czasie planuje również organizację dużego wydarzenia informatycznego na Naszej Uczelni.

SKN INŻYNIERII ROLNICZEJ

Studencie Koła Naukowe Inżynierii Rolniczej działające w ramach Katedry Inżynierii Biosystemów na Wydziale Inżynierii Środowiska i Inżynierii Mechanicznej najbardziej znane jest z organizacji TRiLiady, świetnych studentów kierunków: inżynieria rolnicza, ekoenergetyka

TRiLiada 2018 r.

i informatyka stosowana. Nazwa TRiLiada powstała z połączenia skrótu historycznej nazwy kierunku studiów technika rolnicza i leśna oraz końcówki słowa olimpiada, co symbolizuje współzawodnictwo zespołów studenckich. Studencie Koła Naukowe Inżynierii Rolniczej wyróżniają się również organizacją wyjazdów studyjnych na najbardziej prestiżowe targi branżowe z zakresu inżynierii rolniczej, w tym na największe w Europie Targi Agritechnica w Hanowerze. Zakres tematyki badań naukowych realizowanych w ramach działalności Koła jest szeroki i ma charakter interdyscyplinarny. Obejmuje m.in. badania jakości pracy maszyn rolniczych, ocenę akustycznego oddziaływania maszyn na operatora i środowisko, opracowywanie rozwiązań ułatwiających obsługę maszyn osobom niepełnosprawnym, zastosowanie spektrometrii w inżynierii rolniczej oraz recykling odpadów i pozostałości z produkcji rolniczej.

KOŁO NAUKOWE EKOENERGETYKI

Studenckie Koło Naukowe Ekoenergetyki SKNE już prawie od dziesięciu lat zrzesza studentów kierunku ekoenergetyka. Zadaniem Koła jest umożliwienie prowadzenia prac badawczych ambitnym studentom, którzy nie boją się sami rozwijać swoich pasji. Koło pomaga znaleźć wszystko, co potrzebne do pracy (sprzęt, laboratorium, profesora). Uzyskane wyniki badań prezentowane są na forum członków Koła, jak również na kongresach studenckich oraz na konferencjach ogólnopolskich i zagranicznych. Członkowie zaangażowani są w liczne projekty związane nie tylko z biogazem, ale również z energią słoneczną czy energią wiatru. Ponadto studenci należący do SKNE wspierają Samorząd Wydziału Inżynierii Środowiska i Inżynierii Mechanicznej w realizacji cyklu spotkań z okazji ogólnopolskiego święta „Dni Czystego Powietrza”, który okazał się hitem i na stałe ma zagościć w kalendarzu Uczelni.

WYDZIAŁ EKONOMICZNY

SKN EKONOMISTÓW AGROBIZNESU

Działalność Studenckiego Koła Naukowego Ekonomistów Agrobiznesu skoncentrowana jest wokół zagadnień związanych z ekonomiką gospodarki żywnościowej, w tym integracją europejską i obszarem wpływu Wspólnej Polityki Rolnej UE na sektor rolny i żywnościowy. Od dziesięciu lat Koło współorganizuje coroczną, cykliczną konferencję kół naukowych pt.: „Agrobiznes i obszary wiejskie wobec współczesnych wyzwań ekonomiczno-społecznych”. W ramach przynależności Koła do międzynarodowego stowarzyszenia SIFE (Studenci Dla Przedsiębiorczości – Students in Free Enterprise) studenci otrzymywali granty finansowane w ramach projektu HSBC Financial Literacy Grant. W KNEA prowadzone były także projekty edukacyjne finansowane przez Narodowy Bank Polski.

SKN MŁODYCH MENEDŻERÓW

Studenckie Koło Naukowe Młodych Menedżerów to organizacja skupiająca studentów kierunków ekonomicznych na Wydziale Ekonomicznym, która powstała w 1991 r. przy Katedrze Ekonomii. Głównym celem SKN Młodych Menedżerów jest prowadzenie prac naukowo-badawczych, pogłębianie wiedzy i rozszerzanie kompetencji studentów, w tym ich umiejętności organizacyjnych oraz pracy w zespole. Do form aktywności w ramach Koła należy realizacja tematów badawczych o charakterze ekonomicznym, udział w konferencjach naukowych, warsztatach i szkoleniach. Tematy badawcze realizowane przez członków Koła w ostatnim czasie dotyczyły m.in. aktywności zawodowej osób niepełnosprawnych, studenckich zakupów online na chińskich portalach internetowych, poziomu wiedzy w zakresie ekonomii i finansów wśród studentów czy wpływu pandemii na zakupy żywności ekologicznej w Polsce.

SKN MYŚLI GOSPODARCZEJ

Koło Naukowe Myśli Gospodarczej działające przy Katedrze Ekonomii i Polityki gospodarczej w Agrobiznesie powstało w październiku 2014 r. z inicjatywy studentów kierunku ekonomia. Działalność członków Koła wyróżnia się aktualnością podejmowanych problemów, do których należały między innymi analizy ekonomiczne: skutków afrykańskiego pomoru świń, projektów ustaw zakazujących uboju rytualnego czy hodowli zwierząt futerkowych. Poza tym, członkowie Koła skupiają się na analizach problemów globalnych, takich jak: bezpieczeństwo żywnościowe, efektywność energetyczna czy konkurencyjność w handlu międzynarodowym.

SKN MŁODYCH KSIĘGOWYCH I FINANSISTÓW

Członkowie SKN Młodych Księgowych i Finansistów prowadzą corocznie ciekawe badania naukowe w zakresie rachunkowości i finansów, aktywnie uczestniczą w konferencjach krajowych i międzynarodowych, a także publikują swoje pierwsze artykuły naukowe. Dodatkowo Koło organizuje liczne wykłady i warsztaty tematyczne ze specjalistami i praktykami w dziedzinie rachunkowości i księgowości. Na szczególną uwagę zasługuje między innymi aktywność wszystkich kół działających na Wydziale Ekonomicznym UPP w kapitule ogólnopolskiego konkursu „Zostań Ekonomistą”. Jego celem jest wspieranie rozwoju ambitnych i wyróżniających się wiedzą ekonomiczną uczniów szkół średnich, popularyzowanie wiedzy ekonomicznej, podnoszenie świadomości gospodarczej uczestników oraz zachęcanie do podjęcia studiów ekonomicznych. Co ciekawe, w szeregach SKN Młodych Księgowych i Finansistów działają osoby, które zostały laureatami jednych z pierwszych edycji tego Konkursu i zdobyły tym samym indeks na kierunki studiów realizowane przez Wydział Ekonomiczny UPP. Obecnie ogłoszona została VI edycja tego Konkursu.

OSIĄGNIĘCIA

Srebrny Medal Towarzystwa im. Hipolita Cegielskiego „Labor Omnia Vincit” dla prof. dr. hab. Marka Świtońskiego

Prof. dr hab. Marek Świtoński, członek rzeczywisty PAN z Katedry Genetyki i Podstaw Hodowli Zwierząt Wydziału Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach został wyróżniony Srebrnym Medalem Towarzystwa im. Hipolita Cegielskiego „Labor Omnia Vincit” za krzewienie idei pracy organicznej. Medal jest wyrazem uznania dla działalności naukowej, dydaktycznej i społecznej Profesora. Medal został wręczony przez Prezydenta Towarzystwa im. Hipolita Cegielskiego dr. Mariana Króla. Towarzystwo im. Hipolita Cegielskiego jest obywatelską organizacją środowiskową wielkopolskich naukowców, przedstawicieli sfery gospodarczej, ludzi kultury, sztuki i mediów, reprezentujących wspólne wartości patriotyczne, poszanowanie tradycji narodowej i wartości pracy organicznej. Towarzystwo, aby dać wyraz swoim ideałom i wskazać społeczeństwu najbardziej zasłużone osobistości w realizacji tych ideałów, ustanowiło Srebrny Medal Towarzystwa „Labor Omnia Vincit”.

Prof. dr hab. Henryk Jeleń laureatem Medalu im. Wiktora Kemuli za wybitne osiągnięcia w zakresie chemii analitycznej

Prof. dr hab. Henryk Jeleń, członek korespondent PAN został laureatem Medalu im. Wiktora Kemuli przyznanego wspólnie przez Polskie Towarzystwo Chemiczne (PTChem) i Komitet Chemii Analitycznej PAN polskim naukowcom za wybitne osiągnięcia w zakresie chemii

analitycznej. Medal im. Wiktora Kemuli przyznawany jest od 1998 r. Prof. Jeleń jest 22 naukowcem odznaczonym tym wyróżnieniem. Zainteresowania naukowe prof. Jelenia to głównie chemia i analityka związków lotnych i zapachowych żywności w szczególności: rozwój metod ekstrakcji, identyfikacji i kwantyfikacji tych związków, wykorzystanie metod profilowania i elektronicznych nosów oraz metody sprzężone w analityce żywności. Medal zostanie wręczony podczas 64 Zjazdu PTChem, który odbędzie się w Lublinie w dniach 11-15 września 2022 r.

Prof dr hab. inż. Jacek Dach z nagrodą za popularyzację biogazu

Po raz pierwszy podczas Kongresu Biogazu i Biometanu redakcja „Magazynu Biomasa” przyznała nagrody osobom i instytucjom aktywnie działającym na rzecz branży biogazu. Pierwszą nagrodę w kategorii „Biogaz” otrzymał prof. dr hab. inż. Jacek Dach, który kilkanaście lat swojej kariery naukowej poświęcił na popularyzację biogazu. Profesor Dach jest kierownikiem Pracowni Ekotechnologii UPP. To jednostka, która również w nagrodzonym przedsięwzięciu NCBR „Innowacyjna biogazownia” będzie testować pracę instalacji ułamkowo-technicznych oraz nadzorować w przyszłości pracę demonstratora.

Monografie Wydawnictwa UPP wyróżnione w konkursach na najlepsze książki

Podczas otwarcia Poznańskich Targów Książki (11.03) zostały wręczone nagrody w trzech konkursach organizowanych przez Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu na najlepsze książki naukowe oraz popularnonaukowe. W Konkursie na Najlepszą Książkę Akademicką wyróżnienie otrzymała monografia „Porównanie stanowisk roślinnych z połowy XX i początku XXI wieku w Nadleśnictwie Doświadczalnym Zielonka” Moniki Konatowskiej i Pawła Rutkowskiego. Wyróżnienie zdobyła też monografia pod redakcją Janusza Olejnika i Stanisława Małka „Rola lasu w pochłanianiu dwutlenku węgla” w drugim z konkursów o Nagrodę Stowarzyszenia Wydawców Szkół Wyższych im. Ks. Edwarda Pudełki. W tym roku razem do udziału w trzech konkursach 42 wydawnictwa zgłosiły 110 publikacji.

Prof. Hieronim Jakubowski nagrodzony za całokształt dorobku

W Dniu Nauki Polskiej – 19 lutego – ogłoszono laureatów Nagród Ministra Edukacji i Nauki. Nagrodę indywidualną za całokształt dorobku otrzymał prof. dr hab. Hieronim Jakubowski z Katedry Biochemii i Biotechnologii, WRO. Laureat jest wybitnym biochemikiem, biologiem molekularnym i genetykiem – należy do znanych w świecie polskich naukowców i jest wieloletnim nauczycielem akademickim na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu. Pracuje również na Rutgers University w USA. Jest pionierem badań mechanizmów korekcyjnych w translacji kodu genetycznego oraz metabolizmu aminokwasów siarkowych, szczególnie homocysteiny i jej roli w chorobach serca i mózgu. Na dorobek naukowy Profesora składa się 200 oryginalnych prac twórczych, w tym trzy zgłoszenia patentowe. Jest promotorem 18 przewodów doktorskich, a obecnie opiekunem 3 doktorantów. Uzyskał wiele wysoko finansowanych grantów NCN (MAESTRO, OPUS) realizowanych na UPP, gdzie obecnie kieruje siedmioosobowym zespołem badawczym. Prowadzi szeroką współpracę międzynarodową z naukowcami z Norwegii, Wielkiej Brytanii, Czech, Holandii, Francji, Włoch, USA i Japonii.

Prof. UPP dr hab. Agnieszka Pękala-Safińska z Wydziału Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach z nagrodą Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Wiceprezes Rady Ministrów, Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi Henryk Kowalczyk, 8 grudnia 2021 r. przyznał coroczne nagrody w uznaniu dla wybitnych osiągnięć we wdrażaniu wyników badań naukowych do praktyki rolnej, przynoszących wymierne efekty ekonomiczne i społeczne. Wśród nagrodzonych znalazła się prof. UPP dr hab. Agnieszka Pękala-Safińska z Katedry Nauk Przedklinicznych i Chorób Zakaźnych Wydziału Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach. Wraz z zespołem współautorów otrzymała nagrodę za opracowanie dotyczące „Wdrożenia MALDI-TOF w badaniach z obszarów diagnostyki chorób zwierząt, bezpieczeństwa żywności i pasz oraz kontroli materiałów referencyjnych”

Główna nagroda w konkursie na najlepszą pracę doktorską z zastosowaniem Statistica dr Marty Bednarek z Wydziału Nauk o Żywności i Żywieniu UPP

W XXIII edycji konkursu na najlepszą pracę doktorską, przygotowaną z zastosowaniem narzędzi i analiz danych zawartych w programach Statistica, główną nagrodę otrzymała dr Marta Bednarek. Praca zatytułowana „Uwarunkowania surowcowe i technologiczne w kształtowaniu jakości miodów pitnych” obroniona została na Wydziale Nauk o Żywności i Żywieniu UPP. Promotorem pracy był prof. UPP dr hab. Artur Szwegiel z Katedry Technologii Żywności Pochodzenia Roślinnego. Celem konkursu, organizowanego przez firmę StatSoft Polska jest promocja autorów najlepszych prac wykorzystujących metody analizy danych oraz popularyzacja nowoczesnych narzędzi analitycznych zawartych w programach z rodziny Statistica. Patronat nad konkursem sprawuje Polskie Towarzystwo Statystyczne.

Student Wydziału Inżynierii Środowiska i Inżynierii Mechanicznej w polskiej reprezentacji na WorldSkills 2022

W połowie października 2022 r. w Szanghaju odbędą się zawody WorldSkills, czyli olimpiada młodych profesjonalistów. Już od roku trwały krajowe eliminacje, które miały wyłonić skład drużyny, która ma reprezentować nasz kraj na tych zawodach. Ostatnim etapem tych eliminacji były listopadowe zawody Skills Poland zorganizowane przez Fundację Rozwoju Systemu Edukacji we współpracy z miastem Gdańsk. W konkurencji Mechanika maszyn rolniczych i budowlanych w szranki stanęli czterej zawodnicy z Polski i dwaj zawodnicy z zagranicy. Dzięki tzw. dzikiej karcie w konkursie udział wzięły również student Wydziału Inżynierii Środowiska i Inżynierii Mechanicznej Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu – Marek Wiącek, który reprezentował nasz kraj na tegorocznych zawodach EuroSkills 2021 w Graz. Jest też laureatem konkursu MMnM z 2019 r., został zwycięzcą, zdobywając 95 punktów na 100 możliwych do zdobycia. Oznacza to, że podczas zawodów WorldSkills 2022 w Szanghaju Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu będzie reprezentowany przez dwie osoby, ponieważ jednym z ekspertów oceniających zawodników w konkurencji Heavy Vehicle Technology będzie Prodziekan Wydziału Inżynierii Środowiska i Inżynierii Mechanicznej dr inż. Mirosław Czechłowski.

SUKCESY SPORTOWCÓW UPP W SEMESTRZE ZIMOWYM 2021/2022

ERGOMETR WIOŚLARSKI

Podczas gali sportowej w Klubie Czekolada podsumowującej rok akademicki 2020/2021 sekcja ergometru wioślarskiego odebrała dwie zwycięskie statuetki: za pierwsze miejsce drużynowo kobiet w AMPiW oraz pierwsze miejsce drużynowo mężczyzn. Ten sukces zmotywował zawodników sekcji, którzy przystąpili z początkiem bieżącego roku akademickiego do treningów, by jak najlepiej wypaść w zawodach w tym sezonie. Pierwsza okazja sprawdzenia sił miała miejsce podczas I rzutu Akademickich Mistrzostw Poznania i Wielkopolski w ergometrze wioślarskim 18 listopada 2021 r. Zawody odbyły się w hali sportowej Politechniki Poznańskiej, a podczas nich przeprowadzona została punktacja drużynowa, indywidualna oraz Mistrzostwa Wielkopolski Studentów I Roku. Każda rywalizacja była prowadzona w dwóch kategoriach wagowych: lekkiej i open, z podziałem na kobiety i mężczyzn. Drużyna Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu stawiała się w najliczniejszym składzie na zawody, co zapewniło zawodnikom UPP najlepszy, najgłośniejszy doping oraz zmagania we wspólniejszej atmosferze. W klasyfikacji indywidualnej kobiet w wadze lekkiej na podium stanęły: Aleksandra Brzózka (drugie miejsce), Natalia Cieślewicz (trzecie

miejsce). Startowały też: Agata Zygmunt, Julia Brewka, Joanna Kowalczevska, Patrycja Loksztajn. W klasyfikacji indywidualnej kobiet w wadze open: pierwsze miejsce zajęła Joanna Kozińska, drugie miejsce – Magdalena Tereszkievicz, trzecie miejsce – Daria Tomaszewska. Startowały również: Kinga Piotrowska, Maja Brzeska, Julita Borowska. W klasyfikacji drużynowej kobiet ekipa UPP zajęła pierwsze miejsce. W klasyfikacji indywidualnej mężczyzn w wadze lekkiej drugie miejsce zajął Kacper Wielgus. Startowali też: Mateusz Żylicz, Tomasz Białas, Bartłomiej Dydyński, Mateusz Józwiak. W wadze open startowali: Bartosz Stępniewski, Krystian Waszkiewicz, Patryk Gutowski, Hubert Furmankiewicz, Michał Soboń, Piotr Radecki. W klasyfikacji drużynowej mężczyzn UPP uplasowało się na pierwszym miejscu.

Podczas zawodów była prowadzona też klasyfikacja studentów I roku: Kinga Piotrowska zajęła pierwsze miejsce, Julita Borowska drugie miejsce, Krystian Waszkiewicz trzecie miejsce. Studentki I roku Kinga Piotrowska oraz Julita Borowska pojechały na Mistrzostwa studentów I roku do Lublina. Trenerką sekcji ergometru wioślarskiego jest Karolina Dopierała.

AKADEMICKIE MISTRZOSTWA POZNANIA I WIELKOPOLSKI W STRZELECTWIE SPORTOWYM

Organizatorem zawodów był Klub Uczelniany AZS Wyższej Szkoły Bezpieczeństwa z siedzibą w Poznaniu. AMPiW w strzelectwie odbyły się 24 listopada 2021 r. na Strzelnicy MAGNUM w Poznaniu. Jako klub uczelniany wystawiliśmy dwie drużyny: męską i żeńską. Reprezentowali nas: Jagoda Zielazek, Daria Tomaszewska, Joanna Kozińska, Angelika Skorupińska, Magdalena Tereszkiewicz, Adrianna Owczarek, Aleksandra Brzózka, Karolina Dopierała, Natalia Cieślewicz, Tomasz Andrzejewski, Patryk Gustowski, Piotr Radecki i Bartosz Stępniewski. Najwyżej z zawodników UPP uplasowali się: Jagoda Zielazek (trzecie miejsce) i Tomasz Andrzejewski (czwarte miejsce). Tomasz Andrzejewski kilkakrotnie reprezentował UPP w Akademickich Mistrzostwach Polski i zdobywał medale. Czekamy na kolejny rzut – może więcej osób strzelających profesjonalnie z UPP wystartuje w naszych barwach. Zachęcamy do udziału.

AKADEMICKIE MISTRZOSTWA POZNANIA I WIELKOPOLSKI W DARCIE

Klub Uczelniany AZS Wyższej Szkoły Logistyki w Poznaniu zorganizował I rzut zawodów w darcie w ramach Akademickich Mistrzostw Poznania i Wielkopolski. Zawody odbyły się 12 grudnia 2021 r. w Klubie Agawa. Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu wystawił dwie drużyny: męską i żeńską. UPP reprezentowali: Aleksandra Kowalska, Aleksandra Brzózka, Jagoda Zielazek, Nikola Gibka, Marta Nowak, Patryk Gutowski, Michał Soboń, Mateusz

Sionkowski, Dawid Krzyżak, Mateusz Jóźwik. Na podium stanęli: w klasyfikacji kobiet Aleksandra Kowalska (drugie miejsce); w kategorii mężczyzn Patryk Gutowski (trzecie miejsce). Drużynowo obie reprezentacje UPP uplasowały się na podium, zarówno żeńska, jak i męska ekipa zajęły drugie miejsce. Kobiety uległy tylko jednym punktem, dlatego II rzut będzie emocjonujący.

AKADEMICKIE MISTRZOSTWA POZNANIA I WIELKOPOLSKI W BOWLINGU

27 listopada 2021 r. w Centrum Rozrywki Gravitacja odbył się I rzut zawodów Akademickich Mistrzostw Poznania i Wielkopolski w bowlingu. Organizatorem zawodów był Klub Uczelniany AZS Wyższej Szkoły Logistyki w Poznaniu. Reprezentacja UPP stawiała się w pełnym składzie, a drużyny – męską i żeńską – reprezentowali: Jagoda Zielażek, Adrianna Owczarek, Karolina Dopierała, Julia Brewka, Angelika Skorupińska, Natalia Cieślęwicz, Marcin Gałązka,

Mateusz Żylicz, Piotr Radecki, Michał Śliwowski, Bartosz Stępniewski, Michał Soboń, Tomasz Białas, Bartosz Dydyński. Drużyna żeńska obroniła tytuł i zajęła pierwsze miejsce w tym rzucie, natomiast męska – czwarte. Indywidualnie Jagoda Zielażek stanęła na podium, zajmując trzecią pozycję. Klasyfikacja końcowa rozstrzygnie się w II rzucie zawodów.

AKADEMICKIE MISTRZOSTWA POZNANIA I WIELKOPOLSKI W BIEGACH PRZEŁAJOWYCH

Organizacja Środowiskowa AZS w Poznaniu 20 listopada 2021 r. zorganizowała I rzut zawodów w biegach przełajowych. Zawody odbyły się na terenie Wielkopolskiego Towarzystwa Krzewienia Kultury Fizycznej, gdzie w ciągu roku mają miejsce liczne zmagania sportowe: biegowe czy kolarskie. Podczas zawodów prowadzone były klasyfikacje: studentów I roku, klasyfikacja indywidualna i drużynowa uczelniana, także startujących uprawnionych pracowników Uczelni.

Drużyna UPP składała się z następujących zawodników: Karolina Kowalik, Oliwia Babacz, Aleksandra Brzózka, Agnieszka Badurka, Karolina Dopierała, Maja Brzeska, Mateusz Jóźwik, Szymon Czajkowski, Michał Andrzejewski, Michał Śliwowski, Rafał Gozdecki, Kamil Proć, Miłosz

Magiera, Michał Soboń. Kobiety wybiegały czwarte miejsce drużynowo, natomiast mężczyźni trzecie miejsce drużynowo. Ponadto wśród pracowników Uczelni Karolina Dopierała (CKF UPP) zajęła pierwsze miejsce, a Rafał Gozdecki (CKF UPP) zajął trzecie miejsce. Frekwencja Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu była dobra, jednak liczymy, że w kolejnych rzutach będzie znacznie lepiej. Bieganie to najpopularniejsza forma aktywności fizycznej. Wiemy, że na Naszej Uczelni wielu pracowników i studentów biega, dlatego gorąco zachęcamy do zasilenia naszych szeregów i reprezentowania UPP w kolejnych biegach przełajowych.

Karolina Dopierała
Centrum Kultury Fizycznej

DZIAŁALNOŚĆ SPORTOWA NA UPP

Centrum Kultury Fizycznej Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu (CKF) jest jednostką ogólnouczelnianą odpowiedzialną za prowadzenie obligatoryjnych zajęć z wychowania fizycznego oraz realizację procesu szkolenia i współzawodnictwa akademickiego poprzez Klub Uczelniany AZS. Od roku 2008 CKF funkcjonuje na bazie własnych obiektów zlokalizowanych przy ul. Dojazd 7 w Poznaniu, do których należą: pełnowymiarowa hala sportowa, kryte korty tenisowe, siłownia, salka do aerobiku, salka spinningowa, salka do darta. Prowadzone są również zajęcia z jeździectwa przy współpracy z Rolniczym Gospodarstwem Doświadczalnym w Swadzimiu.

Od roku 2015 Kierownikiem Centrum Kultury Fizycznej jest mgr Sławomir Juryta, a kadra dydaktyczna liczy łącznie osiem osób, które poza prowadzeniem zajęć wychowania fizycznego organizują treningi sekcji sportowych, podczas których studenci pod okiem trenerów przygotowują

się do zawodów akademickich i reprezentują barwy Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, odnosząc sukcesy na arenach wojewódzkich i ogólnopolskich.

Studenci Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu objęci obowiązkiem uczestnictwa w zajęciach wychowania fizycznego mogą wybrać dowolny sport ze specjalnie przygotowanej oferty, w której znajdują się: zespołowe gry sportowe (w tym piłka nożna, siatkówka, koszykówka, piłka ręczna oraz unihokey), siłownia, tenis ziemny i stołowy, spinning, pływanie, aerobik oraz jeździectwo. Studenci mają również możliwość startu w szerokim spektrum zawodów organizowanych przez Akademicki Związek Sportowy, a sukcesy mogą stanowić podstawę ubiegania się o stypendium sportowe. Pełna lista sportów, w których rywalizują studenci w trakcie roku akademickiego, dostępna jest na stronie Akademickiego Związku Sportowego www.ampy.pl

Półfinał Akademickich Mistrzostw Polski w tenisie stołowym – Hala UPP 2019

Półfinał AMP w siatkówce mężczyzn i kobiet 2021

AME w siatkówce plażowej Aleksander Poznański, Kamil Radzikowski

Hanower 2015 – AME w wioślarstwie – srebrny medal na dwójce podwójnej Dawid Grabowski i Adam Wicenciak (UPP)

Aktualnie studenci mogą trenować w ramach sekcji sportowych klubu uczelnianego AZS Uniwersytetu Przyrodniczego, wybierając spośród 14 funkcjonujących grup, trenujących regularnie w trakcie roku akademickiego. W minionych latach nasi studenci mogli pochwalić się szeregiem sukcesów uzyskiwanych zarówno na zawodach ogólnopolskich, jak i międzynarodowych. W szerokiej gamie działalności prowadzonej przez Centrum Kultury Fizycznej warto szczególnie podkreślić stały rozwój infrastruktury oraz modernizację istniejących obiektów, które stwarzają coraz bardziej profesjonalne warunki dla studentów chcących w aktywny sposób spędzać czas w trakcie studiów.

Dodatkowym zadaniem, jakie CKF co roku stawia sobie w ramach bieżącej działalności, jest organizacja szeregu imprez sportowych mieszczących się w cyklu Akademickich Mistrzostw Poznania i Wielkopolski oraz Akademickich Mistrzostw Polski. Dzięki tym inicjatywom Centrum Kultury Fizycznej promuje Uniwersytet przez sport i aktywne uczestnictwo wielu studentów w zawodach.

Coraz większym zainteresowaniem wokół sportowego życia Uczelni wykazują się studenci zagraniczni, którzy coraz liczniej pojawiają się na wybranych przez siebie treningach sekcji. Stanowi to nie tylko aktywizację środowiska studenckiego w wymiarze sportowym, ale też wspomaga integrację studentów w wymiarze społeczno-kulturowym.

Centrum Kultury Fizycznej co roku organizuje letni obóz rekreacyjno-sportowy dla pracowników Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, podczas którego można w dobrej atmosferze pod okiem instruktorów spróbować swoich sił m.in. w siatkówce plażowej, nartach wodnych, windsurfingu, na SUP-ach, a także innych specjalnie zorganizowanych zajęciach rekreacyjnych. W przyszłości CKF planuje również organizację obozów zimowych oraz zaprojektowanie oferty obozu dla studentów.

Sławomir Juryta

kierownik Centrum Kultury Fizycznej

Zawody akademickie w jeździectwie – Poznań Wola

AMP w kolarstwie górskim – złoto w klasyfikacji generalnej kobiet – Orawka 2020

Czas studencki powinien być w życiu człowieka okresem twórczym

Centrum Kultury Studenckiej, które powstało w 2010 r., to siedem zespołów artystycznych, w których ok. 80% stanowią studenci Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu.

Bazą działalności CKS była twórczość istniejących już zespołów: Zespołu Pieśni i Tańca „Łany” im. Wiesława Kaszubkiewicza, Zespołu Trębaczy Myśliwskich „Venator” oraz Chóru Akademickiego „Coro Da Camera”. W trakcie działalności Centrum powołało do życia nowe grupy twórcze: Orkiestrę Uniwersytecką Centrum Kultury Studenckiej Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu i Scenę Muzyczną Teatr PULS. W ramach CKS działa również Wielkopolski Klub Tańców Polskich oraz Zespół Pieśni i Tańca „Łaniki”.

Studenci i absolwenci Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu oraz innych uczelni w ramach CKS realizują się artystycznie w zespołach, formacjach i solistycznie. Wielu posiada dyplomy szkół artystycznych, inni trenują dodatkowo swoje umiejętności w szkołach artystycznych. Formacje i zespoły skupione w CKS prezentują profesjonalne programy, występując przed publicznością akademicką oraz na koncertach w kraju i za granicą.

SUKCESY

Nasi artyści biorą udział w konkursach, zdobywając najwyższe miejsca. ZTM „Venator” to jedenastokrotny Mistrz

Polski w różnych konkurencjach, m.in. „O Róg Wojskiego” i „Hejnał Myśliwski”. Wielkopolski Klub Tańców Polskich to wielokrotni Mistrzowie Polski w różnych konkurencjach tanecznych, mogący pochwalić się medalami z ogólnopolskich konkursów. Młody zespół Orkiestry Uniwersyteckiej stanął już w szranki konkursowe, zdobywając medal i dyplomy. Chór Akademicki „Coro Da Camera” ma w swoich zbiorach wiele dyplomów i nagród zdobytych w konkursach ogólnopolskich i międzynarodowych.

KONCERTY GALOWE

Stulecie Akademickich Studiów Rolniczo-Leśnych było też 10-leciem działalności Centrum Kultury Studenckiej. Dekada naszej działalności to 10 Koncertów Galowych

związanych corocznie z Dniem Patrona Uczelni Hrabiego Augusta Cieszkowskiego – założyciela Uczelni. Koncerty Galowe to jeden z naszych stałych corocznych reprezentacyjnych projektów artystycznych.

PROJEKTY ARTYSTYCZNE

Od 2021 r. KKS UPP partycypuje jako członek operacyjny w Ogólnopolskim Forum Kultury Studenckiej. Promujemy nasze zespoły artystyczne nie tylko w środowisku akademickim, prezentując m.in. koncerty cykliczne, ale tworzymy również projekty artystyczne i wydarzenia kulturalne dla społeczności zewnętrznej. Przestrzenią do tej aktywności jest reprezentacyjna sala Uczelni, która na ten czas zamienia się w Scenę Kolegium Runego. Nawiązana została

Dnia Patrona - Augusta hr. Cieszkowskiego

współpraca z inicjatywą „Senioralni”, dla której prezentowane są regularnie spektakle Teatru PULS i koncerty Orkiestry Uniwersyteckiej. Na przedstawienia i koncerty zapraszani są również studenci Przyrodniczego Uniwersytetu Trzeciego Wieku. Na Scenie Kolegium Runego prezentujemy cykl Klasyczne Akcenty. Współpracujemy z Fundacją LuxSfera, uczestnicząc w festiwalu The September Concerts Poland związanym z rocznicą WTC 11 września. Coroczne Koncerty naszej Orkiestry przyciągają tłumnie widzów. Poznański Festiwal Kolędowy, Noc Naukowców i koncerty rocznicowe wpisane są na stałe w kalendarz projektów CKS.

W tym roku wracamy do pikników uczelnianych. Będzie to II Piknik UPP z okazji 70-lecia Uczelni. Startujemy również z projektem o zasięgu ogólnopolskim, podejmując się

organizacji I Turnieju Tańców Polskich o Kryształowego Siewcę i Puchar Rektora UPP.

Wszystkie zespoły uczestniczą również w swoich stałych projektach w ciągu całego roku w kraju i za granicą. Startują w turniejach i konkursach. Realizują nagrania płytowe i filmowe.

Więcej na temat działalności CKS można znaleźć na stronie internetowej www.up.poznan.pl/cks/ i w mediach społecznościowych. Poza tym wszystkie zespoły mają swoje strony internetowe, które warto odwiedzić, by dowiedzieć się o ich działalności i być może dołączyć.

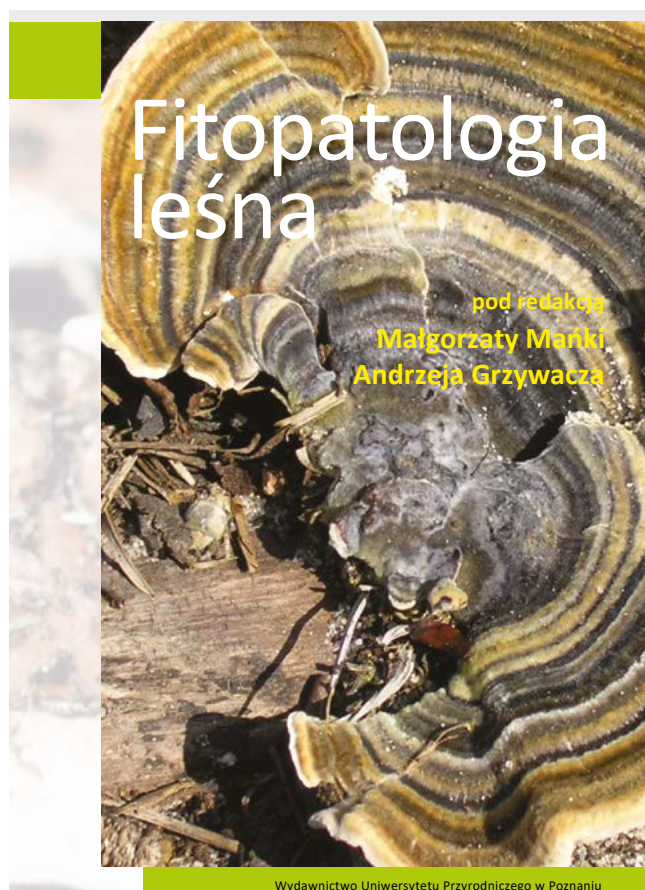
„Nie samą nauką student żyje” – to motto działania Centrum Kultury Studenckiej od początku jego istnienia. Jest to etap w życiu – również artystycznym, kiedy można doświadczać, szukać swojej drogi i wyrazu artystycznego, nie ryzykując niczego. To czas na to, by doświadczać i popełniać błędy. Niekommercyjny format artystycznej realizacji może przestać być „niszowym”. Czas studencki to najlepszy okres, by spróbować swoich sił, mając zapewnioną opiekę instruktorską. Z nurtu studenckiej działalności artystycznej wyrosli dzisiejsi topowi artyści. Dlatego warto angażować się w działalność kulturalną właśnie podczas studiów.

Paweł Antkowiak

Centrum Kultury Studenckiej

Podręcznik – dzieło heroiczne

Czy podręczniki są jeszcze potrzebne? Pytanie tylko z pozoru retoryczne. Jeszcze nie tak dawno podręcznik odgrywający główną rolę wśród publikacji ukazujących się w wydawnictwach naukowych i akademickich ostatnio został zepchnięty na margines. Nie muszę przypominać, jak w dorobku zarówno autorów, jak i jednostek naukowych, z których się wywodzą, oceniane są podręczniki. Niektórzy pewnie jeszcze pamiętają, jak było kiedyś – o przychylności i dobrych relacjach ministerstwa z wydawcami, o rzeczywistym wsparciu finansowym pozwalającym na edycje dobrych merytorycznie i atrakcyjnie wydawanych książkach służących środowisku akademickiemu. To już historia, chociaż pewną nadzieją napawa to, co wydarzyło się podczas konferencji w listopadzie ubiegłego roku, przygotowanej przez powstałą przy KRASP Komisję ds. Wydawnictw Naukowych, z udziałem przedstawicieli Ministerstwa Edukacji i Nauki oraz szeroko pojętego środowiska wydawców naukowych. Apelowano wówczas między innymi o stworzenie rzetelnych zasad współpracy i systemowego finansowania, a także przywrócenia właściwej rangi publikacjom dydaktycznym. Tak, ponieważ finansowanie to kolejny, bardzo istotny problem. Dobry podręcznik, jak wiadomo, wymaga sporych nakładów i gdybyśmy rozliczali go w cenie wydania książki, byłaby pewnie niedostępna dla wszystkich jej odbiorców.

Na razie jednak mówimy o dziele obszernym, trudnym w realizacji, kosztownym i... absolutnie niedocenionym w dorobku naukowym autora. A z drugiej strony obserwujemy rosnący, ostatnio niebywale, popyt na tytuły sprzed kilku, a nawet kilkunastu lat, które przeżywają drugą młodość. Raz po raz pojawiają się pytania, prośby o wydanie książek, których z różnych względów nie możemy już publikować. Świetnym przykładem jest tu „Statyka” Ryszarda Ganowicza i Ryszarda Plenzlera – jeden z pierwszych akademickich podręczników naszego Wydawnictwa. Zatem, może jednak warto? Może w świecie, gdzie na każde pytanie znajdujemy błyskawicznie odpowiedź, a najczęściej wiele odpowiedzi, zaczynamy szukać źródeł pewnych

i rzetelnych, a wiadomości chcielibyśmy uzyskać w sposób jasny i przejrzysty.

A to jest właśnie słownikowa definicja podręcznika. Z założenia to dzieło obszerne, wymagające tak wiedzy, jak i znakomitego warsztatu autora, dziś zwykle autorów i redaktorów naukowych, „organizujących” treść książki i zakres zagadnień. Ta zespołowa praca pomaga też w dokonywaniu wyboru tego co najważniejsze, a jednocześnie pozwala na wnikliwe, wieloaspektowe przedstawienie omawianych zagadnień.

Podobnie trudne wyzwanie staje przed redaktorem w wydawnictwie, by cały materiał opublikować w sposób jak najlepiej służący czytelnikom. Na pracę nad podręcznikiem składa się bardzo wiele działań, wielokrotnych korekt, by tekst był jednolity, a wszystkie jego elementy układały się w logiczną całość. Tu współpraca autora i redaktora jest wyjątkowo bliska, choć czasem niepozbawiona dramatycznych spórów i trudnych dyskusji. Zdarza się, że ujęcie pewnych zagadnień, a czasem nawet projekt lub koncepcja zmieniają się na tym etapie. W końcu jednak wszystkie elementy, jak najtrudniejsze do ułożenia puzzle, trafiają na swoje miejsce i ... zaczyna się właściwe życie książki. O tym, że trud nie poszedł na marne, świadczą sprzedawane nakłady, wznowienia i dodruki.

Gdyby oceniać kwestię podręczników z punktu widzenia Naszej Uczelni, to praktyka wydawnicza jest zdecydowanie bardziej optymistyczna od wcześniejszych rozważań teoretycznych. W ostatnich trzech latach wydaliśmy kilka podręczników, najczęściej wieloautorskich, prezentujących dorobek liczących się ośrodków – uczelni i instytutów badawczych – oraz wykorzystujących najnowsze osiągnięcia polskiej i światowej nauki. Co ważne, często łączą one aspekty naukowe z praktyką, na przykład hodowlaną, i dzięki temu są atrakcyjne nie tylko dla studentów, lecz także praktyków poszukujących rzetelnej i podanej w jasny, przejrzysty sposób wiedzy. O ich uznaniu w środowisku pisałam już wcześniej, informując między innymi o wyróżnieniach i nagrodach w konkursach na najlepsze książki akademickie.

Kończąc, chciałabym, nawiązując do tytułu rubryki i modyfikując go, zapowiedzieć trzy, mam nadzieję, a raczej jestem przekonana, równie dobrze wydane i ocenione podręczniki.

Pierwszy z nich „Podstawy analizy i klasyfikacji gleb” Andrzeja Mocka, Stanisława Drzymały i Wojciecha Owczarza prezentuje najnowszą wiedzę z zakresu genezy i klasyfikacji gleb oraz metod analiz laboratoryjnych oceniających ich właściwości fizyczne i chemiczne. W podręczniku została zamieszczona obowiązująca obecnie, a trudno dostępna, systematyka gleb Polski opracowana w 2019 roku przez Polskie Towarzystwo Gleboznawcze.

Liczący blisko 26 arkuszy wydawniczych podręcznik „Podstaw łowiectwa” autor, Robert Kamieniarz kieruje do szerokiego grona odbiorców: studentów, myśliwych i osób, które chcą dołączyć do tego grona, a także do leśników i pracowników instytucji koordynujących gospodarkę łowiecką. Książka, bogato ilustrowana, będzie z pewnością źródłem rzetelnej wiedzy na temat form ochrony przyrody w Polsce, które stanowią wiodący motyw wykładu autora.

Praca nad trzecią publikacją trwa parę lat; została przerwana w 2019 roku i teraz wracamy do niej. To nowy podręcznik, kontynuujący kompendium wiedzy o chorobach drzew leśnych Karola Mańki i zatytułowany tak samo: „Fitopatologia leśna”. Pod redakcją naukową Małgorzaty Mańki i Andrzeja Grzywacza autorzy – specjaliści ze wszystkich ośrodków zajmujących się tą dziedziną – prezentują najnowszą wiedzę z zakresu biologii, ekologii, omawiają metody i środki stosowane w profilaktyce i terapii chorób drzew leśnych oraz parkowych. Dla leśników szczególnie cenne będą informacje o nowych chorobach zarówno w lasach polskich, jak i na terenie Europy. Mamy nadzieję, że w tym roku uda się nam zakończyć pracę nad tą cenną i ważną, również dla Wydawnictwa, publikacją.

Anna Zielińska-Krybus

kierownik Wydawnictwa UPP

UNIwersytet
Przyrodniczy
w Poznaniu